

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญญานิพนธ์
ของ
ปิยวรรณ ศิริรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
เมษายน 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณ์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานัน รุ่งเรืองธรรม)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 24 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ และการให้คำปรึกษาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์อัจฉรา สุขารมณี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพินทร์ ชูชม อาจารย์ทัศนากดี อาจารย์จินตนา ศิษฐ์แย้ม อาจารย์ศิริรัตน์ สิมะกุล และ Mr. David Metcalse ที่กรุณารับ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุมานิน รุ่งเรืองธรรม ที่กรุณารับเป็นกรรมการเพิ่มเติมในการสอบปริญญานิพนธ์ รวมทั้ง ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์ อาจารย์หมวดวิชา ต่างประเทศ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2542 โรงเรียนเทพศิรินทร์ ที่ได้ให้ความ ร่วมมือด้วยดีในการทดลอง

ขอขอบคุณ อาจารย์ปรเมศวร์ ศิริรัตน์ ด.ญ. มณฑิชา ศิริรัตน์ ตลอดจน พี่ น้อง และเพื่อน ที่คอยให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ ของบุพการี ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ และให้ความ ช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้น ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต หน้าที่การงาน ตลอดจนด้านการศึกษา

ปิยวรรณ ศิริรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการวิจัย	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	12
เอกสารเกี่ยวกับการเขียน	24
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	28
เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด	34
งานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด	41
เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ	43
งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ	51
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานร่วมกัน	52
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามคู่มือของหน่วยศึกษานิเทศก์	58
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	63
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	64
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	64
การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	70
การวิเคราะห์ข้อมูล	72
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	72

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	79
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	85
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	85
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	85
วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	87
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	87
อภิปรายผล	88
ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	104
ประวัติย่อของผู้วิจัย	147

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงเกณฑ์การพิจารณาในการให้คะแนน	68
2	แผนการทดลอง Randomized Group Pretest – Posttest Design	70
3	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู	79
4	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู	80
5	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู	81
6	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง	82
7	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง	82
8	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง	83
9	ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง	83
10	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ การสอนตามคู่มือครู	84
11	ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง	84

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ติดต่อสื่อสารกันระหว่างประเทศไทยเพราะประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ และจำเป็นมากอย่างยิ่งที่จะพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจ ตลอดจนกระทั่งถึงประสบการณ์ของผู้เรียน สำหรับประเทศไทยยอมรับความสำคัญของภาษาอังกฤษ จนแทบจะกล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญเป็นรองจากภาษาไทย เพราะอำนวยความสะดวกทั้งในด้านการเมือง สังคม การศึกษา และเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของประเทศไทยในขณะนี้จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลายและหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งนี้เพราะรัฐบาลมีนโยบายที่จะรณรงค์และแนะนำแหล่งท่องเที่ยว ตลอดจนถึงการเผยแพร่ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมอันดีงามของประเทศ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีบทบาทสำคัญยิ่ง (สุภิญญา ยีอาร์. 2532 : 1)

การสอนภาษาในปัจจุบันจะเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและคำนึงถึงแนวทฤษฎีการเรียนรู้ทางธรรมชาติของมนุษย์ กระบวนการสอนเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาได้จริงในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อให้การสื่อสารเป็นจริงตามความต้องการของผู้เรียนเน้นการใช้ภาษามากกว่าเข้าใจภาษาคืออะไร เป็นอย่างไร ในแนวทฤษฎีการสอนเพื่อการสื่อสารจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษา เพื่อนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 148) ความสามารถทางการสื่อสารจะเกี่ยวข้องกับทักษะ 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ในบรรดาทักษะทั้ง 4 ด้านนี้ ทักษะที่คนไทยส่วนใหญ่เห็นความสำคัญและจำเป็นมากที่สุด คือ ทักษะในการอ่าน เพราะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทั้งนี้เพราะแหล่งความรู้ที่คนเราสามารถค้นคว้าได้ด้วยตนเองนั้นมักเป็นหนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ซึ่งการที่จะรับสื่อสารเหล่านั้นได้ต้องอาศัยทักษะการอ่านทั้งสิ้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านได้ดีย่อมมีโอกาสหาความรู้จากหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ได้มากกว่าผู้ที่มีความสามารถในการอ่านน้อย การอ่านจึงเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต (สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. 2531 : 1)

ด้วยเหตุดังกล่าวในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำนวนมาก จึงเน้นความสำคัญของทักษะการอ่านอันเป็นทักษะสำคัญที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นวิธีการที่นำไปสู่ความรู้ทั้งปวงทำให้ได้รับรู้ข่าวสาร เสริมสร้างความคิด และประสบการณ์เพื่อนำไปสู่การปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโลกปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการมากมายการอ่านจึงเป็นสื่อที่ทำให้คนเรา ทันทต่อเหตุการณ์ และความเจริญของโลก ในด้านการศึกษา การอ่านเป็นเครื่องมือที่ จำเป็น อย่างมากในการช่วยให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ประสบการณ์เพิ่มมากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อ การเล่าเรียนและการนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน จึงกล่าวได้ว่าการอ่านมีบทบาทที่สำคัญต่อ การเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนเรา ส่วนทักษะการเขียนเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มีความจำเป็นใน แวดวงการศึกษา ซึ่งผู้เรียนต้องฝึกฝนเพื่อประโยชน์ในการจดบันทึก หรือเขียน รายงานต่าง ๆ และเพื่อเป็นพื้นฐานนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน (Paulston. 1976 : 204) นอกจากนี้ทักษะ การอ่าน ซึ่งเป็นทักษะรับสาร (Receptive Skill) ยังมีความสัมพันธ์กับทักษะการเขียนซึ่ง เป็นทักษะการผลิต (Productive Skill) อีกด้วย (Krashen and Terrell. 1983 : 131) ดังที่ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 84) กล่าวว่า ผู้ที่อ่านได้ดี ย่อมจะเป็นผู้ที่เขียนได้ดี เนื่องจากได้ประสบการณ์ในการตีความและได้ข้อมูลจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษรมาเพียงพอ ซึ่งถือเป็นปัจจัยป้อนที่สำคัญ ทักษะการเขียนจึงสามารถพัฒนาตามทักษะการอ่านได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ถ้าผู้อ่านได้รับประสบการณ์ในการอ่านอย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมายังไม่ได้ผล เท่าที่ควรจากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสามารถ ในการเขียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6. 2530 : 65 ; หน่วยศึกษานิเทศกรรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. 2532 : 92) จากงานวิจัยของ นิพนธ์ จิตต์ภักดี (2531 : 20 – 21) ได้ศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนไม่สามารถหาแนวทางในการวิเคราะห์ปัญหา หรือสรุปความคิดรวบยอดตลอดจน กระทั่งการแสดงความคิดเห็นซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความคิด อันจะเป็นแนวทางใน การพัฒนาการอ่าน สาเหตุของปัญหาดังกล่าว ส่วนหนึ่งเกิดจากวิธีสอนของครู ดังที่งานวิจัย ของกองวิจัยการศึกษา (2532 : 350 – 352) พบว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษขาดความรู้ความ ชำนาญ และขาดการนำเอาวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบเดิมที่มีครูเป็น ศูนย์กลาง ซึ่งทำให้มีปัญหาในการดำเนินการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรม

ให้สัมพันธ์กับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ทำให้นักเรียน ขาดทักษะในการอ่าน ขาดการวิเคราะห์อย่างมีระบบ ขาดกระบวนการและความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จึงทำให้นักการศึกษาได้พัฒนาเทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ และนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการอ่านและเขียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า วิธีการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษที่จะช่วยพัฒนาการอ่านให้เข้าใจได้ดี มีการวิเคราะห์ เนื้อเรื่องอย่างมีระบบและรวดเร็วขึ้นอีกวิธีหนึ่ง คือ วิธีการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top – Level Structure) เป็นการสอนที่ทำให้ผู้อ่านได้รู้ และเข้าใจถึงแผนการเขียน ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้นโครงการเขียนที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไปมี 4 ชนิด ได้แก่

1. การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)
2. ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution)
3. เหตุและผล (Cause and Effect)
4. การเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 89 ; อ้างอิงมาจาก Bartlett. 1978, 1985, 1986)

ปัญหาการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษอีกประการหนึ่ง คือ จำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไปเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนไม่สามารถดูแลนักเรียนได้ทั่วถึงทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ. 2528 : 148) จากสภาพดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นว่า วิธีการที่จะช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มใหญ่และส่งเสริมให้มีการพัฒนาการอ่านได้ดียิ่งขึ้น คือ การจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นวิธีการเรียนชนิดหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปของการเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่านออกมาตามความคิดเห็นของตนเอง นอกจากนี้การเรียนโดยวิธี CIRC ยังเป็นการเรียนที่ใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์ โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง และผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครูมอบหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว (Stevens and others. 1987)

เพื่อให้นักเรียนพัฒนาการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น และเป็นการส่งเสริมให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มาทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และเปรียบเทียบกับการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติที่ใช้วิธีสอนตามแผนการสอนคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญ โดยมุ่งศึกษาในด้านความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนจากการเรียนการสอนทั้ง 2 วิธี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะทำให้ทราบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านและเขียนภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC และวิธีการสอนตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษามีความเข้าใจในการอ่าน มีความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านและเขียนแตกต่างกันหรือไม่ ผลการทดลองในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้

ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนนำไปปรับปรุง และพัฒนากระบวนการเรียนการสอน อ่านและเขียนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการอ่านและเขียน ได้ดียิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้ามียขอบเขตของประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปรที่จะศึกษาดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียน เทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนวิชา อ 025 ข (การอ่าน) จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียน 270 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากจาก 5 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้องเรียน แล้วนำนักเรียน 2 ห้องเรียนนี้มาคละกันและแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มด้วย คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อ.025 ข ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ตามระดับความสามารถสูง และต่ำ ซึ่งมีอัตราส่วน 2 : 2 แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม โดยมีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 40 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัด กิจกรรมการเรียนแบบ CIRC

3. ระยะเวลา

ระยะเวลาในการทดลองทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมใช้เวลา 10 สัปดาห์ ๑ ละ 2 คาบ ๑ ละ 50 นาที รวมกลุ่มละ 20 คาบ

4. เนื้อหา

ในการทดลองครั้งนี้ เนื้อหานำมาจากบทเรียนของหนังสือ That's Correct เขียนโดย อรุณี วิริยะจิตรรา และจากเอกสารจริงที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยกลุ่มทดลอง จะใช้วิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC และกลุ่มควบคุมจะสอนตามคู่มือครูรายวิชาการอ่าน (อ 025 ข) ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

5. ตัวแปร การศึกษาครั้งนี้มีตัวแปรดังนี้

5.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอนอ่านภาษาอังกฤษ 2 วิธี คือ

5.1.1 วิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 ความสามารถในการทำงานร่วมกัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนแบบโครงสร้างระดับยอด หมายถึง การจัดขั้นตอนการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอด ซึ่งจะเน้นการสอนให้นักเรียนเข้าใจแผนการเขียนหรือโครงการเขียน (Writing Plan หรือ Top – Level Structure) ของผู้เขียนที่จะจัดการเขียนเพื่อสื่อความหมายของเรื่องที่เขียนให้กับผู้อ่านได้ดียิ่งขึ้น ผู้อ่านจะอ่านเรื่องได้ดีขึ้น ถ้าสามารถเข้าใจแผนการเขียนของผู้เขียนในแต่ละเรื่อง เพราะจะทำให้การอ่านมีจุดหมายที่แน่นอนว่า ผู้เขียนกำลังบอกอะไรกับผู้อ่านและใจความสำคัญคือ อะไร ผู้อ่านย่อมอ่านได้แม่นยำขึ้นทั้งการจับใจความสำคัญและการหารายละเอียดของเรื่อง โดยที่ผู้อ่านจะสามารถใช้ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม (Schema) เข้าช่วย นอกจากนี้ยังช่วยให้จำเรื่องที่อ่านได้นาน สามารถวิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่านได้ย่อเนื้อหาเรื่องที่อ่านได้เร็ว และช่วยให้เขียนเรื่องได้ดีขึ้น โครงสร้างระดับยอดที่ใช้กันอยู่ทั่วไปมี 4 แบบ คือ

1. การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing)
2. ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem – Solution)
3. เหตุและผล (Cause and Effect)
4. การเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

(เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 89 ; อ้างอิงมาจาก Bartlett. 1978, 1985, 1986)

กิจกรรมการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดมีขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ชี้ให้เห็นรูปแบบ

1.1 ให้นักเรียนรู้จักโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ได้แก่ การบอก รายละเอียดของเรื่อง (Listing – Description) การเสนอปัญหาและวิธีแก้ไข (Problem – Solution) ความเป็นเหตุและผล (Cause – Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

1.2 ให้แบบฝึกหัดที่เป็นข้อความของข้อเขียนทั้งหมด จากที่แสดงไว้ในแผนผังแสดงเนื้อหา ชี้ให้เห็นคำที่เป็นกุญแจนำที่สังเกตได้ เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2. ชั้นฝึก

2.1 ให้นักเรียนจับคู่กันทำกิจกรรมร่วมกัน (Pair – Work) โดยให้ช่วยกันเรียบเรียงเนื้อหาจากแผนผังโดยการอ่าน แล้วเขียนบันทึกเป็นเรื่อง จากนั้นให้ผลัดกันอ่านข้อความที่นักเรียนเขียนให้เพื่อนคู่อื่นในกลุ่มเดียวกันฟัง

2.2 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่มีแผนผังแสดงไว้ โดยให้นักเรียนเติมใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านและเติมรายละเอียดที่กำหนดไว้ในช่องว่างที่เว้นไว้ในแผนผังแสดงเนื้อหา (Graphic Organizer)

3. ขั้นนำไปใช้

3.1 ให้นักเรียนอ่านข้อความทั้งหมดเป็นการทบทวนโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด ให้นักเรียนระบุ (Identify) ชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากข้อความที่มีโครงสร้างระดับยอดชนิดต่าง ๆ โดยให้นักเรียนระบุชนิดของโครงสร้างระดับยอดในแต่ละอนุเหตุว่าเป็นชนิดใดบ้าง

3.2 ให้นักเรียนอ่านข้อความในอนุเหตุ แล้วเติมข้อความหรือรายละเอียดบางอย่างลงในแบบฝึกหัดที่กำหนดให้

2. กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) หมายถึง วิธีการเรียนการสอนที่ผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน จับคู่ทำงานร่วมกัน กิจกรรมการเรียนการสอนส่วนใหญ่จะเน้นให้ผู้เรียนภายในกลุ่มถ่ายทอดความเข้าใจออกมาโดยการเขียนสรุปเรื่องราวหลังจากการเล่าเรื่อง เมื่อเรียนจบแต่ละบทนักเรียนจะได้ทำแบบทดสอบจากเรื่องที่เรียนไป ครูประกาศคะแนนที่ได้พร้อมกับให้รางวัลเพื่อเป็นการให้นักเรียนตระหนักถึงการทำงานร่วมกันและความสำเร็จของกลุ่ม (Slavin and others. 1987 : 88)

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC มีขั้นตอนดังนี้

1. การเตรียมเนื้อหา จัดเนื้อหาตามระดับความสามารถของผู้เรียน
2. การจัดนักเรียนเข้ากลุ่มการอ่าน แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 2 คน นักเรียนอ่อน 2 คน (ครูอาจจะมีการจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนครบ 4 – 6 สัปดาห์)

3. ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

ให้นักเรียนในกลุ่มรับผิดชอบในการทำงานร่วมกันโดยที่เด็กเก่งช่วยเด็กอ่อนในด้านการอ่านและเขียน

4. ขั้นประเมินการเรียนรู้

4.1 ครูสังเกตการทำงานร่วมกันของนักเรียน ว่าสามารถทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านโดยการเขียนสรุปเรื่องและนำมาเล่าถ่ายทอดได้อย่างถูกต้องหรือไม่

4.2 หลังจากการเรียนรู้จบแล้วนักเรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของแต่ละคน มารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

5. ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ให้เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าของความร่วมมือ และความสำเร็จของกลุ่ม

3. การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC หมายถึง การสอนอ่าน ให้นักเรียนเข้าใจแผนการเขียน หรือโครงการเขียน ของผู้เขียน ที่เรียงขึ้นในการใช้สื่อความหมายเรื่องของตน ให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น เพื่อประโยชน์ในการจับใจความสำคัญและการหารายละเอียดของเรื่อง โดยให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน สมาชิกภายในกลุ่มต้องช่วยเหลือ และรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน ทั้งด้านการอ่าน ตลอดจนกระทั่งถึงการเขียนสรุปเรื่อง โดยมีขั้นตอนดังนี้คือ

1. ขั้นให้รูปแบบ

ครูเสนอรูปแบบของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด คือ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem - Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison - Contrast) แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากเรื่องที่สนใจ และหาคำที่เป็นกุญแจหน้าที่สังเกตได้ในแต่ละชนิด

2. ขั้นฝึก

2.1 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกัน กลุ่มละ 4 คน คือ นักเรียนเก่ง 2 คน นักเรียนอ่อน 2 คน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มแล้วครูฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้แก่นักเรียน

2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกข้อความ บทความ หรือเรื่องที่จะศึกษาตามความสนใจ

2.3 นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มช่วยกันศึกษาเนื้อเรื่อง เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอด เพื่อจับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่อง

2.4 นักเรียนเก่งจะให้ความช่วยเหลือนักเรียนอ่อนในด้านการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น และช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน โดยการเขียนใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม

3. ขั้นนำไปใช้

นักเรียนแต่ละกลุ่มหาข้อความ บทความ หรือเรื่องที่สนใจเพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอด แล้วอภิปราย แสดงความคิดเห็น เพื่อรวบรวมใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องในไดอะแกรม หรือสรุปเป็นข้อความภาษาอังกฤษสั้น ๆ แล้วนำเสนอผลงานในชั้นเรียน

4. ขั้นการประเมินผล

4.1 สังเกตการทำงานของนักเรียน

4.2 ตรวจผลงานของนักเรียน

4.3 ทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำคะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม

4. การสอนอ่านตามคู่มือครู หมายถึง การสอนอ่านภาษาอังกฤษตามกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นการให้นักเรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบขั้นตอนในเนื้อหาแล้ว นักเรียนสามารถอ่านเรื่อง เข้าใจความหมายของเรื่อง ตลอดจนใช้ภาษาสำหรับการเขียนได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 สร้างความสนใจโดยการสนทนาถึงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนหรือหัวข้อต่าง ๆ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนเป็นการสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนในการนำเข้าสู่บทเรียน

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมโดยใช้คำถาม วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นการทบทวนเรื่อง ลำดับ ลำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟัง นักเรียนอ่านตามครูอธิบายความหมายคำศัพท์ ลำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีการทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้า โดยใช้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวไปคิดเอง

ขั้นที่ 6 ลงมือปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัด ตลอดจนกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

ขั้นที่ 7 แจกผลการปฏิบัติ โดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิดและอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการเรียนรู้ โดยการสังเกตการอ่านและการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

ขั้นที่ 9 เสริมความแม่นยำและถ้อยโยงการเรียนรู้ เป็นการสรุปย้ำทบทวนบทเรียนให้นักเรียนมีความรู้ ความจำที่แม่นยำ โดยให้ทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติม

5. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และการสรุปความจากเรื่องที่อ่านซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

6. ความสามารถในการเขียน หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษทางด้านไวยากรณ์ ตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งความสมบูรณ์ในการเขียน การลำดับความ การแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนและสื่อความหมายได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้ว

7. ความสามารถในการทำงานร่วมกัน หมายถึง การที่บุคคลกระทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งวัดได้จากแบบสังเกตความสามารถในการทำงานร่วมกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และตรวจสอบคุณภาพแล้ว

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนและความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐาน สำหรับดำเนิน การวิจัยโดยแยกตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการเขียน
3. งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด
5. งานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด
6. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
7. งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานร่วมกัน
9. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวคู่มือครู

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ วิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเพื่อความเพลิดเพลิน การพัฒนาทักษะการอ่านจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องฝึกให้ถูกต้อง และให้สอดคล้องกับตัวผู้เรียน และสภาพการเรียนการสอน

1.1 ความหมายของการอ่าน

เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน นักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการอ่าน และได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

กูดแมน (Goodman. 1970 : 5, 9, 11) ให้ความเห็นว่า “การอ่านคือกระบวนการที่สลับซับซ้อน เพราะผู้อ่านต้องพยายามสร้างความหมายขึ้นจากตัวอักษร การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านจะต้องอาศัยการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการเลือกความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น” นอกจากนี้การอ่านยังเป็นการทำปฏิกิริยา ระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความโดยผู้อ่านกวาดสายตาไปตามบรรทัด แล้วหยุดทำความเข้าใจคำ แล้วรวบรวมเป็นหน่วย

ความคิด และอาศัยความรู้ตลอดจนประสบการณ์เดิม ประมวลเข้าเป็นความคิด พิจารณาและสรุปความคิดเห็น

วิดโดสัน และชอร์ (Widdowson. 1979 : 174 ; Shaw. 1973 : 272) กล่าวว่า การอ่าน คือ การมีปฏิริยาโต้ตอบระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้เขียนพยายามจะถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ซึ่งพยายามจะรับรู้ด้วยการใช้ความสามารถของตนในการถอดข้อความจากตัวอักษรมาเป็นความหมาย

คัลลาฮัน และคลาร์ค (Callahan and Clark. 1982 : 245) กล่าวว่า การอ่าน เป็นกระบวนการคิด เริ่มจากจุดรวมของแง่ปัญหา ซึ่งตีความหมายออกมาจากสิ่งพิมพ์หน่วยของความหมาย คือ ความคิด มโนคติ การไตร่ตรอง จินตนาการ โดยที่ความหมาย จะมีความสัมพันธ์กับคำต่าง ๆ และจำนวนของคำต่าง ๆ จะถูกสร้างขึ้นเป็นเนื้อหาของ การอ่าน ทำให้คำเหล่านั้นมีความหมาย ในที่สุดทำให้การอ่านเป็นการพัฒนากระบวนการเปลี่ยนความคิด มโนทัศน์หรือการปฏิบัติการซึ่งเพิ่มประสบการณ์ให้แก่ผู้อ่าน

คูเปอร์ และคนอื่น ๆ (Cooper and others. 1988 : 13) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อ่านกับเนื้อหา เพื่อจัดรูปแบบของความหมายโดยอาศัยพื้นฐานจากประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากเนื้อหา

สมุทร เชื้อชาวนิช (2529 : 1) กล่าวว่า การอ่าน คือ การสื่อความหมาย ซึ่งเป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนกับผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ และอาจตอบโต้ผู้อื่นด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ด้วยความเข้าใจ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานมาประมวลเข้าเป็นความคิด และใช้ความสามารถในการถอดข้อความของผู้เขียนที่ต้องการถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตในสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การอ่านยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม จึงมีนักการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

แฮฟเนอร์ (Hafner. 1971 : 9 – 10) กล่าวว่า ถึงแม้ในวงการศึกษได้ใช้สื่อทางการศึกษาสมัยใหม่ เช่น วิทยุหรือโทรทัศน์ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับ การอ่าน การอ่าน ยังคงมีความสำคัญมากอยู่เพราะการศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่านเป็นวิธีที่สะดวกมาก วัสดุสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านจะอ่านเวลาใดก็ได้ และผู้อ่านยังมีเวลาที่จะไตร่ตรอง

ตรวจสอบ ทบทวน คัดเลือก และเปรียบเทียบเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อ่านได้ นอกจากนี้ การอ่านยังช่วยพัฒนาแนวความคิดและศึกษาคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี

ฟินอคเชียโร (Finocchiaro. 1974 : 41 – 46) ให้ความเห็นเกี่ยวกับการอ่านว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการแสวงหาความรู้ เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของชีวิตและสังคม ความรู้ที่ได้รับจากการอ่านเป็นความรู้ที่มาจากการลงทุนที่น้อยที่สุด แต่เป็นความรู้ที่ขยายไปสู่กว้างที่สุด โดยเฉพาะในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการอย่างมาก การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำหรับที่จะทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์และความเจริญก้าวหน้าของโลก

ชุตินา สัจจามันท์ (2527 : 10) กล่าวถึง ความสำคัญของการอ่าน การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญของชีวิต ทั้งด้านส่วนตัวและการทำงาน จะเห็นได้ว่าในแต่ละวันเราใช้เวลาเพื่อการอ่านอยู่ตลอดเวลา ในการเรียนระดับอุดมศึกษา 80% ของกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวข้องกับการอ่านทั้งสิ้น บุคคลยิ่งอ่านมากเท่าไรก็จะยิ่งประสบความสำเร็จในการศึกษาหรือการทำงานมากขึ้นเท่านั้น ทักษะนี้จะคงอยู่ติดตัวผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531 : 14 – 15) ได้กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญ 3 ประการ คือ

1. การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม คือการอ่าน จะช่วยให้ประชาชนเปลี่ยนแปลงทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อให้บุคคลมีความสามารถช่วยตนเองรวมทั้งผู้อื่นได้
2. ด้านของความเป็นชาติที่มีอารยธรรม คือ ถ้าประชาชนของประเทศใดมีความสนใจในการอ่าน และมีเปอร์เซ็นต์การอ่านออกสูง แสดงว่าพลเมืองของประเทศนั้นมีอารยธรรมสูง
3. ด้านการดำรงชีวิต เพราะการอ่านเป็นการสร้างประสบการณ์พื้นฐาน ทั้งยังเป็นการเตรียมตัวเพื่ออาชีพด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ช่วยให้เกิดการเรียนรู้มีประสบการณ์ก้าวหน้าทันเหตุการณ์บ้านเมือง และความเจริญทางวิทยาการต่าง ๆ การอ่านมีส่วนช่วยในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของบุคคลและสังคม ตลอดจนถึงการศึกษา การอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ควรได้รับการปลูกฝังและส่งเสริมให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลเพื่อที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.3 ความเข้าใจในการอ่าน

การทำความเข้าใจเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นจุดประสงค์หลักของการอ่าน ซึ่งขึ้นอยู่กับพื้นฐานความรู้ และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้ โคดี้ (Coady. 1979 : 5 – 10) กล่าวว่า การอ่านเกิดขึ้นได้ด้วยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 3 ประการคือ

1. ความสามารถในการด้านความคิดรวบยอด (Conceptual Abilities)
2. ความรู้เดิม (Background Knowledge)
3. กลวิธีกระบวนการ (Process Strategies)

จอห์นสัน และบาร์เรตต์ (Johnson and Barret. 1981 : 74) กล่าวว่า การที่จะเข้าใจสิ่งที่อ่านได้นั้น ควรได้รับการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคำที่ปรากฏประโยคย่อหน้าและความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และสิ่งที่ผู้อ่านรู้แล้วที่มีอยู่ในข้อความที่เขียน ประสบการณ์เดิมของเขา

สมุทฺร เซ็นเซาวิช (2528 : 94) ได้สรุปองค์ประกอบที่สำคัญของความเข้าใจในการอ่านดังนี้

1. ความสามารถจดจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก
2. สามารถจับใจความสำคัญ ๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือสำคัญเกี่ยวข้องมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรจะสนใจเป็นพิเศษหรือไม่ก็ตัดสินใจได้เลย
3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่า มีนัยสำคัญหรือลึกซึ้งมากน้อยขนาดไหนเพียงใด
4. สามารถสรุปความคิดเห็นจากสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
5. สามารถใช้วิจารณ์ญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่าง ๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบไม่สับสน
6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นได้อย่างเหมาะสมตามกาลเทศะ

กล่าวโดยสรุป ความเข้าใจในการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านได้ความหมายจากสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความคิดออกมาเป็นตัวอักษร ในการอ่านผู้อ่านจะต้องอ่านด้วยความเข้าใจใน

ข้อความในระดับต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้อ่าน ตลอดจนกระทั่งถึงสิ่งที่ผู้เขียนสื่อความหมายผ่านสื่อที่เป็นตัวเขียน และผ่านกระบวนการทางความคิด เพื่อให้ได้ความหมายของสิ่งที่อ่านมาในลักษณะของการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ ขยายความ และสรุปความของเรื่องที่ได้ *กระบวนการคิด*

1.4 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่อ่าน การที่จะอ่านข้อความ เนื้อเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความรู้ความสามารถทางภาษา ประสบการณ์เดิม เป็นต้น ดังมีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

กูดแมน (Goodman. 1971 : 25) กล่าวถึง ปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นแรก ผู้อ่านจะเริ่มเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและการรู้ความหมายของคำแต่ละคำ การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถอ่านเอาความหมายได้ ซึ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใด ก็ยิ่งจะมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์เดิม ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่องหรือข้อเขียนนั้น (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยาก ถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความที่สมบูรณ์ในตัวเองยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่าน ซึ่งก็คือ ส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) จากการวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค ทำให้ทราบว่าข้อเขียนแต่ละชิ้น แต่ละประเภท มีลักษณะโครงสร้างแตกต่างกัน ข้อเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ถ้าข้อเขียน เสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์ของผู้อ่าน การอ่านก็จะประสบความสำเร็จได้ยาก เนื่องจากประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เขียน และผู้อ่านต่างกัน

วิลเลียมส์ (Williams. 1986 : 3 – 7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพว่าประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง
 2. ความรู้ในเรื่องภาษา หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา
 3. ความสามารถในการตีความ ซึ่งหมายถึง ความสามารถเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
 4. ความรู้รอบตัวทั่วไป ได้แก่ ลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ
 5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน ผู้อ่านต้องทราบว่า ตนกำลังอ่านอะไร อ่านไปเพื่ออะไร และจะเลือกวิธีอ่านอย่างไรให้เหมาะสม
- ปัจจัยที่สำคัญในการอ่านนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษา ในด้านคำศัพท์ รูปประโยคและความสัมพันธ์ของข้อความ นอกจากนี้ยังต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ ขยายความและสรุปความ อันจะนำไปสู่จุดมุ่งหมายของการอ่าน

1.5 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้ทางด้านภาษา และประสบการณ์การเรียนรู้การอ่านนั้น ผู้สอนต้องมีความรู้ในระดับความเข้าใจเพื่อสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่ผู้เรียน ได้มีผู้จัดระดับความเข้าใจไว้ต่าง ๆ กันดังนี้

สมิท (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 85 ; อ้างอิงมาจาก Smith. 1963 : 262) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ 3 ระดับ ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นระดับความเข้าใจขั้นต้น ซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียน
2. ระดับความเข้าใจขั้นตีความ (Interpretation) หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าระดับแรก เป็นการตีความสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนหรือไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง แต่เป็นความหมายแฝงที่อยู่ในข้อความ

3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical Reading) ความเข้าใจในระดับนี้ หมายถึง การที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถใช้ความคิดของตนเองวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินสิ่งที่อ่านได้ ซึ่งในระดับนี้ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในระดับต้น และในระดับขั้นต้นความมาก่อนแล้วเป็นอย่างดี

เบอร์มิสเตอร์ (พาพร ฟิงศักดิ์. 2534 : 31 ; อ้างอิงมาจาก Burmeister. 1974 : 147 – 148) ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านโดยอาศัยแนวความคิดพื้นฐานจาก นอร์ริส แซนเดอร์ (Norris Sander) ซึ่งดัดแปลงมาจาก Bloom's Taxonomy ไว้ดังนี้

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับความจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่ การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่อง และลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง
2. ระดับการแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไป แปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปแปลงเป็นแผนภูมิ เป็นต้น
3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจ และมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุเมื่อกำหนดผลมาให้ ให้คาดการณ์ว่าอะไร จะเกิดขึ้นต่อไป การจับใจความสำคัญของเรื่องที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้
4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการ แล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ
5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตรา ส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะ วิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน
6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthetic) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานแล้วจัดเรียงใหม่
7. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางเกณฑ์แล้วตัดสินสิ่งที่อ่านโดยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐาน เช่น เรื่องราวที่อ่านอะไรบ้างที่เป็นจริง (Facts) และ อะไรบ้างที่เป็นจินตนาการ (Fantasy) อะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น (Opinion) และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อในเรื่องที่อ่าน

จะเห็นว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านนั้นมีหลายระดับต่างกัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรจะกำหนดขอบข่ายวัตถุประสงค์ และจัดเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องเหมาะสมกับผู้เรียนคือ อายุ ระดับชั้น ความรู้พื้นฐาน และความพร้อมของผู้เรียนเป็นต้น

1.6 การวัดและประเมินผลทักษะการอ่าน

ทักษะการอ่านสามารถวัดและประเมินผลได้จากการให้ผู้เรียนอ่านแล้วแสดงความเข้าใจจากเรื่องที่อ่านโดยแสดงออกมาโดยใช้ทักษะฟัง – พูด หรือเขียนได้ดังต่อไปนี้ (สุภัทรา อักษรานเคราะห์. 2532 : 91 – 93)

1. ให้หาความหมายของคำศัพท์
2. ให้บอกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค
3. ให้หาความหมายจากประโยคที่กำหนดให้
4. ให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านโดยใช้คำถามแบบมีคำตอบให้เลือก
5. ให้เรียงลำดับเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง
6. ให้เติมคำลงในช่องว่างโดยใช้วิธีโคลซ
7. ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านอย่างง่าย
8. ให้ตั้งชื่อเรื่อง

การตรวจให้คะแนนทักษะอ่าน ข้อทดสอบทักษะอ่านมีลักษณะเหมือนข้อทดสอบทักษะฟัง ลักษณะของข้อทดสอบมี 4 ประเภท คือ

1. ข้อสอบแบบปรนัย ให้คะแนน 0 เมื่อตอบผิด และเมื่อตอบถูก
2. การทดสอบที่แสดงออกทางกิริยาท่าทาง การให้คะแนนพิจารณาดังนี้
 - อ่านครั้งเดียวแล้วทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง ได้ 4 คะแนน
 - ทำตามคำสั่งได้ถูกต้องหลังการอ่าน 2 ครั้ง ได้ 3 คะแนน
 - อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขตัวเองไม่ต้องอ่านใหม่ 2 ครั้ง ได้ 2 คะแนน
 - อ่านแล้วทำตามคำสั่งไม่ถูกต้อง แต่แก้ไขตัวเองโดยต้องอ่านครั้งที่ 2 ได้ 1 คะแนน
 - อ่านแล้วทำตามคำสั่งได้ไม่ถูกต้อง 2 ครั้ง ได้ 0 คะแนน
3. การตรวจให้คะแนนข้อสอบ โคลซ มี 2 วิธี
 - 3.1 ให้คะแนนคำตอบที่ตรงคำที่ถูกตัดออกไป (Exact Word)

3.2 ให้คะแนนคำที่ใกล้เคียง คำที่เป็นที่ยอมรับว่าความหมายไปด้วยกันได้

(Acceptable Answer)

1.7 เอกสารเกี่ยวกับการสอนอ่าน

1.7.1 ทฤษฎีการสอนอ่าน (Teaching Reading Approach)

เป้าหมายของการสอนอ่าน คือ ต้องการให้ผู้เรียนมีความสามารถในการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง และมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน รักการอ่าน และมีความสนใจในการอ่าน ดังนั้นทฤษฎีการสอนอ่านในปัจจุบันจึงได้ยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) เป็นสำคัญ ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวจะเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงการแสวงหาความหมายเพื่อความเข้าใจกับสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยา ในการรับ การอ่าน การถ่ายโยง ความคิดรวบยอด รวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 9)

การสอนอ่านที่มีลักษณะผสมผสานระหว่างทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ และทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่นิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน ได้แก่ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด วิธีการสอน R.S.M. (Reader Selected Miscues) การสอนอ่านแบบโคลซ เป็นต้น วิธีการสอนอ่านดังกล่าวนี้คำนึงถึงลักษณะธรรมชาติทางภาษาศาสตร์ที่มนุษย์พึงรับรู้ และกระบวนการอ่านของมนุษย์โดยธรรมชาติ

1.7.2 แนวการสอนอ่านโดยทั่วไป

เป้าหมายที่สำคัญของการสอนอ่านคือ การพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการแปล ตีความ ขยายความ สรุปความ จับใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน นักการศึกษา นักจิตวิทยา และนักภาษาศาสตร์ได้กล่าวถึงการสอนอ่านไว้ดังนี้

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2536 : 23 – 24) ได้สรุปแนวโน้มของการสอนอ่านในปัจจุบันได้ว่า การสอนนั้นต้องอาศัยเทคนิคหลายอย่างที่จะเน้นองค์ประกอบของกระบวนการอ่านให้แก่ผู้เรียน ซึ่งกระบวนการอ่านนั้น ย่อมต้องมาจากการให้ผู้อ่านได้ความคิดรวบยอดความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และหารายละเอียดของเรื่องได้จากประสบการณ์เดิมจากการเดาความแวดล้อม จากลักษณะ และชนิดของข้อความที่ผู้เขียนเขียนนั้น เป็นต้น กระบวนการอ่านที่สมบูรณ์แบบ จึงน่าจะใช้กระบวนการอ่านที่ต้องอาศัยการพัฒนาทั้งกระบวนการบนลงล่าง โดยพิจารณาความโดยรวมของเรื่องลงสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาในระยะ

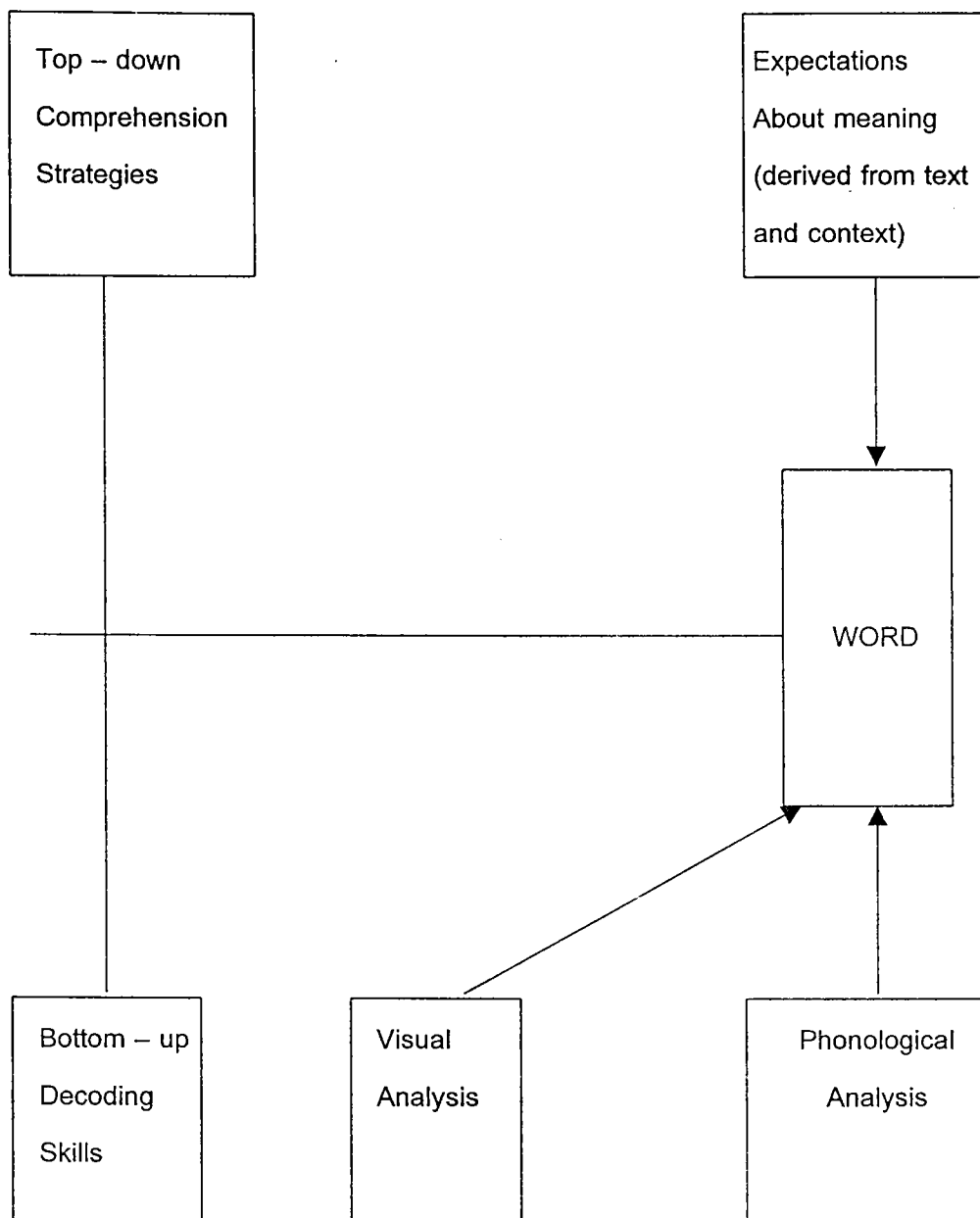
แรกและใช้กระบวนการล่างขึ้นบน เพื่อวิเคราะห์หน่วยย่อยพื้นฐาน โดยพิจารณาคำประโยค และโครงสร้างอื่น ๆ ในระยะสุดท้าย กระบวนการอ่านแบบนี้ เรียกว่า กระบวนการอ่านเชิง ปฏิสัมพันธ์ (Interactive) โดยใช้การสังเคราะห์ และวิเคราะห์เพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้ใช้สมองทั้ง ซีกขวา (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง) และสมองซีกซ้าย (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน) ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่านได้ กระบวนการสอนอ่านที่ใช้กัน อยู่ในปัจจุบัน มี 2 ชนิด ดังนี้

1. กระบวนการจากล่างขึ้นบน (Bottom up Process) หมายถึง การสอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเข้าใจรายละเอียดของเสียงตัวอักษร ซึ่งได้แก่ สระ และพยัญชนะ ก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค

การสอนจะกระทำเป็นขั้นตอน นับตั้งแต่การแยกเสียงในภาษา เป้าหมายที่เรียนประสมคำ และตีความจากประโยคพื้นฐาน การสอนแบบนี้จะใช้เวลาในการพัฒนามากและมีข้อเสียที่ผู้เรียนจะเบื่อหน่ายการอ่านเพราะต้องใช้เวลา และขัดกับความ รู้สึกโดยธรรมชาติที่ต้องการ นั่นคือ ความหมายของภาษา ที่ผู้อ่านต้องการได้รับในการสื่อ ความหมายจากสัญลักษณ์หรือตัวอักษร นอกจากนี้บางครั้งคำต่าง ๆ ไม่สามารถอ่านออก เสียงได้ตามพยัญชนะและสระที่คล้ายกันด้วย เช่น

cat charter character Caesar etc

2. กระบวนการจากบนลงล่าง (Top down Process) หมายถึง กระบวนการสอนที่เน้นการให้ความหมายแก่ผู้เรียนก่อน การให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เข้าใจ เกี่ยวกับองค์ประกอบของภาษาส่วนอื่น ๆ ซึ่งได้แก่ พยัญชนะ สระ ไวยากรณ์ ฯลฯ ทั้งนี้จาก พื้นฐานทางทฤษฎีของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่ว่า มนุษย์เราจะสื่อความหมายจากสิ่งที่อ่านเป็น สำคัญ และการอ่านเป็นกระบวนการในการตีความหมายจากสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการ ทางความคิด (Thinking Process) กระบวนการทางความคิด จะช่วยให้การเชื่อมโยงความรู้ ระหว่างองค์ประกอบของภาษาในประโยค และในอนุภาค (Paragraph) หนึ่ง ๆ เป็นที่เข้าใจได้

(Biggs and Telfer. 1987 : 256)

ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบนและกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง

1.7.3 หลักและขั้นตอนในการสอนอ่าน

แฮริส และซิเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 – 142) กล่าวว่า
ในการสอนการอ่านนั้น ครูผู้สอนยึดหลักการสอนดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องให้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น ฝึกอ่านออกเสียงมากพอ ๆ กับการฝึกอ่านในใจ การฝึกผู้เรียนอ่านด้วยวิธีการ ครูเป็นผู้ฝึกให้ และให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตัวผู้เรียนเองอย่างละเท่า ๆ กัน
4. บทเรียน และกิจกรรมตอบสนองความแตกต่างของบุคคลด้วย เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถไม่เหมือนกัน
5. ต้องให้ความเอาใจใส่ต่อผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลา และช่วยพัฒนาการอ่านของผู้เรียนเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของเด็กตั้งแต่อนุบาลมัธยมศึกษา

ทรงพร อิศโรสุกุล (2529 : 38 – 41) ได้กล่าวว่า ในการสอนอ่าน และจัดกิจกรรมการอ่านมีข้อพิจารณาที่ควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้

1. เข้าใจระดับประโยคยังไม่พอ กล่าวคือ ถ้าจะสอนให้ได้มีประสิทธิภาพ ผู้เรียนจะต้องไม่เข้าใจเฉพาะความหมายของประโยคนั้น ๆ แต่จะต้องเข้าใจความหมายทั้งหมดในย่อหน้านั้น รวมทั้งความหมายของทั้งบทอ่านด้วย
2. ความเข้าใจทั้งหมดก่อนรายละเอียด เป็นการเน้นให้ผู้อ่านเพื่อให้ได้ความเข้าใจทั้งหมด (Global Understanding) ของเรื่องที่อ่านเสียก่อนหลังจากนั้นจึงค่อยลงในรายละเอียดของเนื้อหา
3. ใช้บทอ่านที่พบในชีวิตจริง (Authentic Texts)
4. ควรใช้ทักษะสัมพันธในการสอนการอ่านนั้นไม่ควรสอนโดด ๆ แยกออกจากการสอนทักษะอื่นโดยสิ้นเชิง เพราะในชีวิตจริงเมื่อเราได้ฟังหรืออ่านอะไรแล้วเรามักจะนำไปเล่าต่อหรือเขียนเล่าให้คนอื่นหนึ่งทราบ
5. อ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย คนที่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องต้องรู้ตัวเองว่า อ่านข้อเขียนนั้น ๆ เพื่อจุดมุ่งหมายอะไร เพราะจุดมุ่งหมายจะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่าน และจะกำหนดว่าการอ่านแบบนั้นต้องอาศัยทักษะอะไรมาช่วยบ้าง

6. กระบวนการค้นหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวคือกิจกรรมชีวิตชีวา เพราะตลอดเวลาผู้อ่านจะต้องเดา (Guessing) ทำนาย (Predicting) ตรวจสอบ (Checking) และถามคำถามตัวเอง (Asking Oneself Question) ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการอ่านควรมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนา และฝึกฝนความสามารถที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนทักษะเหล่านั้นอย่างเป็นระบบด้วย

7. สอนหรือสอบ ผู้สอบต้องถามตัวเองว่ากำลังสอนหรือสอบ นั่นคือตัวบทอ่าน รวมทั้งกิจกรรมการอ่านที่จะให้ผู้เรียนอ่านนั้น มีขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่าน หรือมีขึ้นเพื่อครูจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ได้สอนไปแล้วไปใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยังไม่เคยเห็นได้หรือไม่

8. อ่านด้วยตัวเอง หลังจากผู้สอนได้ให้หลักในการอ่านได้ช่วยสอนศัพท์บางคำที่คาดว่าจะมีปัญหา ช่วยแนะนำเรื่องที่ยาก พร้อมทั้งมอบหมายงาน (Task) ได้ทำแล้วผู้สอนควรจะปล่อยให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเอง

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นกระบวนการในการถ่ายทอดความคิด เพื่อสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ซึ่งมีนักจิตวิทยา และนักการศึกษา ได้ให้คำนิยามความหมายของการเขียนไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

ลาโด (Lado. 1977 : 143) กล่าวว่า การเขียนคือการสื่อความหมายด้วยตัวอักษรของภาษาที่เข้าใจกันได้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้เขียนจะต้องใช้ตัวอักษรอย่างมีความหมายเรียบเรียงถ้อยคำและข้อความได้อย่างถูกต้องตามโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษานั้น ๆ

เทลเลอร์ (Taylor. 1984 : 399 – 411) กล่าวว่า การเขียนเป็นงานด้านความคิด การเขียนเป็นกระบวนการแสวงหาเชิงสร้างสรรค์ (Discovery Creative Procedure) โดยมีลักษณะผสมผสานระหว่างเนื้อหาและภาษา กล่าวคือ เป็นการใช้ภาษาเพื่อค้นหาสิ่งนอกเหนือความรู้เดิมที่มีอยู่ การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาความหมายจากประสบการณ์ของผู้เขียนเพื่อจะได้นำสิ่งเหล่านั้นมาเสนอผู้อ่าน ในความคิดของเทลเลอร์ การเขียนมิใช่เป็นเพียงเครื่องสะท้อนความคิดของผู้เขียน หากแต่ยังเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความคิดอีกด้วย ดังนั้นจึงเป็นกระบวนการที่มีทั้งการให้และการรับ

วิดโดสัน (Widdowson. 1987 : 34 – 44) กล่าวว่า การเขียนคือกิจกรรมสื่อสารชนิดหนึ่ง การสื่อสารนี้หมายถึง การถ่ายทอดหรือถ่ายโอนจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งโดยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ

กล่าวได้ว่า การเขียน คือการถ่ายทอดเนื้อหา รายละเอียดอันเป็นความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นข้อความได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.2 ความสามารถในการเขียน

อาราฟอฟ (Arapoff. 1967 : 233 – 237) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ความสามารถในการจัดรวบรวมความคิดต่าง ๆ ให้เป็นถ้อยคำที่สละสลวยเช่นเดียวกัน เบิร์ท (Burt. 1975 : 292) ซึ่งกล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนแสดงให้เห็นถึงการจัดระเบียบ ความคิดออกมาในรูปประโยคได้อย่างเหมาะสม

แพตตี้ (Patty. 1985 : 182 – 226) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือความสามารถในการแสดงออก ซึ่งความคิดที่ต้องการเชื่อมโยง จัดวางและพัฒนา รายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนความสามารถในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ และเป็นเรื่องราว

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 93) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียนคือ ความสามารถที่ผู้เรียนถ่ายทอดเนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ในลักษณะที่ถูกต้องทางไวยากรณ์ เป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายได้

สุภัทรา อักษรนุเคราะห์ (2532 : 108) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน หมายถึง ความสามารถในการรวบรวมข้อมูล เลือกสรรสิ่งที่ตนต้องการ ถ่ายทอดความคิด นำมาลำดับความด้วยการเรียบเรียงเป็นตัวอักษร ตั้งแต่ระดับประโยคจนถึงระดับข้อความ หรือสูงกว่าข้อความ โดยใช้ความรู้ทางกลไกของการเขียน เช่น การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนวากยสัมพันธ์ ซึ่งจะต้องให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนแสดงออกทางความคิดได้ถูกต้อง ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ ความสามารถในการถ่ายทอดความคิด การลำดับความ โดยผ่านการเรียบเรียงเป็นข้อความ และเรื่องราวที่สละสลวยได้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ และสามารถที่จะสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียน

2.3 องค์ประกอบของการเขียน

แฮริส (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 92 ; อ้างอิงมาจาก Harris. 1969 : 68 – 69) กล่าวว่า การเขียน คือ ความสามารถในการบูรณาการทักษะหลายอย่างทางภาษาเข้าด้วยกัน และมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เรื่องหรือประเด็นที่ผู้เขียนต้องการสื่อแก่ผู้อ่าน
2. รูปแบบ (Form) ได้แก่ การวางรูปแบบในการจัดระบบเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ ความสามารถในการใช้ภาษาตาม

กฎเกณฑ์ และโครงสร้างประโยค

4. สลีลา (Style) ในการใช้ภาษาของผู้เขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การ เลือกคำ สำนวนที่จะใช้ในการเขียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดอรรถรสทางภาษา
5. กลไกต่าง ๆ (Mechanics) ที่นำมาใช้ในการเขียน เช่น การเขียนแบบสรุป การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ฯลฯ

ฮีทตัน (Heaton. 1975 : 138) จัดองค์ประกอบที่สำคัญในการเขียน คือ

1. Grammatical Skills : ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ของภาษาได้ถูกต้อง
2. Stylistical Skills : ความสามารถในการเลือกใช้ประโยค และใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสม
3. Mechanical Skills : ความสามารถในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้อักษรตัวพิมพ์หรือตัวเขียนใหญ่
4. Judgement Skills : ความสามารถในการที่จะเขียนได้ตามความคิดและลำดับความคิดสั้น ๆ อย่างสมเหตุสมผล

ปัจจัยที่สำคัญในการเขียนนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบทางภาษาในด้าน เนื้อหา รูปแบบ ไวยากรณ์ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ รวมทั้งทักษะในด้านการใช้ภาษา ทำให้งานที่เขียนมีคุณภาพ

2.4 ขั้นตอนในการฝึก และการจัดกิจกรรมในการฝึกเขียนภาษา

ทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่นักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมาย และลีลาในการเขียน ดังนั้นในการฝึกทักษะในการเขียน ผู้เขียนจะต้องฝึกอย่างเป็นระบบโดยผ่านขั้นตอนการพัฒนาทักษะทั้ง 5 ขั้น ดังนี้ (Rivers. 1971 : 245 – 255)

1. การคัดลอก (Copying) เป็นการทบทวนถึงสิ่งที่เรียนไปแล้ว และยังเป็น การแสดงออกให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์

2. การหัดเขียน (Reproduction) นักเรียนจะหัดเขียนโดยตนเองมากขึ้น จากการเขียนสิ่งที่เขาจำได้ จากเรื่องที่อ่าน เขียนตามคำบอก เขียนเรื่องราวจากภาพ นักเรียน จะนำประโยคที่เคยคัดลอกมาใช้ด้วยกันได้

3. การผสมผสานสิ่งที่เรียนมาแล้ว (Recombination) การเขียนในระดับนี้ ผู้เขียนฝึกจากสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่ละยุ่งยากซับซ้อนขึ้นใน การใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการใช้ตารางเทียบแทน และการเปลี่ยนรูป ประโยคเป็นต้น

4. การเขียนที่ให้คำแนะนำ (Guided Writing) นักเรียนมีอิสระในการเลือก ใช้คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ และต้องเรียนรู้ถึงความแตกต่างของภาษาพูด และภาษา เขียนด้วยในขั้นนี้ นักเรียนควรจะสามารยย่อความได้ แต่ครูยังต้องควบคุม

5. การเขียนเรียงความ (Composition) นักเรียนมีอิสระมากขึ้นในการเขียน รู้จักการทำโครงเรื่องเอง และเขียนเรื่องราวได้เอง ครูทำหน้าที่ตรวจและแก้ไข

เนลสัน (Nelson. 1984 : 2 – 5, 8) กล่าวว่า แนวทางในการสอนเขียนไว้ว่า กิจกรรมการอ่านนั้นต้องสอดคล้องกันเป็นอย่างดี กับกิจกรรมการเขียน ดังนั้น ผู้สอนควร ปลดปล่อยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอ่าน และทำความเข้าใจบทเรียนนั้นด้วยตนเอง แล้วนำข้อมูลที่ ผู้เรียนแต่ละคนได้จากการอ่านมาอภิปรายร่วมกัน แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษา และเข้าใจมากยิ่งขึ้น และในกิจกรรมการเขียนต้องฝึกให้ผู้เรียน ได้เขียนประโยคใจความสำคัญ (Main Idea) ของเรื่อง

อะโบเดอร์ลิน (Aboderin. 1986 : 38 – 40) เสนอกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1. Controlled Writing เป็นการเขียนที่มีการควบคุม แบ่งเป็น

1.1 Copying เป็นการคัดลอกเพื่อฝึกการเขียนอย่างง่าย ๆ เพื่อให้เด็ก คุ้นกับคำศัพท์ รูปแบบและประโยค การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

2.5 การวัดและประเมินผลทักษะการเขียน

คาร์เรล (ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. 2534 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Carrell. 1980 : 50) ได้กล่าวถึงการวัดความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อความหมายโดยการ เขียนว่า การทดสอบวัดความสามารถในการเขียนนั้น อาจจะเขียนเรียงความ (Essay) หรือ บรรยายภาพ บรรยายสิ่งของ และการกระทำหรือเหตุการณ์ที่จำได้ เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่

เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนรายงาน เขียนโน้ต เขียนจดหมายส่วนตัวถึงเพื่อน จดหมายสั่งสินค้าจากห้างร้านต่าง ๆ เป็นต้น

ฮีตัน (Heaton. 1990 : 105) กล่าวว่า การประเมินผลทักษะการเขียน ประเภท Free Writing เป็นวิธีที่เหมาะสม ที่จะใช้ประเมินความสามารถทางการเขียนของผู้เขียนซึ่งได้แก่ การให้ผู้เรียนเขียนเรื่องจากภาพ (Using Pictures for Writing) ทั้งนี้ ฮีตัน ได้กล่าวว่า การวัดความสามารถทางการเขียนด้วยวิธีนั้น ผู้เรียนจะเกิดความคิด (Idea) ทำให้สามารถใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ ในการถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียน (Heaton. 1990 : 96 – 109)

การประเมินผลงานเขียนของผู้เรียนนั้น สามารถพิจารณาได้จากรูปแบบ การตรวจให้คะแนน ซึ่งมีผู้เสนอแนะวิธีการตรวจไว้หลายรูปแบบ วิธีการตรวจที่นิยมนำมาใช้ในการตรวจงานเขียนสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 วิธี ดังนี้

1. การตรวจแบบคำนวณจากความถูกต้องของคำที่เขียน (Protocol)
2. การตรวจแบบมองภาพรวม (Holistic Scoring)
3. การตรวจแบบวิเคราะห์ (Analytical Scoring)
4. การตรวจแบบผสมผสาน (ESL Composition Profile or PROFILE)

สำหรับการประเมินผลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนงานเขียนเรียงความของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Rattanaovich. 1987 : 54 – 65)

3. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นอย่างมากในการศึกษาหาความรู้ นอกจากนี้ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนยังมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะทักษะการอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สัมพันธ์กับความรู้ทางภาษาในขณะที่ผู้อ่านต้องพยายามถอดความหมายของภาษาเขียน โดยนำความรู้ในการใช้ภาษาการเรียบเรียงถ้อยคำ และประสบการณ์ของผู้อ่านมาช่วยทำความเข้าใจงานเขียนนั้น และการเขียนก็เป็นกระบวนการทางความคิดเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด โดยอาศัยความรู้ภาษา การเรียบเรียงถ้อยคำและประสบการณ์ของผู้เขียนมาช่วยในการผลิตงานเขียน เช่นเดียวกัน ความสัมพันธ์ของทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนดังกล่าว มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นไว้ดังนี้

สตอทสกี (Stotsky. 1982 : 330) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนในการพัฒนาการอ่าน โดยได้เสนอกิจกรรมการเขียนที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ เช่น การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนถ่ายทอดเนื้อความจากเรื่องที่ได้อ่าน (Paraphrase Writing) การสรุปความ (Precise Writing) เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างข้อความมีโอกาสที่จะถ่ายทอดความคิด คิดอย่างสร้างสรรค์ ความเข้าใจ ด้วยการเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างให้สัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเขียนไปประยุกต์กับการทำความเข้าใจข้อความที่จะอ่านต่อ ๆ ไปได้อย่างดี

ฮัลเลตต์ (Hullette. 1986 : 847 – A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยให้นักเรียนฝึกการเขียน 3 รูปแบบ คือ เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง เขียนจากเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง และเขียนตามหัวข้อที่นักเรียนเลือกหัวข้อเอง ซึ่งวิธีการสอนการเขียน ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอนและสอนก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนและจะมีการนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับกระบวนการเขียนด้วยการอ่าน โดยใช้แบบสอบ Metropolitan Readiness Test กับ Test of Basic Skill ผลการทดลองพบว่า คะแนนการเขียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่านักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนดีก็จะเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านดีด้วย และนักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวข้อเรื่องที่ตนเองเลือกได้ดีกว่าการให้เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังและเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2528 : 9 – 10) ได้กล่าวถึง เทคนิคสำหรับการสอนอ่านและเขียนไว้ดังนี้

1. แนวการสอนโดยใช้ประสบการณ์ภาษา เน้นการอ่านและการเขียนเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นการเริ่มสอนภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ได้ดีที่สุด
2. แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเป็นกระบวนการในการเขียนเรียงความ โดยนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะในการสะกดคำและการเขียนเป็นคำก่อนจะเขียนเป็นประโยค ซึ่งนักเรียนจะเป็นผู้เล่าเรื่องให้ครูฟังและครูเป็นผู้ช่วยตรวจคำให้

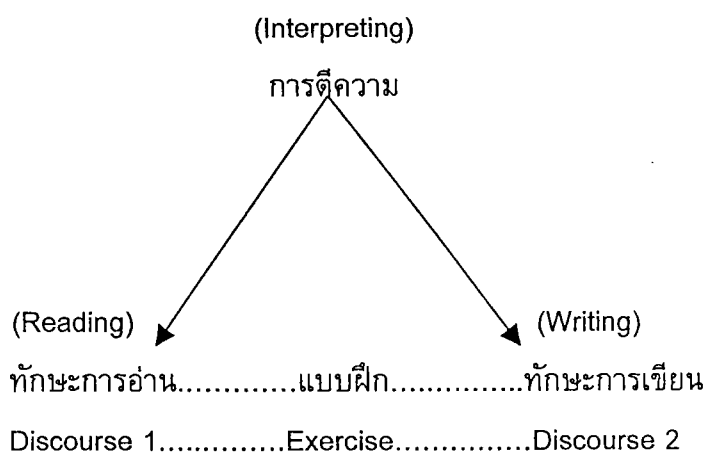
3. เทคนิคการสอนแบบนี้จะพัฒนาในด้านการเขียน การร่าง การรวบรวม หรือเรียบเรียงเรื่องและการเขียนตัวอักษร การใช้หัวเรื่องควรจะสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียนการพูดคุยระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยเรียบเรียงความคิดของนักเรียนก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ทักษะการเขียน และเมื่อนักเรียนพร้อมแล้วก็จะเขียนเรื่องที่เลือกได้ตามลำดับขั้นตอน

4. ขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านการฟัง และแลกเปลี่ยนกันอ่านในสิ่งที่เขียน กระบวนการนี้เริ่มต้นอย่างเป็นธรรมชาติง่าย ๆ และมีการเชื่อมโยงระหว่างคำพูดและการเขียนอย่างชัดเจน

จอห์นสัน (Johnson. 1986 : 13) ได้ทำการทดลองถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และการเขียนกับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิม และประสบการณ์เดิม (Schema) ของผู้เรียนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับการเขียนมาก่อน จำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่ง เป็นผู้เรียนที่มีความรู้เดิม ความสามารถในการเขียนมาก่อน จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า ความรู้เดิมในเรื่องที่เขียนนั้นจะทำให้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิม จะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

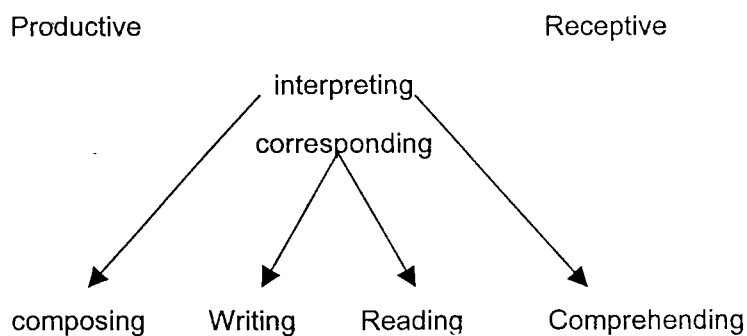
ไคเซอร์ (Kyser. 1991 : 3688 – A) ได้ศึกษาผลของการเขียนเรื่องร่วมกันที่มีต่อพัฒนาการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนเกรด 1 (First – Grade Students) ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่เขียนเรื่องร่วมกัน มีผลการพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ต่างจากอีกกลุ่มหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้สามารถสรุปได้ว่าการเขียน และการอ่านมีความสัมพันธ์กัน

การรวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่านอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วยดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงการพัฒนาาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

จากภาพประกอบจะเห็นว่า ทักษะการอ่านและการเขียนสัมพันธ์กันตลอดเวลา โดยมีแบบฝึก (Exercise) เป็นตัวเชื่อม เช่น การฝึกทักษะการอ่าน (Discourse 1).....แบบฝึกหัด.....ให้นักเรียนตีความ (Interpret) สิ่งทีอ่านไปสู่ทักษะการเขียน (Writing) โดยให้เขียนดัดแปลงจากโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ฝึกทักษะการอ่าน (Discourse 1) ไปสู่โครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในทักษะการเขียน (Discourse 2) สังเกตจากภาพประกอบ 3 อีกครั้ง

ภาพประกอบ 3 แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

ในปี 2535 สายสุณีย์ เตมสินสุข (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทาง การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่าน และการเขียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01

ในปี 2538 ปิยนุช พัฒน์ภิรมย์ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจใน การอ่านความสามารถในการเขียน และความสนใจในการเรียนวิชาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ในปี 2540 กิตตา ปรัดถจรียา (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความเข้าใจใน การอ่านความสามารถในการเขียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน มีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แนวความคิดของทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)

ตามหลักการของทฤษฎีประสบการณ์เดิมนั้น ถือว่าทั้งผู้อ่าน และผู้เขียนต่างก็มี ประสบการณ์เดิม (Schema) เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ ทฤษฎีประสบการณ์เดิมตั้งสมมติ ฐานว่าความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะที่เป็นโครงสร้าง (Structure) มิใช่ หารูปแบบไม่ได้ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น ซึ่งก็คือ ประสบการณ์เดิม ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนนั้นจึงเป็นตัวแทนโครงสร้างของความรู้ของผู้เขียน ดังนั้น ถ้าประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน และผู้เขียนแตกต่างกันมากก็เป็นได้ที่ผู้อ่านจะไม่เข้าใจเรื่อง ที่ ตนอ่าน นอกจากนี้ประสบการณ์เดิมยังมีความพยายามรวมไปถึงลักษณะโครงสร้างของ งานเขียน (Schema of the text) ในลักษณะต่าง ๆ เช่น นิทาน นิยาม บทบรรยายโวหาร (Expository Prose) เป็นต้น ซึ่งหมายความว่า ลักษณะโครงสร้างภายในของงานเขียนแต่ละ ประเภท (Genre) ก็ย่อมแตกต่างกันออกไป และแม้แต่งานเขียนประเภทเดียวกันก็สามารถ มีโครงสร้างที่ต่างกันได้ ขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนที่เลือกจะให้ระดับความสำคัญแก่ข้อความใด นักจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychologist) จึงได้ตั้งสมมติฐานว่า โครงสร้างหรือ การเรียบเรียงเนื้อหาของงานเขียนย่อมจะมีอิทธิพลต่อการอ่าน และได้ทำการวิจัยเพื่อพิสูจน์ สมมติฐานนี้อย่างกว้างขวาง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ภาษาในระดับที่สูงกว่าระดับประโยค (discourse Analysis) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์งานเขียนนั้น ๆ (ฉัตรสุตา ดวงพลอย.

2526 : 6 – 7 ; อ้างอิงมาจาก Meyer. 1975 ; Thorndike. 1977 ; Marshall and Glock. 1978 – 1979)

ทฤษฎีประสบการณ์เดิม (Schema Theory)กับการอ่าน

รูเมลฮาร์ท (วไลพร ฉายา. 2530 : 18 ; อ้างอิงมาจาก Rumelhart. 1981 : 22 – 23) ได้สรุปการนำทฤษฎีประสบการณ์เดิมมาใช้ อธิบายการอ่านดังนี้คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมหรือโครงสร้างความรู้เดิมทั้งทางด้านภาษา และความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วยในการทำ ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะข้อเขียนใด ๆ ก็ตามเป็นเพียงข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเองโดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียน ในตัวโครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไป ผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพที่เต็มสมบูรณ์ (Instantiation of Schemata) ความเข้าใจจึงเกิดขึ้น

นอกจากนี้แล้ว คาเรล และอีสเตอร์โฮลด์ (Carrell and Eisterhold. 1983 : 56) ได้แบ่งโครงสร้างของความรู้ออกเป็น 2 ชนิดคือ

1. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับรูปแบบ (Formal Schemata) หมายถึง การที่ผู้อ่านมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเชิงสาธก ไวยากรณ์ นิตาน นิยาย วิทยาศาสตร์ หนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านมีความรู้สีกว่ต่อลักษณะโครงสร้างของการเขียน และรู้จักใช้ความรู้เดิมเหล่านี้ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยอย่างมากในด้านความเข้าใจ และความทรงจำ ลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนของเรื่องราวต่าง ๆ จะแตกต่างกันไป และมักจะมีลักษณะโครงสร้างของข้อเขียนเฉพาะแต่ละชนิด เช่น นิตาน หรือเรื่องสั้นก็จะมีโครงสร้างเป็นฉาก (Setting) เริ่มเรื่อง (Beginning) ลำดับเหตุการณ์ในเรื่อง (Development) และตอนจบ (Ending) ในบรรดาโครงสร้างข้อเขียนทั้งหมด โครงสร้างของข้อเขียนแบบเล่าเรื่องค่อนข้างง่าย และเป็นที่ยึดเหนี่ยวกันมากจนอาจจะนับว่าเป็นโครงสร้างแบบสากล เพราะลักษณะโครงสร้างข้อเขียนประเภทนี้มักจะไม่ค่อยมีวัฒนธรรมของแต่ละชาติไปแทรกซ้อนได้มากเหมือนกับลักษณะการเขียนประเภทอื่น ๆ ผู้อ่านส่วนมากมักจะมีโครงสร้างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นการเล่าเรื่อง (Narrative Schemata) มาแล้ว

2. โครงสร้างความรู้เกี่ยวกับเนื้อหา (Content Schemata) คือ การที่ผู้อ่านมีความรู้เดิมเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งมาก่อน เช่น เศรษฐศาสตร์ การแพทย์ ธรณีวิทยา ประวัติศาสตร์ เป็นต้น จะช่วยให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ผู้อ่านที่มีโครงสร้างความคิดแขนงนี้จะรับเรื่องได้เร็วกว่าผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ความรู้ทางเนื้อหาเหล่านี้มาก่อน

จากแนวคิดทฤษฎีประสบการณ์เดิม และผลการวิจัยพอจะสรุปได้ว่า

ความรู้เดิมเป็นปัจจัยหนึ่งของการอ่าน ความรู้เดิมที่ผู้อ่านนำเข้ามาสู่เรื่องที่อ่านแสดงให้เห็นว่า สมรรถนะของผู้อ่านไม่ได้ว่างเปล่าในขณะที่อ่าน กระบวนการใช้ความคิดเพื่อทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน จะเกิดขึ้นต้องมียอดประกอบ ดังนี้

- ความรู้ทางภาษา
- ประสบการณ์ความรู้ทั่วไป
- ความสมบูรณ์ของเนื้อเรื่อง หรือข้อเขียนนั้น ๆ
- โครงสร้างของข้อเขียน

4. เอกสารเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1985 : 83) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างระดับยอด (Top – Level Structure) ว่าเป็นรูปแบบของการเรียบเรียงใจความสำคัญที่สุดของเรื่อง โดยมองแก่นโครงสร้างของเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบข้อความทั้งหมดของเรื่อง โครงสร้างระดับยอดอาจเรียกชื่อได้หลายชื่อดังนี้

1. โครงสร้างแม่บท (Schematic Structures)
2. โครงสร้างใหญ่ (Super Structures)
3. โครงสร้างของผู้เขียน (An Author's Textual Schema)
4. แบบแผนการเขียนเรื่องทั้งเรื่อง (Overall Writing Plans)
5. รูปแบบการเขียน (Writing Paradigm)
6. กระบวนเรื่อง (Patterns of Text)

นอกจากนี้ บาร์ทเลทท์ ยังได้กล่าวอีกว่า โครงสร้างระดับยอดที่ใช้กันทั่วไปในนิตยสารการโฆษณา และแบบเรียนมี 4 ชนิด คือ

1. การบอกรายละเอียดของเรื่อง (Listing/Description) เป็นรูปแบบการบรรยายรายการของการรวมกลุ่มของสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเข้าเป็นชนิดเฉพาะนั้นคือ สิ่งหนึ่งจะเป็นข้อย่อยของอีกข้อหนึ่ง (Topic) การบอกรายละเอียดของเรื่องเป็นการเสนอคุณสมบัติลักษณะ

เฉพาะหรือเครื่องแวดล้อม มักมีคำ for example, first..., second..., third..., many..., several, all เป็นต้น เป็นคำซึ่งเป็นกุญแจในข้อความ

2. การเสนอปัญหาและวิธีแก้ไข (Problem – Solution) เป็นโครงสร้างระดับยอดที่ประกอบด้วยความเป็นเหตุเป็นผลทุกรูปแบบ ซึ่งมีใจความคาบเกี่ยวกัน (Overlap) ระหว่างการเสนอปัญหาและการแก้ไขและอย่างน้อยที่สุด ต้องมีส่วนประกอบข้อหนึ่งที่สามารถสะกิดกัน (Block) ปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนได้ โครงสร้างระดับยอดรูปแบบนี้ มักจะมีคำซึ่งเป็นกุญแจในข้อความ ดังต่อไปนี้ problem...solution, question...answer, this had to be done...this is how we did it

3. ความเป็นเหตุและผล (Cause – Effect/Before – After) เป็นโครงสร้างระดับยอดที่เป็นส่วนประกอบของความเป็นเหตุและผล ถูกรวมเข้าเป็นกลุ่มบอกให้รู้ว่าอะไรเกิดก่อนและอะไรเกิดหลังและเกี่ยวข้องเป็นเหตุ – ผล หรือถึงเหตุ – ผล ซึ่งกันและกัน และเน้นที่การเสนอความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุ – ผลกัน และมักจะมีคำซึ่งเป็นกุญแจในข้อความ ดังต่อไปนี้ before...as a result, as, then, if, although

4. การเปรียบเทียบ (Comparison/Contrast) เป็นโครงสร้างระดับยอดในลักษณะที่ชี้ให้เห็นความเหมือนกันหรือต่างกันของหัวข้อ 2 หัวข้อ หรือมากกว่าขึ้นไป โดยการนำใจความของเรื่องมาจัดเรียงเรียง ในลักษณะของการเปรียบเทียบ หรือขัดแย้งกัน การเปรียบเทียบนี้ จะแตกต่างจากโครงสร้างระดับยอดแบบการเสนอปัญหาและวิธีแก้ไข หรือ ความเป็นเหตุและผล ตรงที่รูปแบบนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานของความเป็นเหตุและผล แต่อยู่บนพื้นฐานของความเหมือนกันหรือต่างกัน และมักจะมีคำซึ่งเป็นกุญแจในข้อความดังต่อไปนี้ contrast, different, same, on the other hand, just as, whereas, in spite of, two

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1980 : 1 – 2) กล่าวว่า การใช้โครงสร้างระดับยอด (Top – Level Structure) ช่วยให้ระลึกและเข้าใจเนื้อหาที่เรียนในห้องเรียนได้ดี และมีความสัมพันธ์กับกระบวนการจำ

ในปี 1986 บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1986) ได้ทำการศึกษาเรื่องราวการใช้โครงสร้างระดับยอด และให้ขั้นตอนในการสอนโครงสร้างระดับยอดไว้ดังนี้

1. ครูต้องตระหนักว่า ความคิดรวบยอดเรื่องโครงสร้างระดับยอดของเนื้อหาเรื่องเป็นสิ่งที่จำเป็น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้เรื่องนี้ ครูต้องเริ่มต้นสอนให้พวกเขารู้จักก่อน

2. ความรู้เรื่องโครงสร้างระดับยอด 4 รูปแบบ คือ ข้อเขียนแบบรายการข้อเขียนแบบเปรียบเทียบ ข้อเขียนแบบเหตุ – ผล และข้อเขียนแบบปัญหา – การแก้ไขเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต้องสอนให้นักเรียนรู้

3. ในขณะที่อ่านควรสอนให้นักเรียนรู้จักค้นคว้าโครงสร้างระดับยอดในเนื้อเรื่องแรก ๆ พวกเขาอาจต้องการความช่วยเหลือจากครู และต่อไปเขาก็จะค่อย ๆ ช่วยเหลือตนเองได้

4. ระหว่างที่อ่าน นักเรียนควรรู้ว่ามีโครงสร้างระดับยอดที่นักเรียนไม่คุ้นเคยอยู่หรือไม่ ครูจำเป็นต้องสอนให้เข้าใจทฤษฎีนี้ และมีโอกาสได้อธิบายถึงเรื่องความสัมพันธ์ที่นักเรียนไม่แน่ใจหรืออาจใช้การเดาด้วยก็ได้

5. หลังจากการอ่าน นักเรียนควรได้รับการตรวจสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดที่ใช้อยู่เสมอและเป็นประโยชน์มาก เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่านักเรียนมีกระบวนการอ่านเป็นของตนเอง ควรให้พวกเขาได้พูดคุยถึงกระบวนการที่เขาใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้โครงสร้างระดับยอด 4 ชนิด ดังนี้ คือ

1. ข้อเขียนที่บอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) คือ ข้อเขียนที่อธิบายหัวข้ออย่างกว้าง ๆ ก่อนแล้วมีรายละเอียดที่สนับสนุนใจความสำคัญในตอนต้นรายละเอียดนั้นอาจจะเป็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ขั้นตอนของกระบวนการหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตามลำดับเวลา

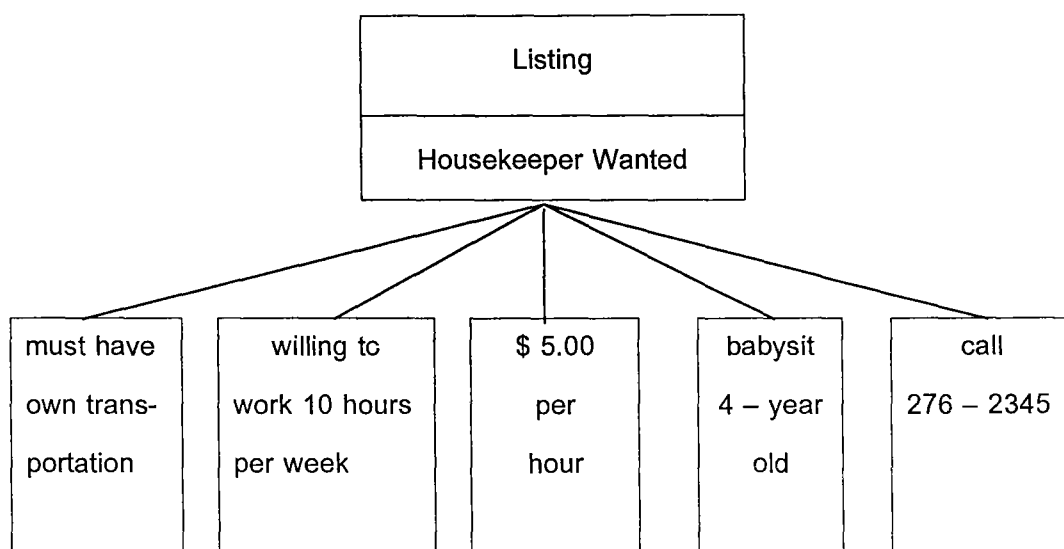
คำชี้แนะที่บ่งบอกข้อเขียนแบบนี้ ได้แก่

the following	first	as well as
then	second	and
another	third	many
finally	besides	in addition
furthermore	likewise	severall
some	next	lastly

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 1 การบอกรายละเอียด (Listing/Descriptive)

Housekeeper Wanted

Must have own transportation. Willing to work 10 hours per week. Salary \$5.00 per hour. Be willing to babysit 4 – year – old. Call 276 – 2345.

Top – Level Organization is Listing

The main idea from the top – level Organization is the Listing of Housekeeper Wanted.

2. ข้อเขียนที่เป็นเหตุและผล (Cause and Effect)

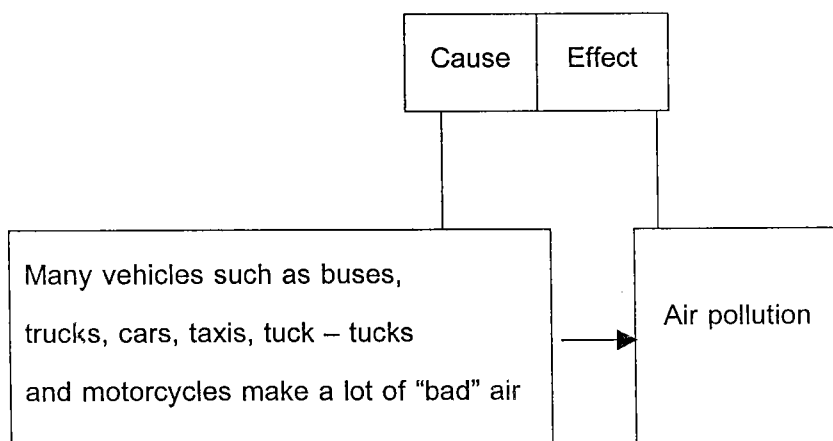
ข้อเขียนแบบนี้แสดงเหตุและผลต่อเนื่องกัน ถ้าอยู่ในรูปของย่อหน้า คือ มีหลายสาเหตุที่นำไปสู่ผลอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้เขียนอาจจะกล่าวถึงสาเหตุในตอนต้นย่อหน้า และสรุปผลไว้ในตอนท้าย

คำชี้แนะที่สังเกตได้คือ

for this reason	so
in order to	hence
Since	thus
Because	consequently
so that	accordingly
Therefore	
Because of this	
one cause of this	
as a result	

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 2 เหตุและผล (Cause and Effect)

Air pollution is from vehicles. Many vehicles such as buse, trucks, cars, taxis, tuck – tucks and motorcycles make a lot of “bad” air. The bad air is “air pollution”

Top – Level Organization is Cause – Effect

The main idea from the top – level organization is the cause and the effect of air pollution.

3. ข้อเขียนที่เป็นปัญหาและการแก้ไข (Problem – Solution)

ลักษณะของข้อเขียนแบบนี้เป็นการเขียนที่แสดงปัญหา และวิธีการแก้ไข โดยรวมโครงสร้างข้อเขียนที่เป็นสาเหตุเข้าใจได้ด้วยคือ กล่าวถึงสาเหตุของปัญหา และหลังจากนั้นผู้เขียนก็สอนวิธีแก้ไข (Solution Set)

คำชี้แนะที่ช่วยให้ทำความเข้าใจโครงสร้างข้อเขียนแบบนี้ ได้แก่

a problem is.....

a solution is.....

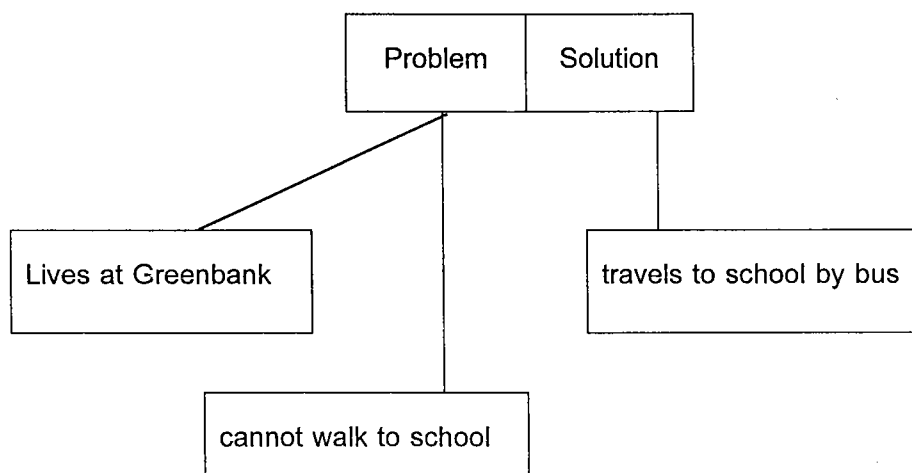
have solved this problem.....

this had to be done.....

this is how we did it.....

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 2 ปัญหา – การแก้ไข (Problem – Solution)

Mary has a problem. She now lives at Greenbank and cannot walk to school. One solution might be that she travels to school by bus.

Top – Level Organization is Problem – Solution

The main idea from the top – level organization is Mary's problem and her solution.

4. ข้อเขียนเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

ข้อเขียนเปรียบเทียบมีสองลักษณะคือ เปรียบเทียบความเหมือน

(Comparison) และเปรียบเทียบความต่าง (Contrast)

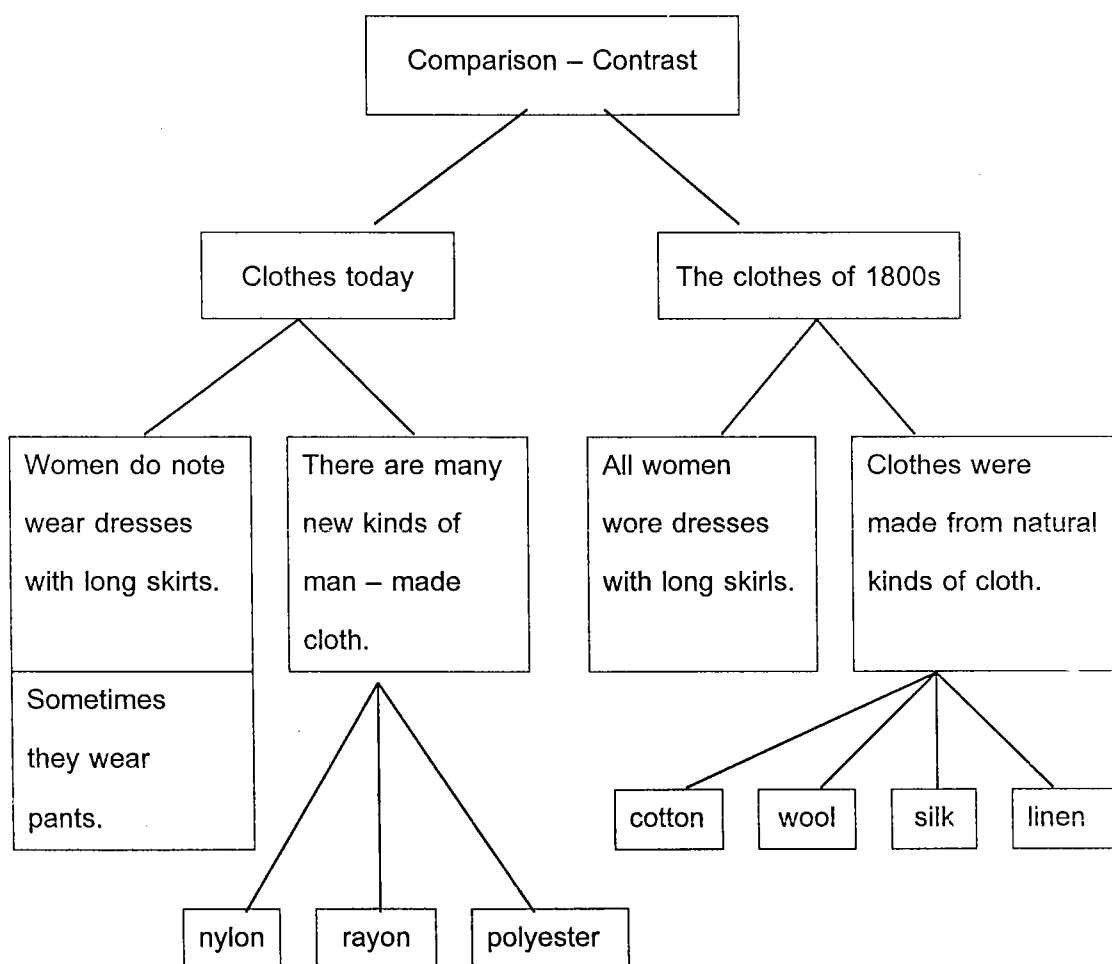
ในการเขียนข้อความเปรียบเทียบนั้น บางครั้งผู้เขียนจะเขียนเปรียบเทียบความเหมือน และความต่างอยู่ในย่อหน้าเดียวกัน ผู้อ่านจะต้องทราบว่าผู้เขียนกำลังเปรียบเทียบ สิ่งใด

คำชี้แนะที่สังเกตได้คือ

even though	both...and
but	rather
yet	not
otherwise	in spite of
although	on the contrary
on the other hand	whereas
just as	different

ตัวอย่างแผนการเขียนชนิดที่ 4 การเปรียบเทียบ (Comparison – Contrast)

Clothes today are very different from the clothes of 1800s. One difference is the way they look. For example in 1800s all women wore dresses. The dresses all had long skirts. But today women do not always wear dresses with long skirts. Sometimes they wear pants. Another difference between 1800s and today is the cloth. In 1800s, clothes were made only from natural kinds of cloth. They were made from cotton, wool, silk or linen. But, today, there are many new kinds of man – made cloth. A lot of clothes are now made from nylon, rayon or polyester.

Top – Level Organization is Comparison – Contrast

The main idea from the top – level organization is the comparison –

Contrast between clothes today and the clothes of 1880s

5. งานวิจัยเกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอด

งานวิจัยต่างประเทศ

ได้มีนักการศึกษาทดลองสอนการอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดดังนี้

บาร์ทเลทท์ (Bartlett. 1979 : 6641 – A) สอนโครงสร้างระดับยอดของข้อเขียนเชิงสาธกโวหารแก่นักเรียนเกรด 9 จำนวน 325 คน ในโรงเรียนขนาดใหญ่ โดยให้นักเรียนบ่งชี้และใช้โครงสร้างระดับยอดของข้อเขียนแบบเหตุผล ข้อเขียนเปรียบเทียบข้อเขียนบรรยายคุณลักษณะและข้อเขียนปัญหา – การแก้ไข ผลปรากฏว่า นักเรียนใช้ยุทธวิธีการอ่านโดยบ่งชี้โครงสร้างระดับยอด สามารถจำเรื่องราวที่อ่านได้มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกให้ใช้โครงสร้างระดับยอด

ไมเยอร์ และคนอื่น ๆ (Mayer and others. 1980 : 96) ได้ศึกษายุทธวิธีในการอ่านของนักเรียนระดับ 9 จาก Mesa, Arizona ว่าจะใช้ TLS หรือไม่ และผลของคำสัญญาทางภาษาที่มีต่อการใช้ TLS โดยใช้เรื่องที่เรียบเรียงไว้เป็นอย่างดี และเป็น TLS แบบปัญหา – การแก้ไข สำหรับฉบับที่เรียบเรียงไม่ดีนั้นมีความสำคัญเหมือนกันกับฉบับแรก แต่ตัดคำสัญญาทางภาษาที่บอกชนิดของ TLS ออก ผลการทดลอง คือ นักเรียนน้อยกว่า 50% ของนักเรียนระดับ 9 ใช้ TLS ในการอ่าน และการระลึกถึงเรื่องที่อ่านแล้ว และ 22% ของนักเรียนกลุ่มนี้ใช้ในการเขียนบันทึกความจำด้วย นักเรียนที่มีความเข้าใจในการอ่านสูงใช้ TLS และผู้ใช้ TLS จะจดจำใจความของเรื่องได้มากกว่า และสามารถแยกข้อความที่เคยและไม่เคยอ่านออกจากกันได้ดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ TLS ส่วนสัญญาทางภาษาไม่มีผลต่อความจำ

เทย์เลอร์ (Taylor. 1980 : 405 – 408) ได้ศึกษาการระลึกได้ (Recall) ของนักเรียนและความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับ 6 และระดับ 4 ที่แบ่งเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านดี ปานกลาง และอ่อน และกลุ่มผู้ใหญ่ ผลการทดลอง คือ ผู้ใหญ่ระลึกเรื่องที่อ่านแล้วได้ดีกว่าทุกกลุ่ม นักเรียนระดับ 6 กลุ่มเก่งใช้ TLS มากกว่านักเรียนกลุ่มอ่อน และนักเรียนที่ใช้ TLS จะใช้เวลาในการระลึกเรื่องมากกว่า

แมคเดอมอทท์ และบริชด์แมน (McDermott and Bridgeman. 1991 : 122) ได้ทดลองสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดในการสอนโครงสร้างแบบบรรยาย และปัญหา – แนวทางแก้ไขแก่นักเรียนเกรด 4 จำนวน 66 คน ผลการทดลองคือ 1. ก่อนการฝึกใช้โครงสร้างระดับยอดนักเรียนที่เก่งจะสรุปบทความปัญหา – แนวทางแก้ไขได้ดีกว่านักเรียนที่เรียนปานกลาง และอ่อน 2. นักเรียนที่ได้รับการสอนให้ใช้โครงสร้างระดับยอดสามารถสรุปบทความปัญหา – แนวทางแก้ไขได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอน 3. การสอนนักเรียนที่เรียน

ปานกลาง และอ่อนโดยใช้โครงสร้างระดับยอชชนิดปัญหา และแนวทางแก้ไข เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงความเข้าใจในการอ่าน 4. การสอนโครงสร้างระดับยอชชนิดบรรยายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนทั้งกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยในประเทศ

เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987 : 95 – 101) ทำการศึกษาผลการใช้บทเรียนโมดูลประกอบโครงสร้างระดับยอช ในการสอนอ่านภาษาแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในประเทศไทยเปรียบเทียบกับการสอนอ่านแบบเดิม โดยวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทัศนคติในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในประเทศไทยที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากภาคทางภูมิศาสตร์ 4 ภาค คือ ภาคกลาง โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ โรงเรียนเดชะปัตตยานุกูล จังหวัดปัตตานี ภาคตะวันออกเจียงเหนือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเหนือ โรงเรียนยุพราชวิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ แล้วสุมนักเรียนมาโรงเรียนละ 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 50 คน กลุ่มควบคุม 50 คน ใช้เวลาทดลอง 15 คาบ ผลปรากฏว่า

1. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียนมีความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียน มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากกลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักเรียนในกลุ่มทดลองทั้ง 4 โรงเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนวิชาการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธวัชชา เดชสุภา (2535 : 101) ศึกษาผลของวิธีสอนโครงสร้างระดับยอช และประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ และการดึงประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกันด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอช (TLS) และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้โครงสร้างระดับยอชกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย

คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางการอ่านของนักเรียน โดยใช้โครงสร้างระดับยอด สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนตามคู่มือครู

รัชณี หลักเหล็ก (2538 : 213) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ และการอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กิตตา ปรัดถจริยา (2540 : 375) ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (TLS) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่า การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด ทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการในการอ่าน กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถใช้โครงการเขียนของข้อความนั้น ๆ ในการแสวงหาความหมายจากการอ่าน จึงทำให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านได้ดีและรวดเร็วขึ้น

6. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นรูปแบบการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่ใช้เสริมการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

6.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

สลาวิน (Slavin. 1987 : 8) ได้ให้คำจำกัดความว่า การเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ การสอนแบบหนึ่งซึ่งนักเรียนทำงานกันเป็นกลุ่มเล็ก (ปกติ 4 คน) และการจัดกลุ่มต้องคำนึงถึงความสามารถของนักเรียน (เช่น นักเรียนที่มีความสามารถสูง 2 คน และความสามารถน้อย 2 คน หน้าที่ของนักเรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบช่วยเหลือการเรียนซึ่งกันและกัน

แฟงค์ และจอห์นสัน (Oivas. 1991 : 22 ; citing Frank and Johnson. n.d.) ได้อธิบาย Cooperative Learning ว่า เป็นนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ 2 – 6 คน ทำงานด้วยกัน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำให้การเรียนรู้สำเร็จ สมาชิกในทีมจะมีงานที่ต้องทำโดยช่วยเหลือ

กันในการแก้ปัญหา และมีความก้าวหน้าไปด้วยกันความสัมพันธ์จะเป็นแบบช่วยเหลือกันของสมาชิกภายในทีม ตลอดจนการเรียนรู้ทักษะจากสมาชิกคนอื่น ๆ

สรุปคดี หลาบมาลา (2531 : 4) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึงวิธีการสอนอีกแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนรู้ของเด็กจะพิจารณาเห็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาคำเฉลี่ยของทั้งกลุ่มตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้ง เด็กต่างคนต่างสอบ แต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น และทางโรงเรียนมีรางวัลเป็นการเสริมแรงให้ด้วย หากคำเฉลยกลุ่มใดได้เกินเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้

พรณรัศมี เกษธรรมสาร (2533 : 35) ได้ให้ความหมายเป็นภาษาไทยว่า “การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งหมายถึงการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ ที่ผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และรับผิดชอบการทำงานของตนเองเท่า ๆ กับรับผิดชอบการทำงาน of สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มด้วย

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง รูปแบบการเรียนการสอนประเภทหนึ่ง ที่นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน เน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และสมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบการทำงานร่วมกัน

6.2 หลักการพื้นฐานของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกลุ่ม (The Basic Elements of Cooperative Learning)

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson. 1989 : 80) ได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือว่า สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องปฏิบัติตามหลักการพื้นฐาน 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive Interdependence) กล่าวคือ “ร่วมเป็นร่วมตายกัน” วิธีการที่ทำให้เกิดความรู้สึกเช่นนี้อาจจะโดยการทำให้มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน เช่น นักเรียนต้องเรียนรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และเพื่อนทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้ด้วยกันหรืออาจมีการให้รางวัลร่วม เช่น ถ้านักเรียนกลุ่มทำคะแนนได้สูง แต่ละคนจะได้คะแนนเพิ่มในส่วนของตนหรือโดยการให้ร่วมกันใช้เอกสารข้อมูลร่วมกันใน

การทำงานที่มอบหมายหน้าที่ต่าง ๆ ของแต่ละคน เช่น ผู้สรุป ผู้ขยายความ ประเด็นที่สำคัญ คือ สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานกลุ่มให้สำเร็จ และไม่มีการยอมรับความสำคัญหรือความสามารถของบุคคลเพียงคนเดียว

2. การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face to Face Promotive Interaction)

เนื่องจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวกมิใช่วิธีที่จะทำให้เกิดผลอย่างปาฏิหาริย์ แต่ผลดีที่จะเกิดขึ้นจากการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันนั้น จะต้องมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ การสรุปเรื่องของอธิบายการขยายความในบทเรียนที่เรียนมา ให้แก่เพื่อนในกลุ่ม เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์ โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงควรมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยเปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกสิ่งที่ดี ถูกต้อง และเหมาะสมที่สุด

3. แต่ละคนรับผิดชอบงานของกลุ่ม (Individual Accountability) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะถือว่า ไม่สำเร็จจนกว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะเรียนรู้เรื่องในบทเรียนได้ทุกคน หรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มให้เรียนรู้ได้ทุกคน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องวัดผล การเรียนของแต่ละคนเพื่อให้กลุ่มได้ช่วยเหลือเพื่อน ที่เรียนไม่เก่ง บางทีครูอาจจะใช้วิธีทดสอบสมาชิกกลุ่มเป็นรายบุคคลหรือสุ่มเรียกคนใดคนหนึ่งในกลุ่มเป็นผู้ตอบ ด้วยวิธีดังกล่าว กลุ่มจึงต้องช่วยกันเรียนรู้ และช่วยกันทำงานโดยมีความรับผิดชอบต่องานของตนเป็นพื้นฐาน ซึ่งจะต้องเข้าใจ และรู้แจ้งในงานที่ตนรับผิดชอบ อันจะก่อให้เกิดผลสำเร็จของกลุ่มตามมา ดังนั้น จึงไม่มีนักเรียนคนใดที่จะเอาเปรียบบนความพยายามอย่างหนักของเพื่อน

4. ทักษะในความสัมพันธ์กับกลุ่มเล็กและผู้อื่น (Interpersonal and Small Group Skills) นักเรียนทุกคนไม่ได้มาโรงเรียนพร้อมกันกับทักษะในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะช่วยนักเรียนในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่นการตัดสินใจ การแก้ปัญหาความขัดแย้ง ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ทักษะมนุษยสัมพันธ์ และกลุ่มสัมพันธ์เพื่อสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ครูควรสอนทักษะ และมีการประเมินการทำงานของกลุมนักเรียน ด้วยการที่จัดนักเรียนที่ขาดทักษะการทำงานกลุ่มมาทำงานร่วมกัน จะไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะการเรียนแบบร่วมมือไม่ได้หมายถึง แต่เพียงการจัดให้นักเรียนมานั่งทำงานเป็นกลุ่มเท่านั้น ซึ่งจุดนี้เป็นหลักการหนึ่งที่ทำให้วิธีการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแตกต่างกันจากการสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมที่เคยใช้มานาน

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

กระบวนการกลุ่ม หมายถึง การให้นักเรียนมีเวลา และได้กระบวนการในการวิเคราะห์ว่ากลุ่มทำงานได้เพียงใด และสามารถใช้ทักษะสังคมและมนุษยสัมพันธ์ได้เหมาะสม กระบวนการกลุ่มนี้จะช่วยให้สมาชิกในกลุ่มทำงานได้ผลในขณะที่ยังสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มก็จะเป็นไปด้วยดี กล่าวคือ กลุ่มจะมีความเป็นอิสระ โดยสมาชิกในกลุ่มสามารถจัดกระบวนการกลุ่ม และสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตัวของพวกเขาเอง ทั้งนี้ข้อมูลป้อนกลับจากครู หรือเพื่อนนักเรียนทั้งที่เป็นผู้สังเกตจะช่วยให้กลุ่มดำเนินการให้ดีขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6.3 แนวการสอนแบบการเรียนรู้โดยการร่วมมือ

ได้มีนักการศึกษาเสนอแนะแนวการสอนแบบการเรียนรู้โดยการร่วมมือไว้ดังนี้ ฟอย และไลแมน (สูนีย์ บาวเออร์. 2535 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Foyle and Lyman. 1989) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนแบบการเรียนรู้โดยการร่วมมือไว้ดังนี้คือ

1. เลือกเนื้อหาและกำหนดเกณฑ์ที่จะให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจ
2. กำหนดจุดมุ่งหมายเฉพาะและขนาดของกลุ่ม
3. จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามระดับความสามารถ
4. จัดห้องเรียนที่เอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์
5. ฝึกนักเรียนใช้กระบวนการกลุ่ม
6. ระบุบอกลสิ่งทีคาดหวังจากกลุ่มให้ชัดเจน และกำหนดเวลาที่จะให้งานเสร็จ
7. ครูเสนอเนื้อหาโดยใช้วิธีสอนที่เหมาะสม
8. ครูคอยช่วยเหลือนักเรียน (เมื่อจำเป็น) ขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม

การเรียน

9. วัดผลนักเรียนแต่ละคน
10. ให้รางวัลกลุ่มที่ชนะ กระทำให้โดยใช้คำ "ชมเชย"

นอกจากนี้แล้ว สลาบิน (Slavin. 1987 : 29 – 35) ได้เสนอแนวคิดเพื่อให้การเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. นักเรียนต้องรู้จักทำงานเพื่อกลุ่ม
2. ความลำเอียงของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลรวมสมาชิกในกลุ่ม
3. ความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับความรู้ของสมาชิกในกลุ่ม
4. นักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าจะต้องช่วยเหลือสมาชิกอื่น ๆ

6.4 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ซึ่งได้รับการวิจัยและพัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัย จอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University) ประเทศสหรัฐอเมริกา เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีหลายรูปแบบ แตกต่างกันไป การจะเลือกใช้เทคนิคแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชา วัตถุประสงค์ในการเรียน และตัวผู้เรียนได้แก่ อายุ ระดับชั้น ความรู้พื้นฐาน เป็นต้น เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่นิยมใช้มีดังนี้

1. Student Teams Achievement Divisions (STAD) (Slavin 1986)
2. Teams – Games – Tournament (TGT) (DeVries and Slavin 1978)
3. Team Assisted Individualization (TAI) (Slavin et al. 1984)
4. Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) (Steven et al. 1987)
5. Jigsaw (Aronson et al. 1978)
6. Jigsaw II (Slavin 1986)
7. Learning Together (Johnson and Johnson 1987)
8. Group Investigation (Sharan and Sharan 1980, 1989)

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

CIRC คือโปรแกรมสำหรับสอนการอ่าน การเขียน และทักษะทางภาษา (Language Arts) ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษา โดยเน้นที่หลักสูตรและวิธีการสอน ในการพยายามนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ โปรแกรม CIRC พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี 1987 นับว่าเป็นโปรแกรมที่ใหม่ที่สุดของวิธีการเรียนรู้เป็นทีม ซึ่งเป็นโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่น่าสนใจยิ่ง เนื่องจากเป็นโปรแกรมการเรียนการสอนที่นำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้กับการอ่านและการเขียนโดยตรง

CIRC – Reading สำหรับการอ่าน นักเรียนจะได้รับการสอนภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้นักเรียนแยกออกเป็นทีม เพื่อทำงานตามกิจกรรมแบบร่วมมือ โดยการจับคู่กันอ่าน การทำนายเรื่องที่อ่าน การสรุปเรื่องให้อีกคนหนึ่งฟัง การเขียนตอบคำถามจากเรื่องการฝึกสะกดคำศัพท์ การถอดรหัสและฝึกเรื่องคำศัพท์ นักเรียนทำงานร่วมกันในทีมเพื่อให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และได้ทักษะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการอ่าน

CIRC – Writing/Language Arts สำหรับการเขียน วิธีการที่ใช้ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ซึ่งใช้รูปแบบที่เหมือนกับโปรแกรม CIRC สำหรับการอ่าน วิธีการนี้นักเรียนทำงานร่วมกัน เพื่อวางแผน (Plan) ร่างต้นฉบับ (Draft) ทบทวนแก้ไข (Revise) รวบรวมและลำดับเรื่อง (Edit) และพิมพ์หรือแสดงผลงาน (Publish) เรื่องที่แต่งออกมาโดยครูเป็นผู้เสนอเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเกี่ยวกับแนวทาง (Style) เนื้อหา และกลวิธีการเขียน

CIRC สำหรับการอ่านและการเขียนนั้น โดยปกติแล้วจะใช้ควบคู่ไปด้วยกัน แต่กระนั้นก็สามารถใช้โปรแกรมนี้แยกในการสอนอ่าน หรือสอนการเขียนเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งได้

โปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีลักษณะกิจกรรมโดยรวมดังนี้คือ

1. การสอนเริ่มต้นจากครูเสมอ (Teacher Instruction)
2. การฝึกปฏิบัติภายในทีม (Team Practice) นักเรียนทำงานในกลุ่มซึ่งมีสมาชิก 4 – 5 โดยมีความสามารถแตกต่างกัน เรียนรู้ร่วมกันจากที่ครูได้มอบหมายให้โดยใช้ Worksheet หรืออุปกรณ์การฝึกอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่เรียน นักเรียนจะได้ประเมินเพื่อสมาชิกในกลุ่มซึ่งกันและกันด้วย
3. นักเรียนได้ประเมินการเรียนรู้ของตนเอง (Individual Assessment) ในเรื่องของข้อความรู้หรือทักษะที่เขาได้รับในบทเรียน
4. คะแนนจากการประเมินนักเรียนแต่ละคน จะรวมเป็นคะแนนของทีม (Team Recognition) ทีมใดที่ได้คะแนนถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะได้รับใบประกาศนียบัตรหรือรางวัลอื่น ๆ

การจัดกลุ่มนักเรียน

นักเรียนจะทำงานตามกิจกรรมที่กำหนด ภายในกลุ่มเรียนรู้ที่มีนักเรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันในกลุ่มการอ่าน (Reading Groups) นั้น นักเรียนจะถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มการอ่าน จำนวน 2 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับระดับการอ่านของเขาโดยครูเป็นผู้กำหนดให้ว่านักเรียนคนใดจัดว่าอยู่ในกลุ่มเก่ง หรืออ่อน โดยดูจากเกณฑ์ของคะแนนสูง ต่ำ

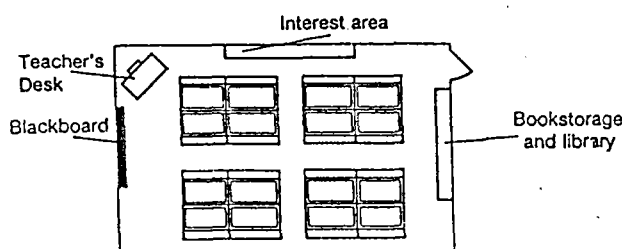
การจัดชั้นเรียน

วิธีการจัดชั้นเรียนในการเรียนรู้แบบร่วมมือ ให้เหมาะสมกับตัวผู้เรียนดังนี้

1. ให้นักเรียนนั่งเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
2. ให้นักเรียนสามารถที่จะปรึกษาคูขี้กันไปมาได้โดยไม่ต้องเคลื่อนย้ายที่มากเกินไป

3. ให้นักเรียนได้อินและเห็นครูได้อย่างชัดเจน
4. ให้นักเรียนอยู่ในระยะที่จะมองเห็นกระดานได้อย่างชัดเจน

แผนผังแสดงรูปแบบการจัดชั้นเรียน

ทีม (Teams)

หลังจากการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มการอ่านแล้ว ครูจะกำหนดให้นักเรียนจับคู่กันแล้วแต่ละคู่จะถูกกำหนดให้เป็นทีม ที่ประกอบด้วยสมาชิกอีกคู่หนึ่งที่มาจากกลุ่มการอ่านอื่น ตัวอย่าง เช่น ในทีมหนึ่งประกอบด้วยนักเรียนสองคนที่มาจากกลุ่มการอ่านที่เก่ง (Top Reading Group) และนักเรียนอีกสองคนที่มาจากกลุ่มการอ่านที่อ่อนกว่า (Low Reading Group) ส่วนนักเรียนที่จัดว่ามีปัญหาทางการอ่าน ก็ให้กระจายกันอยู่ในทีมต่าง ๆ มีกิจกรรมต่าง ๆ จำนวนหลายกิจกรรมที่จะต้องทำงานร่วมกันแบบเป็นคู่ ๆ แต่อย่างไรก็ตาม อีกคู่หนึ่งที่อยู่ในทีมเดียวกันสามารถช่วยเหลือกันได้ นักเรียนในทีมจะใช้เวลาส่วนใหญ่ทำงานที่เป็นอิสระจากครู

การให้คะแนน

คะแนนของนักเรียนได้จากการตอบคำถาม (Quizzes) การแต่งประโยค (Composition) และสมุดรายงาน (Book Reports) โดยนำมารวมกันเป็นคะแนนของทีม

- ทีมที่ทำคะแนนในทุกกิจกรรมได้ถึงเกณฑ์ 90% (กิจกรรมที่ได้รับในสัปดาห์หนึ่งจะได้รับการประกาศว่าเป็น "Superteams" และได้รับใบประกาศนียบัตร
- ทีมที่ทำคะแนนได้ 80 – 90% จะได้รับการประกาศให้เป็น "Great Teams" และได้รับใบประกาศนียบัตรในระดับรองลงมา

6.5 ความแตกต่างระหว่างการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ และการสอนเป็นกลุ่มแบบเดิม มีหลายประการดังนี้ (พรรณรัตน์ เ่งธรรมชาติ. 2533 : 35 – 36)

1. การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือนั้น สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบในการเรียนร่วมกันสนใจการทำงานของตัวเองเท่า ๆ กับการทำงานของสมาชิกกลุ่ม ส่วนการสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น สมาชิกกลุ่มไม่มีความรับผิดชอบร่วมกัน
2. สมาชิกกลุ่มแต่ละคนรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการให้คำแนะนำ ชมเชย เสนอแนะ การทำงานกลุ่มของสมาชิกในการสอนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น สมาชิกกลุ่มแต่ละคนไม่รับผิดชอบการทำงานของตัวเองเสมอไป บางครั้งก็ใส่ชื่อของตัวเองโดยไม่ได้ทำงาน
3. การสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือนั้นสมาชิกมีความสามารถที่แตกต่างกัน แต่การสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น สมาชิกมีความสามารถใกล้เคียงกันมาก
4. มีการแลกเปลี่ยนบทบาทผู้นำภายในกลุ่มการสอน โดยการเรียนแบบร่วมมือในขณะที่ผู้นำหรือหัวหน้าจะได้รับการคัดเลือกจากสมาชิกกลุ่มแบบเดิม
5. สมาชิกกลุ่มในการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุนให้กำลังใจในการทำงานกลุ่ม ช่วยกันรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่ม และแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนทำงานกลุ่ม ในการสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้น สมาชิกรับผิดชอบในงานของตนเองเท่านั้นอาจแบ่งกันไปทำ และนำผลงานมารวมกัน
6. จุดมุ่งหมายของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ คือ การให้สมาชิกทุกคนใช้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม โดยยังคงรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อสมาชิกกลุ่มในการสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมนั้นจุดมุ่งหมายอยู่ที่การทำงานให้สำเร็จเท่านั้น
7. นักเรียนจะได้รับการสอนทักษะทางสังคม (Social Skills) ที่จำเป็นต้องใช้ในขณะที่ทำงานกลุ่ม แต่ทักษะเหล่านี้จะถูกปล่อยสำหรับการสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม
8. ครูในการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ จะเป็นผู้ให้คำแนะนำช่วยเหลือสังเกตการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม ในขณะที่ครูสอนโดยการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมไม่สนใจนักเรียนในขณะที่ทำงานกลุ่ม
9. ในการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือครูเป็นผู้กำหนดวิธีการในการทำงานกลุ่มเพื่อให้กลุ่มดำเนินงานไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการสอนโดยเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมครูไม่สนใจวิธีการในการดำเนินการภายในกลุ่ม ให้สมาชิกกลุ่มจัดการกันเอง

7. งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

งานวิจัยต่างประเทศ

สตีลส์ (Steals. 1990 : 1564) ได้ศึกษาด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้ยุทธวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Cooperative Intergrated Reading and Composition (CIRC) กับนักเรียนเกรด 9 และ 11 จำนวน 81 คน ผลการทดลองพบว่าคะแนนทดสอบมาตรฐานในการอ่าน และเขียนของนักเรียนกลุ่มเกรด 9 เป็นที่น่าพอใจ ส่วนกลุ่มทดลองในกลุ่มนักเรียนเกรด 11 มีคะแนนเพิ่มขึ้นในด้านการอ่าน คะแนนของกลุ่มควบคุมของนักเรียนกลุ่มเกรด 11 ลดลงทั้งการอ่าน และการเขียน

ออแลนโด (Orlando. 1992 : 2382) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ และทัศนคติของนักเรียนวิทยาลัยชุมชนที่เรียนโดยการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค Team – Achievement Divisions กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 132 คน โดยครูที่สอนนักเรียน 4 คน ได้รับการฝึกให้ใช้ยุทธวิธีการเรียนแบบร่วมมือ และอีก 4 คน ไม่ได้รับการฝึก ผลการทดลอง พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการสอนด้วยการเรียนแบบร่วมมือ นอกจากนี้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบร่วมมือ

แมคกรายร์ – สตีเวน – พอล (McGuire – Steven – Paul. 1992 : 96) ได้ศึกษาพบว่า มีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัยในญี่ปุ่น และได้นำยุทธวิธีการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการแก้ปัญหา ผลการศึกษาพบว่า การเรียนแบบร่วมมือสามารถวัดการเรียนรู้รายบุคคลได้หลาย ๆ ด้าน และทำให้รู้จักการปฏิบัติตนกับผู้อื่นได้อย่างเท่าเทียมกัน

งานวิจัยในประเทศ

เนาวรัตน์ นุ่มอุรา (2534 : 86) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีมนุษยสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มทดลองดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการจัดกิจกรรมกลุ่มโดยตลอด

มยุรี สาลิวศ์ (2535 : 120 – 131) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครูของ สสวท. พบว่า

นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูของ สสวท.

อนุสรณ์ สุชาติานนท์ (2536 : 65) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และบุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จะเห็นได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน โดยมุ่งเน้นให้เด็กช่วยเหลือและรับผิดชอบร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาการเรียนของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานร่วมกัน

8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานร่วมกัน

8.1.1 ความหมายของการทำงานกลุ่ม

ผกา บุญเรือง (2525 : 28) ให้ความหมายของการทำงานกลุ่มไว้ว่า การทำงานกลุ่ม (Group Work) หมายถึง การกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกัน มีการนำเอาประสบการณ์มาวางแผนแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคนและมีการเปลี่ยนแปลงของกลุ่ม

ทิตนา แหมมณี (2528 : 343 – 344) ได้กล่าวถึง ความหมายและลักษณะของการทำงานกลุ่มไว้อย่างชัดเจนดังนี้ การทำงานกลุ่มหมายความว่า การที่บุคคลเข้ามาร่วมกันปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเป้าหมายร่วมกัน และทุกคนในกลุ่มมีบทบาทในการช่วยดำเนินงานของกลุ่ม มีการติดต่อสื่อสารและประสานงานกัน เพื่อให้งานบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อประโยชน์ร่วมกันของกลุ่ม

คมเพชร ฉัตรสุภกุล (2530 : 2) ได้ให้ความหมายของการทำงานกลุ่มไว้ว่า การทำงานกลุ่ม (Group Work) หมายถึง การนำเอาประสบการณ์มาวางแผนแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ต้องการในสมาชิกแต่ละคน และการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มโดยส่วนรวม

สัทนัท กิตติวรนันท (2536 : 5 – 6) กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการทำงานกลุ่มไว้ว่า ความสามารถในการทำงานกลุ่มหมายถึง การกระทำของนักเรียนในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ซึ่งแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นกำหนดจุดมุ่งหมาย ได้แก่ การกำหนดบทบาทสมาชิกในกลุ่ม การวางแผนจุดมุ่งหมาย การทำงานให้ชัดเจน และวางระเบียบในการทำงานกลุ่ม
2. ขั้นวางแผนการทำงาน ได้แก่ การแยกแยะงานว่าจะต้องทำอะไรบ้าง การวางแผนขั้นตอนการทำงานควรทำอะไรก่อนหลัง และการแบ่งงานและมอบหมายงานว่าใครต้องทำอะไรก่อนหลัง
3. ขั้นปฏิบัติงานตามแผน ได้แก่ การทบทวนแผนงาน การลงมือทำงานตามแผน และสมาชิกแต่ละคนปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
4. ขั้นสรุปและประเมินผล ได้แก่ การเสนอผลงานของกลุ่ม การประเมินผลงานว่าสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ ประเมินวิธีการทำงานของกลุ่ม ประเมินบทบาทของสมาชิกว่าเหมาะสมหรือไม่ และเสนอแนะแนวทางแก้ไขการทำงานกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากความหมายของการทำงานกลุ่มดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการทำงานกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปกระทำการกิจกรรมร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ การทำงานกลุ่มจำเป็นต้องมีวิธีดำเนินงานอย่างเป็นไปตามขั้นตอน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความสามารถในการทำงานกลุ่มหมายถึง การที่บุคคลกระทำการกิจกรรมร่วมกันอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ การกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน การวางแผนการทำงาน การปฏิบัติงานตามแผน การสรุปและประเมินผลงาน

8.1.2 ทฤษฎีการทำงานกลุ่ม

ทฤษฎีเกี่ยวกับกลุ่มและการทำงานร่วมกัน เป็นเรื่องเกี่ยวกับการที่จะพยายามสร้างแรงจูงใจสมาชิกในระดับสูงสุด เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้ดี ได้มีผู้เสนอทฤษฎีที่น่าสนใจไว้แตกต่างกัน ดังนี้

- 1) ทฤษฎีการทำงานร่วมกัน ผู้พัฒนาทฤษฎี คือ จอร์จ โฮแมนส์ (George Homans) ได้อธิบายหลักการสำคัญของทฤษฎีว่า การทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มประกอบด้วยองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญ 3 อย่าง คือ 1. กิจกรรม 2. การกระทำร่วมกัน และ 3. ความรู้สึก องค์ประกอบทั้งสามอย่างนี้เกี่ยวข้องกันโดยตรงระหว่างกัน กล่าวคือ ถ้า

บุคคลยังมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากเท่าไร การกระทำร่วมกันและความรู้สึกของพวกเขาจะมีการขึ้นด้วยบุคคลต่าง ๆ ภายในกลุ่มเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นไม่เพียงแต่ผู้ใกล้ชิดเท่านั้น แต่พวกเขาต้องทำการตัดสินใจ ติดต่อสื่อสาร ประสานงานและประสบความสำเร็จในเป้าหมายอีกด้วย สมาชิกในกลุ่มหรือในองค์การที่เกี่ยวข้องกับลักษณะดังกล่าว มีแนวโน้มจะรวมกันเข้าเป็นกลุ่มที่มีพลังสูงมาก (สมยศ นาวิการ. 2523 : 234)

2) ทฤษฎีข่ายปฏิบัติงาน เบลค แลมุดัน (โสมณ ปาพจน์. 2521 : 119 ; อ้างอิงมาจาก Blake and Mouton. 1964) ผู้พัฒนาแนวความคิดของทฤษฎีนี้ได้อธิบายหลักการสำคัญของทฤษฎี โดยมีความเชื่อว่า คนต้องการจะทำงานให้ได้ผลและต้องการมีส่วนร่วมในการที่เขารับผิดชอบ ทฤษฎีนี้มีความเชื่อฝังใจว่า ผลงานย่อมเกิดจากการบูรณาการหรือการประสานความต้องการขององค์การและของคนเข้าด้วยกัน กล่าวโดยสรุปแล้วทฤษฎีเชื่อว่าการทำงานโดยกลุ่มนั้นจะต้องให้ได้ทั้งผลงานและความร่วมมือร่วมใจของผู้ทำงาน

3) ทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการกลุ่ม ทฤษฎีนี้มุ่งศึกษาความรู้ที่จะนำไปใช้ในการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของคน อันจะเป็นประโยชน์ในด้านการเสริมสร้างความสัมพันธ์ และปรับปรุงการทำงานของกลุ่มให้มีประสิทธิภาพ

8.1.3 ลักษณะการทำงานกลุ่ม

ทิสนา แชมมณี (2528 : 343 – 344) กล่าวถึง ลักษณะของการทำงานกลุ่มว่า ประกอบด้วย

1. การมีเป้าหมายร่วมกัน กล่าวคือ บุคคลที่มาวมกันนั้น จะต้องมียุทธประสงค์ในการมารวมกลุ่มร่วมกัน คือ จะต้องมีการรับรู้ และเข้าใจในเป้าหมายร่วมกันว่าจะทำอะไรให้เป็นผลสำเร็จ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน กล่าวคือ บุคคลที่มาวมกลุ่มจำเป็นต้องมีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานของกลุ่ม ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
3. การติดต่อสื่อสารกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลรวมกลุ่มนั้น จะต้องมีการสื่อความหมายต่อกันและกัน เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการทำงานร่วมกัน
4. การร่วมมือประสานกันในกลุ่ม กล่าวคือ บุคคลในกลุ่มจำเป็นต้องมีการประสานงานกัน เพื่อให้งานของกลุ่มสำเร็จ
5. การมีผลประโยชน์ร่วมกัน กล่าวคือ การจัดสรรผลตอบแทน ซึ่งกลุ่มจะได้รับจากการทำงานร่วมกัน

การรวมกลุ่มใดที่ขาดปัจจัยหนึ่งที่กล่าวมาแล้ว กล่าวได้ว่า การรวมกลุ่มนั้นไม่ใช้การรวมกลุ่มในลักษณะของการทำงานกลุ่ม ถือว่าเป็นการรวมกลุ่มกันธรรมดา

8.1.4 ขั้นตอนของการทำงานกลุ่ม

สุขุมล เกษมสุข (2533 : 50) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการทำงานกลุ่ม ไว้ว่า ในการทำงานกลุ่ม มีขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้คือ

1. การจัดกลุ่ม เป็นขั้นแรกที่สมาชิกมาเข้ากลุ่มร่วมกัน ส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้จัดกลุ่มให้
 2. การเตรียมวางแผน ขั้นนี้สมาชิกจะร่วมกันกำหนดเป้าหมายของการทำงานและแบ่งงานที่สมาชิกต้องรับผิดชอบ ในขั้นนี้สมาชิกจะเลือกประธานกลุ่มและเลขานุการกลุ่มด้วย
 3. การมีส่วนร่วมในการทำงาน เป็นขั้นที่สมาชิกในกลุ่มลงมือทำกิจกรรมตามความรับผิดชอบของตน อาจมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ และแสดงความคิดเห็นค้นคว้าหาคำตอบจากแหล่งต่าง ๆ หรือปฏิบัติงานตามหน้าที่
 4. การประเมินผล เมื่อสมาชิกร่วมมือกันทำงานจนสำเร็จแล้ว จะมีการประเมินผลการทำงานของกลุ่ม ว่ากลุ่มมีความสำเร็จหรือไม่เพียงใด
- ครูต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจขั้นตอนในการทำงานกลุ่มดังกล่าวทั้ง 4 ขั้น ว่ามีวิธีการดำเนินการอย่างไร และครูอาจมีส่วนร่วมชี้แนะในขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การทำงานกลุ่มของนักเรียนเป็นไปด้วยความราบรื่น

เมื่อพิจารณาขั้นตอนการทำงานกลุ่มจากเอกสารดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการทำงานกลุ่ม แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน
2. การวางแผนการทำงานร่วมกัน
3. การทำงานตามแผนที่วางไว้
4. การสรุปและประเมินผลงาน

ซึ่งขั้นตอนทั้งหมดนี้ ในที่นี้ผู้วิจัยเรียกว่า ความสามารถในการทำงานกลุ่ม

8.1.5 ประโยชน์ของการทำงานกลุ่ม

ยัง (Young. 1972 : 634) กล่าวถึง ประโยชน์ของการทำงานกลุ่มไว้ดังนี้

1. การเรียนโดยให้การทำงานเป็นกลุ่ม ทำให้การทำงานของครูมีความคล่องตัวมากขึ้น ในการให้ความช่วยเหลือเด็กแต่ละคน
 2. ทำให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด
 3. การทำงานกลุ่มช่วยแก้ปัญหามากกว่าแสดงออกของนักเรียนบางคน เพราะการทำงานร่วมกัน จะทำให้ทุกคนรู้สึกว่ามีค่าต่อกลุ่มเท่ากัน
 5. ฝึกให้นักเรียนรู้จักการเสนอแนะ การซักถาม ตลอดจนส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ให้แก่นักเรียน
 6. ฝึกให้เป็นผู้กว้างขวางในการค้นคว้าหาความรู้ จากแหล่งต่าง ๆ
- 81.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานกลุ่ม

งานวิจัยต่างประเทศ

เดวิดสัน (Davidson. 1974 : 104) ทดลองสอนด้วยการให้ทำงานเป็นกลุ่มกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 5 ห้อง ของมูลนิธิริโอเมริกา ในเม็กซิโก วิชาที่สอนเป็นวิชาพีชคณิต ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนมีความพอใจ และชอบวิธีการเรียนเป็นกลุ่มแต่ต้องการให้ครูบังคับสมาชิกในกลุ่มให้ทำงานร่วมกันมากกว่านี้

วอร์เนอร์ (1985 : 2836 – A) ได้ศึกษาผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับตัวของเด็กกำพร้าในศูนย์อุปถัมภ์ พบว่า กิจกรรมกลุ่มช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นในการปรับสภาพกับครอบครัวและกลุ่มเพื่อนของเด็กกำพร้าในศูนย์อุปถัมภ์

กู๊ด และคนอื่น ๆ (Good and others. 1989 – 1990 : 56 – 62) ศึกษาการใช้การทำงานกลุ่มในการสอนคณิตศาสตร์ ข้อมูลที่ได้รวบรวมจากครูมากกว่า 400 คน ที่ใช้การทำงานกลุ่มในการสอนคณิตศาสตร์มากกว่า 1 ครั้ง ต่อสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 15 ห้องเรียน โดยการสุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ 5 คนแรกสูงสุด และ 5 คนสุดท้าย แล้วสุ่มนักเรียน 2 คน ทำการสังเกตอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งสัมภาษณ์ ผลการศึกษาพบว่า การทำงานกลุ่มช่วยเพิ่มแรงจูงใจและความกระตือรือร้น การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน และเพิ่มพูนความคิดเชิงคณิตศาสตร์

งานวิจัยในประเทศ

ทิตนา เขมมณี และคนอื่น ๆ (2528 : ค – ฉ) ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เริ่มศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526

ถึง ปี พ.ศ. 2528 ดำเนินการวิจัย 4 ตอนต่อเนื่องกัน เพื่อพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการศึกษาในขั้นที่ 1 ซึ่งเป็นการศึกษาสภาพการณ์จริงในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนขาดทักษะการเป็นหัวหน้ากลุ่ม 31 รายการ จากทั้งหมด 36 รายการ และขาดทักษะการเป็นสมาชิกกลุ่ม 10 รายการ จากทั้งหมด 24 รายการ ทักษะการทำงานกลุ่มของหัวหน้าทีมนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างขาด ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการควบคุมปฏิบัติงาน ด้านการแก้ปัญหา ความขัดแย้ง ด้านการสรุปและประเมินผล และด้านคุณสมบัติทั่วไปบางประการ ในขั้นที่ 2 การพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม ขั้นที่ 3 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพ ขั้นสุดท้าย เป็นการสรุปรูปแบบทักษะการทำงานกลุ่ม ผลการศึกษาทั้งหมดทำให้ได้รูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

เบญจวรรณ ศรีสุริยกานห์ (2534 : 56) ศึกษาผลการให้ชุดแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธนบุรีวรเทพี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า ภายหลังการใช้ชุดแนะแนว นักเรียนที่คะแนนการปรับตัวสูงมีการทำงานกลุ่มดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และภายหลังการใช้ชุดแนะแนว นักเรียนที่มีคะแนนการปรับตัวต่ำมีการทำงานกลุ่มดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีคะแนนการปรับตัวสูงมีการทำงานกลุ่มได้ดีกว่านักเรียนที่มีคะแนนการปรับตัวต่ำ

สุนันท์ กิตตินรนนท์ (2536 : 63) ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้บทบาทสมมติ และนักเรียนที่ได้รับการใช้บทบาทสมมติมีความสามารถในการทำงานกลุ่มสูงขึ้นกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า การทำงานกลุ่ม หมายถึง การที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมกันทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันเพื่อให้ได้ผลงานที่ดี และในการทำงานกลุ่ม บุคคลจะมีปฏิริยาการแสดงออกต่อกัน ดังนั้น ขณะที่มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ทุกคนควรมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง อันจะเป็นพลังที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน การที่บุคคลจะทำงานร่วมกัน เพื่อให้การดำเนินงานนั้นบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ บุคคลต้องมีความสามารถในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนของการทำงานกลุ่ม ดังนี้

การกำหนดจุดมุ่งหมายในการทำงาน การวางแผนการทำงาน การปฏิบัติงานตามแผน การสรุปและประเมินผลงานของกลุ่ม ลักษณะความสามารถในการทำงานกลุ่มดังกล่าว สามารถพัฒนาได้หลายวิธี เช่น การใช้ชุดแนะแนวการใช้บทบาทสมมติ

9. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวคู่มือของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้จัดประชุมสัมมนาเพื่อหาวิธีการสอนที่สามารถทำให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติ 3 ประการ คือ คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นไปตามจุดประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 หน่วยศึกษานิเทศก์จึงจัดทำคู่มือการสอนให้โรงเรียนได้ยึดเป็นแนวทางการสอนที่เรียกว่า คู่มือการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งยึดรูปแบบการเรียนรู้ของ โรเบิร์ต เอ็ม กาเย่ (Robert M. Gagne) และลิสเชิลส์ เจ บริกส์ (Lisles J. Briggs) เป็นหลัก (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2527 : บทนำ)

การเรียนรู้ตามแนวของกาเย่

การเรียนรู้ของกาเย่ (Gagne. 1974 : 62 – 170) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบพื้นฐานง่าย ๆ ไปจนถึงการเรียนรู้แบบยากและซับซ้อน ดังนี้

1. การเรียนรู้เครื่องหมายและสัญญาณ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองที่จะไม่ให้แสดงออกมาได้ การเรียนรู้ประเภทนี้ ได้แก่ การเรียนรู้ โดยการวางเงื่อนไขตามแบบของพาฟลอฟ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์และความรู้สึก
2. การเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง เป็นการเรียนรู้จากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ผู้เรียนสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้ ผู้เรียนมีความตั้งใจและรู้ตัวในการที่จะเชื่อมโยงการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งเร้าต่าง ๆ กัน เมื่อทำได้ถูกต้องและเหมาะสมจะได้รับรางวัลหรือการเสริมแรง
3. การเรียนรู้แบบลูกโซ่เป็นการเรียนรู้การประกอบกิจกรรมที่ต่อเนื่องตามระดับ ซึ่งประกอบด้วยความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองตั้งแต่ 2 คู่ขึ้นไปเป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำและทักษะต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหว
4. การเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงด้วยถ้อยคำภาษา เป็นเรื่องของการใช้ภาษา เน้นความสำคัญของภาวะภายในมากกว่าแบบแรก

5. การเรียนรู้แบบจำแนกความแตกต่าง เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถมองเห็น และแยกความแตกต่างระหว่างสิ่งเร้า เพื่อที่จะตอบสนองสิ่งเร้านั้นให้ถูกต้อง

6. การเรียนรู้โมโนมิติ เป็นการเรียนการตอบสนองร่วมกันต่อกลุ่มของสิ่งเร้าที่มีความแตกต่างกัน ผู้เรียนต้องเรียนรู้สิ่งที่คล้ายกัน สามารถสรุปความเหมือน และแยกความแตกต่างของสิ่งเร้าได้

7. การเรียนรู้กฎหรือหลักการเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการร่วมมือหรือเชื่อมโยง มโนมิติตั้งแต่ 2 มโนมิติขึ้นไปเข้าด้วยกัน และจากการที่สามารถตั้งเป็นกฎเกณฑ์ขึ้นได้แล้ว จะสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่คล้ายคลึงกัน

8. การเรียนรู้การแก้ปัญหาเป็นการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยการคิดโดยการรวมกฎเกณฑ์ของการเรียนรู้ประเภทที่ 7 เข้าด้วยกัน และนำไปใช้ในการแก้ปัญหา

การจัดรูปแบบการเรียนของ กาเย่ เป็นรูปแบบที่จัดวางไว้อย่างเป็นระเบียบ โดยเริ่มจากการวางรูปแบบของจุดประสงค์ วิธีการและการวัดผล ซึ่งสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนรู้ ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยครูจะเป็นผู้ออกแบบจัดการ และวิธีการ วัดผลการเรียนรู้การสอน ด้วยเหตุนี้ครูจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสมรรถภาพของผู้เรียนในทางเชาว์ปัญญา ข้อเท็จจริง เจตคติ และการเคลื่อนไหว รวมทั้งการคิดในด้านต่าง ๆ เป็นอย่างดี

จากการเรียนรู้ตามแนวทางของกาเย่ สามารถจัดรูปแบบการสอนซึ่งอาศัยสมมุติฐาน 5 ประการ ดังนี้

1. การจัดรูปแบบการเรียนการสอน มุ่งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในแต่ละบุคคล การจัดรูปแบบการเรียนการสอนนี้ จึงไม่ได้มุ่งที่คนกลุ่มใหญ่ คือมิใช่ระบบกระจายเสียงที่มุ่งให้ความรู้ และทัศนคติแก่คนในสังคมรวม ๆ แต่จะมุ่งให้กับแต่ละคนที่รวมกันอยู่ในสังคม

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนทำได้ทั้งระยะสั้นและระยะยาว คือ เป็นทั้งการจัดรูปแบบการวางแผนการสอนในแต่ละชั่วโมง และการวางแผนการเรียนการสอนโดยตลอดในบทเรียน ซึ่งอาจทำได้โดยครูแต่ละคน หรือครูช่วยกันทำเป็นหมู่คณะก็ได้

3. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนถือว่า การจัดรูปแบบการเรียนการสอนอย่างมีระบบจะมีผลอย่างใหญ่หลวงต่อพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือ ถ้ามีการจัดแบบการเรียนการสอนที่ดีแล้ว ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีกว่าปล่อยให้เรียนเองตามธรรมชาติ

4. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนควรจัดทำเชิงระบบ กล่าวคือ มีขั้นตอนตั้งแต่ การพิจารณาความต้องการ ความจำเป็น เป้าหมายและการดำเนินการเป็นขั้น ๆ ต่อเนื่องกันไปจนถึงขั้นที่นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ หรือประเมินวิธีการทำงานว่าได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่

5. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนต้องอยู่บนรากฐานความรู้ที่ว่า มนุษย์เรารู้ การเรียนรู้ได้อย่างไร คือต้องการรู้กระบวนการเรียน และสภาพการเรียนรู้ต่าง ๆ

เพราะฉะนั้นการจัดรูปแบบการเรียนการสอนก็คือ การวางแผนการเรียนการสอนให้ออกมาในรูปของระบบ กล่าวคือ เป็นการกำหนดภาพรวมของการเรียนการสอนที่จะจัดดำเนินการให้เห็นองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งอาจจะเป็นระบบใหญ่ เช่น ในระดับการสอนแต่ละชั่วโมง

การจัดเหตุการณ์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพมนุษย์

การจัดการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการเรียนรู้ของมนุษย์ ซึ่งในการสอนจะต้องยึดตามจุดประสงค์และคำนึงถึงสมรรถภาพของผู้เรียน ซึ่งจัดเหตุการณ์สอนตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้ (อาคม จันทรสุนทร. 2527 : 2 – 3)

1. เร้าความสนใจ เป็นวิธีการนำเข้าสู่บทเรียน ครูอาจใช้การพูดคุยซักถาม หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ เชื่อมประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่

2. แจ้งจุดประสงค์ คือ การบอกให้นักเรียนทราบว่าเรื่องที่จะเรียนต่อไปนี้ เมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทิศทางใด และเป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่ นักเรียนจะต้องมีพฤติกรรมเป็นไปตามหลักสูตร

3. ทบทวนความรู้เดิม เป็นขั้นที่ครูจะตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนที่จะเรียนเรื่องต่อไป เพื่อให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ได้ โดยการซักถาม บอกเล่าหรือทดสอบก่อนสอน

4. เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้อุปกรณ์มาช่วย เพื่อให้บทเรียนใหม่น่าสนใจและนำติดตามเป็นขั้นที่ครูจัดประสบการณ์ใหม่ให้นักเรียนซึ่งจะเป็นประสบการณ์ที่มีความสำคัญต่อตัวนักเรียน

5. ครูให้แนวความรู้เพื่อเป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติไป ขั้นนี้เป็นขั้นที่ครูจะเป็นผู้ให้แนวทางการเรียนรู้แก่นักเรียน โดยวิธีการที่เหมาะสมสอดคล้องกับสมรรถภาพของมนุษย์ที่เป็นส่วนหนึ่งของจุดประสงค์ปลายทางของคาบนั้น เช่น ถ้าจุดประสงค์ปลายทางบ่งไว้

ว่า ต้องการให้นักเรียนตอนกิ่งต้นไม้ได้ถูกต้อง (ทักษะการเคลื่อนไหว) ในขั้นนี้ ครูก็ควรสาธิต และแนะนำวิธีการให้นักเรียนได้ดูและได้ทราบ เพื่อจะได้ลงมือปฏิบัติในขั้นต่อไป

6. ผู้เรียนปฏิบัติ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ เรามุ่งให้นักเรียนรู้จักเรียนรู้และสามารถ นำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ เราจึงควรเริ่มส่งเสริมตั้งแต่ในชั่วโมงเรียนเป็นต้นไป ครูควรเปิด โอกาสให้นักเรียนได้ลงมือกระทำกิจกรรมในห้องเรียน ได้มีโอกาสแสดงความคิดและแสดง ออกตามสภาพการณ์ที่เหมาะสม เพื่อนักเรียนเหล่านั้นจะได้เป็นนักคิด มีความคิดริเริ่ม สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

7. นักเรียนทราบผลการปฏิบัติ การที่นักเรียนลงมือกระทำกิจกรรมใด ๆ แล้วได้ ทราบผลทันทีว่า ที่ทำลงไปนั้นถูกต้องดีหรือไม่ดีประการใดนั้น ย่อมจะเป็นผลดีแก่ ตัวนักเรียนเองข้อบกพร่องบางอย่างถ้าทิ้งไว้เนิ่นนานโดยไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข ผู้กระทำ ก็เกิดความเคยชินติดเป็นนิสัย และยากแก่การเปลี่ยนแปลงในภายหลัง ในขั้นนี้ครูอาจเป็น ผู้ให้ คำติชมแก้ไขด้วยตนเอง หรืออาจให้กลุ่มหรือแม้แต่ตัวนักเรียนเป็นผู้ประเมิน โดยทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

8. ประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดประสงค์ การประเมินผลการเรียนในแต่ละ คาบเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง เพราะจะเป็นสิ่งที่ยืนยันให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของตนในคาบนั้น บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ บางครั้งคิดว่า ตนได้สอนไปตามที่ต้องการแล้ว แต่ปรากฏว่า นักเรียนยังไม่เข้าใจ และยังไม่ถึงจุดประสงค์นั้น วิธีการที่จะต้องปฏิบัติคือ ครูอาจประเมินดูได้ จากการทดสอบย่อยหรือจากการสังเกต และเมื่อผลจากการประเมินในคาบนั้น พบว่า การเรียนบรรลุเป้าหมายแล้ว ย่อมเป็นนิมิตหมายอันดีว่า ถ้าเป็นเช่นนั้นไปทุก ๆ คาบ ทุก ๆ บทเรียนแล้ว การสอนของครูโดยส่วนรวมก็ย่อมจะบรรลุจุดประสงค์ของรายวิชาด้วย

9. เน้นให้เด็กเกิดความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ คือ การที่ ครูสรุปเน้นและย้ำให้เด็กมีความเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนในคาบนั้นอย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น วิธีการ ที่ครูจะทำได้ก็คือ อาจยกสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกันกับสิ่งที่ได้เรียนมา ให้นักเรียนลองคิดว่า ทำได้หรือไม่ ครูอาจให้การบ้าน ให้ทำรายงาน หรือให้หาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจาก ความรู้ที่ได้เรียนในชั้น

จากลำดับขั้นของเหตุการณ์การสอนเพื่อพัฒนาสมรรถภาพของมนุษย์เมื่อนำมาจัด แผนการสอน สามารถจัดลำดับขั้นตอนได้ดังนี้ (สารภี รัตนบุรี. 2523 : 208 – 209)

ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างความสนใจ

ขั้นที่ 2 บอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิมก่อนที่จะใช้สอนเรื่องใหม่ ๆ ต่อไป

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์เข้าช่วย

ขั้นที่ 5 ให้แนวทางในการเรียนรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานที่นักเรียนจะฝึกปฏิบัติ

ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ

ขั้นที่ 7 การทราบผลการปฏิบัติ

ขั้นที่ 8 ขั้นประเมินผลการสอนตามจุดประสงค์

ขั้นที่ 9 ขั้นส่งเสริมความแม่นยำ ช่วยให้นักเรียนจำและถ่ายทอดการเรียนรู้

แล้วสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน (อ 025 ข) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียน 270 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากจาก 5 ห้องเรียน สุ่ม 2 ห้องเรียน แล้วนำนักเรียน 2 ห้องเรียนนี้มาคละกัน และแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อ 025 ข ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2541 ตามระดับความสามารถสูง และต่ำ ซึ่งมีอัตราส่วน 2 : 2 แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมโดยมีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 40 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีสอนโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมเรียนแบบ CIRC

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

2.1 แผนการสอนอ่านแบบการสอนโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC จำนวน 9 แผน

2.2 แผนการสอนอ่านตามคู่มือครู จำนวน 9 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 30 ข้อ และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เรื่อง ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2.4 แบบสังเกตความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จุดมุ่งหมายการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ จุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการอ่าน (อ 025 ข)

3.1.2 ศึกษาเนื้อหา คำศัพท์ โครงสร้างของแบบเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้สอนรายวิชาการอ่าน (อ 025 ข)

3.1.3 ศึกษาและเลือกเนื้อหาจากเอกสารจริงที่เกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน (Authentic Texts) ซึ่งมีความยากง่ายอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสือเรียนที่กระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้ใช้

3.1.4 นำเนื้อหาที่คัดเลือกไว้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบว่าเนื้อหาที่คัดเลือกมานั้นมีคำศัพท์ โครงสร้าง แนวคิด เหมาะสมกับระดับชั้นเพียงใด

3.1.5 สร้างแผนการสอน 2 แบบ

3.1.5.1 แผนการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ผู้วิจัยได้ศึกษาการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดตามหลักการและขั้นตอนของบาร์ทเลต (Bartlett. 1978) ซึ่ง เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (1987 : 135 - 233) นำมาปรับปรุงและแก้ไข และศึกษาการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือที่เรียกว่า CIRC ของสตีเฟน และคนอื่น ๆ (Stevens and others. 1987) สร้างแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่คัดเลือกในข้อ 3.1.1 และเนื้อหาที่คัดเลือกในข้อ 3.1.2 และ 3.1.3 จำนวน 9 แผน โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

1. ขั้นให้รูปแบบ

ครูเสนอรูปแบบของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 ชนิด คือ การบอกรายละเอียดหรือรายการ (Descriptive or Listing) ปัญหาและข้อแก้ไข (Problem - Solution) เหตุและผล (Cause and Effect) และการเปรียบเทียบ (Comparison - Contrast) แล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับชนิดของโครงสร้างระดับยอดจากเรื่องที่สนใจและหาคำที่เป็นกุญแจนำที่สังเกตได้ในแต่ละชนิด

2. ขั้นฝึก

2.1 จัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่แตกต่างกันกลุ่มละ 4 คน คือ นักเรียนเก่ง 2 คน และอ่อน 2 คน มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม แล้วครูฝึกทักษะการทำงานกลุ่มให้แก่นักเรียน

2.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกข้อความ บทความหรือเรื่องที่ศึกษาตามความสนใจ แล้วนักเรียนแต่ละคนเลือกหัวข้อที่สนใจไปศึกษาด้วย ตนเอง เพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอดเพื่อจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเรื่อง

2.3 นักเรียนแต่ละคนเสนอความคิดเห็นหรือผลงานภายในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มช่วยเหลือกันแก้ไขรวบรวมผลงาน โดยการเขียนใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม

2.4 แต่ละกลุ่มเสนอผลงานต่อชั้นเรียนแล้วร่วมกันอภิปรายและแสดงความคิดเห็นในผลงานของแต่ละกลุ่ม

3. ขั้นนำไปใช้

นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหาข้อความ บทความ หรือเรื่องที่สนใจเพื่อหาชนิดของโครงสร้างระดับยอด แล้วอภิปราย แสดงความคิดเห็น เพื่อรวบรวมใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องลงในไดอะแกรม หรือสรุปเป็นข้อความภาษาอังกฤษสั้น ๆ แล้วนำเสนอผลงานในชั้นเรียน

4. ขั้นการประเมินผล ทำได้ดังนี้

4.1 สังเกตการทำงานของนักเรียน

4.2 ตรวจผลงานของนักเรียน

3.1.5.2 แผนการสอนตามคู่มือ ของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษากระบวนการ วิธีการจัดกิจกรรม และลำดับขั้นการสอน โดยศึกษาแผนการสอนตัวอย่าง จากหนังสือคู่มือการใช้หลักสูตรการสอนรายวิชา อ 025 ข ของ

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ตามหลักสูตรพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง 2539) และแผนการสอนอ่านรายวิชา อ 025 ข ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 4 แล้วสร้างแผนการสอน จำนวน 9 แผน โดยยึดจุดประสงค์และเนื้อหาเดียวกับที่ใช้ในแผนการสอนของกลุ่มทดลอง

3.1.5.3 หลังจากสร้างแผนการสอนแล้ว ผู้วิจัยนำแผนการสอนทั้งสอง ไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโทและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง อาจารย์จินตนา ดิษฐ์แย้ม และ อาจารย์ศิริรัตน์ สิมะกุล เป็นผู้ตรวจแผนการสอน โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและการประเมินผล

3.1.5.4 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขข้อบกพร่องแล้วไปทดลองก่อนนำไปทดลองสอนจริง โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อหาข้อบกพร่องและทดสอบเวลาที่เหมาะสมเกี่ยวกับแผนการสอน เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปทดลองสอนจริง

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

3.2.1 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือดังต่อไปนี้

1. Modern Language Testing (Vallete. 1977)
2. Language Test at School (Oller. 1979)
3. Technique in Testing (Madsen. 1983 : 212)
4. เทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 116 - 210)
5. เทคนิคการสร้างข้อทดสอบสำหรับวัดและประเมินผลการใช้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร (อัจฉรา วงศ์โสธร. 2529 : 230 - 242)

3.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ได้คัดเลือกไว้ตามเกณฑ์เดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบชนิด 4 ตัวเลือก ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ใช้สอนจำนวน 60 ข้อ โดยออกข้อสอบวัดพฤติกรรมการอ่านดังนี้

1. การแปลความ
2. การตีความ
3. การขยายความ

4. การจับใจความสำคัญ

5. การสรุปความ

3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ

3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บงอร พานทอง อาจารย์จินตนา ดิษฐ์แย้ม และ Mr. David Metcalse เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาว่า ข้อสอบที่สร้างขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

3.2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษได้เสนอแนะ ให้นำมาปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาให้เหมาะสม

3.2.5 นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.2.6 นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนนโดยที่ข้อที่ตอบ ถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 แห่ง ในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่ายและหาค่าอำนาจ จำแนก โดยใช้เทคนิค 27% ของจุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 6 - 32) และคัดเลือกข้อ ทดสอบจากจำนวน 60 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และข้อที่มีค่าอำนาจ จำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปได้จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .24 - .76 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .22 - .50

3.2.7 นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) 30 ข้อ ไปสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR - 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ทั้งฉบับเท่ากับ .76

3.3 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียน (Writing English Language) ได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ Language Test at School ของ Oller (Oller. 1979 : 472) Writing English Language Test ของ Heaton (Heaton. 1977 : 105 - 144)

3.3.1 ศึกษารายละเอียดของหลักสูตรภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2539 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเขียน

3.3.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นแบบทดสอบ การเขียนเรียงความประกอบรูปภาพโดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการลำดับความ ความคิดมีใจความชัดเจนสื่อสารได้ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์และการสะกดคำ ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ อันประกอบ ด้วยแบบทดสอบ 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถ ในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษประกอบรูปภาพ

3.3.3 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง อาจารย์จินตนา ดิษฐ์แย้ม และ Mr. David Metcalse เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัยรวมทั้ง เพื่อตรวจสอบความชัดเจน และความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3.3.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.3.5 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนข้อสอบการเขียนเรียงความได้ยึดหลักการตรวจให้คะแนนงานเขียน เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Rattanaich. 1987 : 54 - 55) ดังนี้

ตาราง 1 แสดงเกณฑ์การพิจารณาในการให้คะแนน

เกณฑ์พิจารณาในการตรวจให้คะแนน	คะแนน
1. การลำดับความ (Writing Organizing, Well - Planned Writing)	5
2. ความคิด : ใจความชัดเจนและสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ และคำสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and Spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียน สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

3.3.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 3 คน โดยคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์ของความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 122) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .95

3.4 การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ มี 5 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.4.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.4.2 นำข้อมูลจากแบบบันทึกพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกันมาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพินท์ ชูชม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ และอาจารย์ทัศน ท่องภักดี ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในเชิงปรากฏ เพื่อให้เหมาะสมกับเกณฑ์ตามนิยามศัพท์เฉพาะ

3.4.3 กำหนดน้ำหนักการให้คะแนนในแบบสังเกต พฤติกรรม ความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้สังเกต 3 ท่าน

การให้คะแนน

บ่อย ๆ	ให้คะแนน	2
บางครั้ง	ให้คะแนน	1
ไม่ทำ	ให้คะแนน	0
บ่อย ๆ	หมายถึง	การกระทำพฤติกรรมนั้นประมาณ 3 - 4 ครั้งต่อการประเมิน
บางครั้ง	หมายถึง	การกระทำพฤติกรรมนั้นประมาณ 1 - 2 ครั้งต่อการประเมิน
ไม่ทำ	หมายถึง	การไม่แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

3.4.4 นำแบบสังเกตวัดความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

3.4.5 นำผลการให้คะแนนของแบบสังเกตมาหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสังเกตพฤติกรรมเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อมาทดสอบหาค่านัยสำคัญโดยใช้ t -test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) คัดเลือกแบบบันทึกพฤติกรรมไว้จำนวน 15 ข้อ มีค่า t ตั้งแต่ 3.77 – 8.64

3.4.6 นำข้อความในแบบสังเกตที่ได้คัดเลือกแล้วในข้อ 3.4.4 ไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 172) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบบันทึกพฤติกรรมทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 216)

ตาราง 2 แผนการทดลอง Randomized Group Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T ₁	X	T ₂
CR	T ₁	-	T ₂

เมื่อ	R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาแบบสุ่ม
	E	แทน	กลุ่มทดลองที่สอนอ่านโดยวิธีการสอนโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC
	C	แทน	กลุ่มควบคุมซึ่งสอนอ่านตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญศึกษา

T ₁	แทน	การสอบก่อนการทดลอง
T ₂	แทน	การสอบหลังการทดลอง
X	แทน	การทดลองสอนอ่านโดยวิธีการสอนโดยโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ
-	แทน	การทดลองอ่านตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

4.2 วิธีดำเนินการทดลอง

1. จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียนบทบาทของผู้เรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนในครั้งนี้ และวิธีประเมินผลการเรียนรู้
2. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตความสามารถในการทำงานร่วมกัน
3. ดำเนินการทดลอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ในระยะเวลาการสอนเท่ากันคือ 20 คาบ โดยใช้วิธีสอนแตกต่างกันดังนี้
 - 3.1 กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีการสอนโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC
 - 3.2 กลุ่มควบคุมได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
4. ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตความสามารถในการทำงานร่วมกัน ฉบับเดียวกับที่ทดสอบก่อนการทดลอง
5. ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตความสามารถในการทำงานร่วมกัน และนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ย (Variance) ของแต่ละกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t - test แบบ Independent Samples
3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples
4. เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples
5. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง โดยใช้ t - test แบบ Dependent

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.1 หาค่าค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์,

2530 : 74)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	X	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของค่าเฉลี่ย
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

6.1.2 หาค่าความแปรปรวน โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 74)

$$S^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์. 2526 : 88 - 91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27% ของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 6 - 32)

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตร KR - 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168 - 169)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ = $\frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ ($q = 1 - p$)
	S_t^2	แทน	คะแนนแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

6.2.4 หาค่าความเชื่อถือของการตรวจให้คะแนนความสามารถในการเขียน โดยใช้สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องของ Kendall (วิเชียร เกตุสิงห์. 2530 : 122)

$$W = \frac{12 \sum D^2}{m^2 N (N^2 - 1)}$$

เมื่อ	W	แทน	สัมประสิทธิ์แห่งความสอดคล้อง
	D	แทน	ผลต่างระหว่างผลรวมของอันดับที่ของคนที่ได้จากการวัดอันดับที่เหล่านั้น
	m	แทน	จำนวนชุดของอันดับที่
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ถูกจัดอันดับ

6.2.5 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูง 25% และกลุ่มคะแนนต่ำ 25% โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 185)

$$t = \frac{X_H - X_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแต่ละข้อ
	X_H	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	X_L	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ
โดยมี	Df	=	$n_1 + n_2 - 2$

6.2.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 170 - 172)

$$\alpha = \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
	N	แทน	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

6.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t - test แบบ Independent Samples (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 87)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

เมื่อ	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
โดยมี	df	=	$n_1 + n_2 - 2$

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนภายในกลุ่ม
เดียวกัน โดยวิธีการทางสถิติ t - test แบบ Dependent (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2536 : 78) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็น
รายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อน
การเรียนกับหลังการเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมยกกำลังของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบ
กันเป็นรายบุคคล ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบ
ก่อนการเรียนกับหลังการเรียน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสื่อความหมายในการเสนอผลการวิจัยให้เข้าใจตรงกัน ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนผลต่างระหว่างการทดสอบหลังการทดลอง กับก่อนการทดลอง
S^2_D	แทน	ค่าความแปรปรวนของ D
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาแจกแจงแบบ t
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู
2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู
3. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

4. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้นำคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t - test แบบ Independent Samples ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	5.97	2.67	7.72**
กลุ่มควบคุม	40	2.40	1.19	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t – test แบบ Independent Samples ผลการวิเคราะห์ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	40	3.50	0.93	3.87**
กลุ่มควบคุม	40	2.55	1.23	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้นำคะแนนความ

สามารถในการทำงานร่วมกันของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบ โดยใช้ t – test แบบ Independent Samples ผลการวิเคราะห์ ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	10	4.1	1.59	5.27**
กลุ่มควบคุม	10	2.2	1.02	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

4. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยได้นำคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งได้ทดสอบก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มเดียวกัน มาคำนวณเพื่อเปรียบเทียบโดยใช้ t – test แบบ Dependent Samples ผลการวิเคราะห์ ดังปรากฏในตาราง

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S^2_D	t
กลุ่มทดลอง	40	5.97	2.67	14.13**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลองมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S^2_D	t
กลุ่มทดลอง	40	3.50	0.93	23.71**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ตาราง 8 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
CIRC ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มทดลอง	10	4.1	1.59	8.13**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง มีความสามารถในการทำงานร่วม
กันในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับ
การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S_D^2	t
กลุ่มควบคุม	40	2.40	1.19	12.71**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง
มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง
เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S^2_D	t
กลุ่มควบคุม	40	2.55	1.23	13.01**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{D}$	S^2_D	t
กลุ่มควบคุม	10	2.2	1.02	6.74**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองมีความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือ
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครูก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะการอ่าน (อ 025 ข) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 5 ห้องเรียน รวมนักเรียน 270 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก 5 ห้องเรียน สุ่มมา 2 ห้องเรียน แล้วนำนักเรียน 2 ห้องเรียนนี้มาละกัน และแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มด้วยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ 2 : 2 แล้วจับฉลากเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีจำนวนนักเรียนกลุ่มละ 40 คน แล้วใช้วิธีสอนดังนี้

กลุ่มควบคุม ได้รับการสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มทดลอง ได้รับการสอนอ่านโดยวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้ และปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 9 แผน 20 คาบ

3.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 9 แผน 20 คาบ

3.3 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

3.4 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนเรียงความบรรยายภาพ 1 เรื่อง

3.5 แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกัน จำนวน 15 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ความแปรปรวนของคะแนน (Varian) ของแต่ละกลุ่ม
2. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้ t – test แบบ Independent Samples
3. เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t – test แบบ Independent Samples
4. เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้ t – test แบบ Independent Samples
5. เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยใช้ t – test แบบ Dependent

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลตามลำดับของสมมุติฐานดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 1 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.1 การสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะด้านการอ่านด้วยกลวิธีหลายประการ ซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้ดีขึ้นดังต่อไปนี้

1.1.1 นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอดมีโอกาสดำเนินการประสบการณ์ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ด้านโครงสร้างประโยค คำศัพท์ ความสัมพันธ์ของข้อความ จากแผนการเขียนของผู้เขียน ซึ่งจัดเป็นโครงสร้างระดับยอดไว้ 4 ประการ ที่มักจะพบใน บทความที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอยู่เสมอ รวมทั้งกระบวนการลำดับความ กระบวนการทางความคิดในการจับใจความสำคัญ การหารายละเอียดของเรื่อง การตีความ ขยายความ ตลอดจนการสรุปความ ซึ่งนำไปสู่การเกิดความคิดรวบยอดได้ดีขึ้น และสามารถเรียนรู้กลวิธีที่ก่อให้เกิดความเข้าใจกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Metacognition) อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านอย่างแท้จริง ทำให้ผู้อ่านสามารถอ่านเรื่องได้อย่างรวดเร็ว และเข้าใจเรื่องได้อย่างละเอียดยิ่งขึ้น

1.1.2 การสอนอ่านแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ช่วยให้ผู้เรียนใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิม (Schema) ทั้งด้านภาษา และความรู้ทั่วไปของแต่ละคนในกลุ่ม ตลอดจนการนำโครงสร้างการเขียนแบบโครงสร้างระดับยอด ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องที่อ่าน มาช่วยในการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกเดาความหมาย ตลอดจนกระทั่ง การจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ แฮริส และสมิธ (Harris and Smith. 1972 : 235)

ที่กล่าวว่าองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านคือ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

1.1.3 ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของข้อเขียน (Text Schema) เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้การอ่านด้วยวิธีโครงสร้างระดับยอด ซึ่งเน้นโครงสร้างเขียนทั้ง 4 ชนิด ทำให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบการเขียนที่ใช้โครงสร้างระดับยอดชนิดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้คำที่เป็นกุญแจ (Key words) ที่สำคัญ มาช่วยให้นักเรียนสามารถที่จะวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น และสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ คาร์เรล (Carrell. 1984 : 87) ที่กล่าวว่า ความเข้าใจในรูปแบบของการเรียบเรียงเรื่อง และโครงสร้างของข้อเขียน ทำให้จัดเรื่องราวที่อ่านได้ดี และช่วยให้นักเรียนมีความทรงจำในระยะยาวกับสิ่งที่ตนอ่าน

สำหรับการสอนอ่านตามคู่มือครู ผู้เรียนจะอ่านบทความหรือข้อความด้วยการอ่านแล้วแปลทีละประโยคจนจบบทความหรือข้อความนั้น ๆ แล้วจึงสามารถที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องได้ ซึ่งต้องใช้เวลาในการอ่านมาก นอกจากนี้การประเมินความเข้าใจในการอ่านจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนตอบคำถามในรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านมากกว่าการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญโดยรวม จึงทำให้นักเรียนมีโอกาสดูฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้องค์ประกอบสำคัญในการอ่านทั้งด้านโครงสร้างทางภาษา และประสบการณ์เดิมได้ไม่มากเท่าที่ควร

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

จากผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อาจเป็นผลสืบเนื่องมาจาก การบูรณาการทักษะทางภาษาเข้าด้วยกัน โดยอาศัยองค์ประกอบในการเขียนดังนี้ แฮริส (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 92 ; อ้างอิงมาจาก Harris. 1969 : 68 – 69)

2.1 การสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกตามโครงการเขียน โดยการใช้เนื้อหา (Content) ที่มุ่งเน้นโครงสร้างการเขียนแบบโครงสร้าง ระดับยอดทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ การบอกรายละเอียด ปัญหาและการแก้ปัญหา เหตุผล และการเปรียบเทียบ โดยนักเรียน เก่งคอยช่วยอธิบายและนำวิธีการเขียนให้เพื่อนภายในกลุ่ม ช่วยให้นักเรียนสามารถเขียน ประโยคที่เป็นใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น

2.2 การสอนเขียนแบบโครงสร้างระดับยอด ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ที่ถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ (Grammar) โดยผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติการเขียนจากโครงสร้าง ระดับยอดรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้คำที่เป็นกุญแจสำคัญ (Key Words) มาช่วยทำให้การเขียน สื่อความหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น รวมทั้งการฝึกทักษะในการเขียนอย่างมีระบบ นับตั้งแต่ การวางโครงเรื่อง การเลือกคำ การแต่งประโยค และการผูกประโยคเข้าด้วยกัน ซึ่งขั้นตอน และกระบวนการต่าง ๆ เหล่านี้ จะส่งผลให้ผู้เรียน ได้คุ้นเคยกับรูปแบบภาษามากขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับความคิดของ ริเวอร์ (Rivers. 1971 : 245) กล่าวว่า การหัดเขียน (Reproduction) นักเรียน จะหัดเขียนจากสิ่งที่จำได้ จากเรื่องที่อ่าน และการผสมผสานสิ่งที่เรียนมาแล้ว (Recombination) ตลอดจนการฝึกเปลี่ยนรูปประโยคจากเรื่องที่เคยอ่านทำให้นักเรียนได้ฝึก การเขียน โดยใช้ไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้องขึ้น

2.3 การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกเขียนเรื่องร่วมกันโดย การนำประสบการณ์ในการอ่านเรื่องต่าง ๆ มาเป็นแนวในการเขียน รวมถึงการเลือกใช้คำ (Words) สำนวน (Idiom) และลีลา (Style) มาใช้ในการเขียนให้เหมาะสมกับรูปแบบของการเขียนเนื้อหาแต่ละประเภทอย่างสอดคล้อง กลมกลืน ก่อให้เกิดอรรถรสทางภาษาทำให้ผลงานเขียนน่าอ่านยิ่งขึ้น

2.4 การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดทำให้นักเรียนได้นำการใช้กลไกต่าง ๆ (Mechanics) มาช่วยในการเขียน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับขั้นตอนในการเขียนเรื่อง การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการสรุปเรื่อง โดยฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับรูปแบบและ แนวการเขียนจากโครงการเขียนรูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้างระดับยอด เพื่อให้ผู้เรียน สามารถเขียนเรื่องได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน ใจความกระชับ และชัดเจน

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการอ่าน เรื่องต่าง ๆ ทำให้ได้คำศัพท์ สำนวน และกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ซึ่งเป็นแนวทางในการเลือกใช้ คำ และเรียบเรียงประโยคได้ดีขึ้น และเมื่อได้รับการฝึก โดยการใช้เนื้อหาที่เหมาะสม ตลอดจน เทคนิคกลไกต่าง ๆ ส่งผลให้มีการพัฒนาในด้านการเขียนอย่างมีคุณภาพทั้งด้านโครงสร้าง และเนื้อหา

สำหรับกลุ่มควบคุมที่สอนตามคู่มือครู นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนโดยการตอบคำถามจากเนื้อเรื่องทีอ่านตามแบบฝึกหัดของบทเรียน และฝึกฝนสร้างประโยคโครงสร้างภาษาโดยใช้หลักไวยากรณ์ ทำให้ทักษะการเขียนค่อนข้างยากสำหรับนักเรียน เพราะต้องเปรียบเทียบกับภาษาไทย ซึ่งแตกต่างจากการเขียนในภาษาอังกฤษ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนไม่มีรูปแบบ หรือกลวิธีในการเขียนที่จะช่วยให้เขียนได้ง่ายและดีขึ้นเท่าที่ควร

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 3 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีคะแนนความสามารถในการทำงานร่วมกันสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

3.1 การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ช่วยให้นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากนักเรียนได้ฝึกทำงานร่วมกันโดยเด็กเก่งให้ความช่วยเหลือ และอธิบายลักษณะของโครงสร้างระดับยอดทั้ง 4 แบบ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น ช่วยจัดปัญหาความท้อแท้ และเบื่อน่ายในการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อนไปได้ ทำให้นักเรียนมั่นใจในตัวเองมากขึ้น และกล้าแสดงออก สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ จอห์นสัน และจอห์นสัน (Jonhson & Johnson. 1989 : 2) ที่ว่าการสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มพยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ผู้เรียนสนใจและเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้น

3.2 การจัดกิจกรรมแบบ CIRC ทำให้นักเรียนได้ ช่วยกันเสนอแนะความคิดเห็น ก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และได้แสดงความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ โดยการได้ฝึกเขียน ไดอะแกรม เพื่อบอกใจความสำคัญ และบอกรายละเอียดของเรื่องตลอดจนการนำเสนอผลงานด้วยเครื่องฉายแผ่นใส ทำให้ทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาในด้านการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างเท่าเทียมกัน

3.3 การเรียนแบบร่วมมือ ส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด เพราะเน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจในการเรียน และมีความรู้สึกมั่นใจว่าตนจะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มในด้านการเรียน ช่วยให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้นทำให้มีกำลังใจสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัลพอร์ต (Allport. 1985 : 418)

สำหรับกลุ่มควบคุมมีการจัดกลุ่มกิจกรรม โดยให้นักเรียนจับคู่กันเองในการปฏิบัติงาน ในบางครั้งจึงไม่สามารถควบคุมการจัดกลุ่มซึ่งมีทั้งนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อนให้ทำงานประสานกันได้อย่างมีระบบ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนอ่อน มีปัญหาในการพัฒนาทางด้านการเรียนภาษา ทำให้นักเรียนเก่งเกิดความเบื่อหน่ายที่ต้องรอคอยนักเรียนอ่อน และนักเรียนอ่อนที่ไม่ได้รับการดูแลอย่างทั่วถึง อาจเกิดความท้อแท้ และเบื่อหน่ายในการเรียน ทำให้ความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่มควบคุมยังไม่มีระบบเท่าที่ควร

4. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 4 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC มีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก

4.1 การสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC ส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่าน และมีความสามารถในการเขียนดีขึ้น จากโครงการเขียนของผู้เขียน โดยศึกษาถึงลักษณะของข้อความนั้น ๆ จากคำใบ้ ที่บ่งบอกประเภทของโครงสร้างระดับยอด รวมถึงการใช้ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องได้ง่าย และรวดเร็วขึ้น ผู้เรียนที่ได้รับการฝึกการอ่านมาก ๆ จะมีโอกาสเป็นผู้เขียนที่ดีได้ เพราะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2534 : 85) ที่กล่าวไว้ว่า ทักษะการอ่านควรได้รับการพัฒนา ก่อนทักษะการเขียนและควรกระทำอย่างต่อเนื่อง เพราะผู้เรียนจะนำสาระที่ได้จากการอ่านไปเป็นแนวทางและข้อมูลในการเขียนให้ผู้อ่านได้เข้าใจอย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้แผนผังโครงสร้างตลอดจนการลำดับความเนื้อเรื่อง ช่วยทำให้กระบวนการเรียนรู้อ่านดีขึ้น

4.2 การสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้นักเรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน โดยการอธิบายบทเรียน นอกจากนี้การอ่านเรื่องร่วมกันในกลุ่มเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นเด็กในวัยเดียวกันจึงสามารถสอนกันเองได้เป็นอย่างดี ส่วนครูจะมีวัยและประสบการณ์ที่แตกต่างจากนักเรียน จึงไม่สามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้เหมือนกับนักเรียนที่อยู่ในวัยเดียวกัน (พรณี ชูทัย เจนจิต. 2538 ; อ้างอิงมาจาก Piaget n.d.) และ

การเรียนรู้ในกลุ่มเพื่อนจะส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจและกล้าแสดงความคิดเห็น ในเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการคิดวิเคราะห์ร่วมกันในการเขียน จะเห็นได้ว่าการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้น

4.3 การจัดกิจกรรมแบบ CIRC ส่งผลให้เกิดความสามารถในการทำงานร่วมกันเป็นอย่างดี เพราะการที่นักเรียนได้ทำงานร่วมกันทำให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน และยังเป็นการพัฒนาตนเอง ในด้านการอยู่ร่วมกันในชีวิตประจำวันได้ดียิ่งขึ้น

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกัน หลังทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

5. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อ 4 ที่ได้ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกัน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจาก

5.1 ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยใช้บทเรียนที่มีเนื้อหาเดียวกันกับที่ใช้สอนในกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นบทอ่านที่น่าสนใจ ไม่ยากหรือง่ายเกินไป ส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่าน และพยายามที่จะทำความเข้าใจกับบทอ่านตลอดจนถึงการเขียนสรุปเรื่อง ถึงแม้ว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมมีโอกาสที่จะได้ฝึกทำกิจกรรมตามขั้นตอนในการสอนตามคู่มือครู และมีประสบการณ์ในการอ่านด้วยตนเอง น้อยกว่านักเรียนในกลุ่มทดลอง แต่ความเอาใจใส่ของครูผู้สอนตลอดจนความสนใจในการอ่านส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และความพยายามที่จะทำความเข้าใจกับบทอ่าน ตลอดจนการฝึกเขียนเพื่อที่จะตอบคำถามและสรุปเรื่องที่อ่าน

5.2 ในด้านการเขียนผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการเขียน โดยใช้หลักไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคเพื่อที่จะถ่ายทอดเนื้อหาเป็นข้อความสั้น ๆ สามารถที่จะตอบคำถาม และสรุปเรื่องที่อ่านได้

5.3 การทำงานร่วมกันในกลุ่มควบคุม นักเรียนจัดกลุ่มเอง ทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนปราศจากความกดดัน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความร่วมมือในการเรียนและการทำงานร่วมกัน ซึ่งมีส่วนช่วยในการพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้น

จะเห็นได้ว่าภายหลังการทดลองนักเรียนในกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีพัฒนาการทางด้านการอ่าน การเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันสูงขึ้น เช่นเดียวกันกับนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 จากการวิจัยพบว่า การสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรพิจารณา นำเอาเทคนิคและกิจกรรมทางภาษาไปใช้เป็นแนวทางในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นการสอนที่ช่วยให้การอ่านและเขียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นให้ความช่วยเหลือร่วมมือกัน และสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรเลือกบทอ่านที่มีคำไขที่บ่งบอกข้อเขียนชนิดนั้น ๆ ได้อย่างชัดเจน เพื่อให้นักเรียนสังเกตได้ง่าย ว่าเป็นโครงสร้างระดับยอดประเภทใด และควรเป็นบทอ่านที่น่าสนใจและหลากหลาย

1.3 ครูผู้สอนควรจะนำวิธีการสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองทั้งในการเรียนวิชาอื่น ๆ และในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาทดลอง การสอนโดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ในวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้น

2.2 ควรจะนำวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC ไปศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น พฤติกรรมกล้าแสดงออก ความมีมนุษยสัมพันธ์ และความรับผิดชอบ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมศิลปากร. แนวทางการสอนที่เป็นทักษะกระบวนการ. กรุงเทพฯ : ศุภสภา ลาดพร้าว, 2540.
- กิตดา ปรัตถจริยา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เจตคติต่อการอ่าน และการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอด (Top – Level Structure) ประกอบกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) กับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- คมเพชร นัตตศุภกุล. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2527.
- ฉัตรสุดา ดวงพลอย. “แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ,” วารสารภาษาปริทัศน์. 4(1) : 6 – 13 ; 2526.
- ชวาล นพรัตน์กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร, 2520.
- ชุตินา สัจจกันท์. “จะปรับปรุงทักษะการอ่านได้อย่างไร.” วิทยจารย์. 82(12): 10 – 14 ; ธันวาคม 2527.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2530.
- ทศนา แหมมณี น้อมศรี เกท และวรสุดา บุญยไวยโรจน์. การพัฒนารูปแบบการฝึกทักษะการทำงานกลุ่มสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ธวัชชา เดชสุภา. ผลของวิธีสอนแบบโครงสร้างระดับยอด และประสบการณ์เดิมที่มีต่อความสามารถในการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และการตั้งประสบการณ์เดิมมาใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์เดิม และได้รับการสอนต่างกันด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TIS) กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- นิพนธ์ จิตต์ภักดี. “การสอนแบบสร้างสรรค์,” มิตรครู. 1(28) : 20 – 21 ; มกราคม 2531.

- เนาวรัตน์ นุ่มอุรา. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL) และการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชนบทวิเทศพิทยาลักษณ์. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ปิยนุช พัฒนภิรมย์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 25.8. อัดสำเนา.
- ผกา บุญเรือง. กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน. ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2525.
- พรรณี ชูทัย เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : 2538.
- พรรณศรี งามธรรมสาร. "การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน," สารพัฒนาหลักสูตร. 35 – 37 ; กุมภาพันธ์ 2533.
- พาพร พึ่งศักดิ์. การศึกษาความเข้าใจ และแรงจูงใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมภาษาจากเอกสารจริง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ภาสกร แจ่มจันทร์เกษม. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแนวทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานกับวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

- มยุรี สาลิวศ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครูของ สสวท. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- รัชณี หลักเหล็ก. การศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด (TLS) ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทศึกษาพร จำกัด, 2531.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2530.
- วิไลพร ฉายา. ผลของการสอน Top – Level Structure ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางกะปิ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520. อัดสำเนา.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. “เด็กหลักสูตรใหม่เรียนภาษาอังกฤษกันอย่างไร,” ประชากรศึกษา. 33(4) ; เมษายน 2528.
- ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6, สำนักงาน. รายงานการวิจัยผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตการศึกษา 6. ลพบุรี : 2530.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วยกรมสามัญศึกษา. “การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาทั่วประเทศ,” วารสารวิจัยทางการศึกษา. 14(87) ; มกราคม – มีนาคม 2527.
- สมุทร เชื่นชาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- สายสุนีย์ เต็มสินสุข. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และการเรียนภาษาอังกฤษและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 3 กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

สารภี รัตนบุรี. เอกสารประกอบการฝึกอบรมศึกษานิเทศก์ รุ่น 20.21. กรุงเทพฯ :

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โรงพิมพ์กรมการศึกษา, 2523.

สุภินา ยีอาร์. ศึกษาศานภาพและวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม เขตการศึกษา 2. ปรินญาณิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

สุขุม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปทุมธานี : 2531.

สุนันท์ กิตตินนธ์. ผลของการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่ม

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนช่องพระนาวิทยา อำเภอโพธาราม

จังหวัดราชบุรี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชา

มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

สุรศักดิ์ กาญจนการุณ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน การเขียนและความคงทน

ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พูดภาษาเขมรเป็นภาษาแม่ที่

ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนแบบปกติในวิชาภาษาไทย.

ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

2531. อัดสำเนา.

สุรีย์ บาวเออร์. "การเรียนรู้โดยการร่วมมือ," วารสารวิชาการ – อุดมศึกษา. 2(1) :

14 – 21 ; กันยายน – ธันวาคม 2535.

โสภณ ปาพจน์. การพัฒนาองค์การ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มิตรสยาม, 2521.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน

มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

_____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 2. กรุงเทพฯ :

ประยูรวงศ์ จำกัด, 2534.

_____. การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เล่ม 3. โครงการพัฒนา

การสอนภาษาไทยมุ่งประสบการณ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,

กรุงเทพฯ : บริษัทประยูรวงศ์ จำกัด, 2536.

- อนุสรณ์ สุชาตานนท์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา และบุคลิกภาพ
ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2536. อัดสำเนา.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัด และประเมินผลการใช้
ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2539.
- อาคม จันทรสุนทร. การสอนเพื่อตอบสนองสมรรถภาพของมนุษย์. กรุงเทพฯ : หน่วยศึกษา
นิเทศ กรมสามัญศึกษา กรมการศาสนา, 2527.
- Aboderin, Yemi. "Integreting Reading and Writing," English Teaching Forum. 1(11) :
38 – 40 ; January, 1986.
- Arapoff, Mancy. "Writing : A Thinking Process," English Teaching Forum. 1(5) :
33 – 39 ; June, 1967.
- Allport. (1969) "Attitade," In C. Murchison ed. Handbook of Social Psychology.
Massachusetts : Clark University Press, Woreestor
- Bartlett, Brendon J. "Reading for Memory : Where top – level Structure helps,"
Paper presented at the Annual Confeerece of the Australian. Perth, July,
1986.
- _____. "Top – level structure as an Organizational strategy for recall of classroom
text," Dissertation Abstracts International. 39 (11) : 6641 – A ; May, 1979.
- Biggs, John B. and Ross Telfer. The Precess of Learning. 2nd ed. Sydney :
Prentice – Hall of Australia, 1987.
- Burt, Marina K. and Heidi C. Dulay. Newdirection in Second Language Learning.
Washington D.C. : Teaching Bilingual Education, 1975.
- Callahan, Michael and Clark. Teaching Factual Reading. Report of the PSP Literacy
Project Metropolitan East Region, 1982.
- Carrell, Patricia L. "Evidence of formal Schema in Second Language
Comprehension," Language Learning. 2(34) : 87 – 112 ; June, 1984.
- Carrell, Patricia Lo. And Joan C. Eisterhold. "Schema Theory and ESL Reading
Pedagogy," TESOL Quaterly. 17(26) : 289 – 298 ; December, 1983.

- Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," Reading in a Second Language. Rewley Massachusettes : Newbury Horse, 1979.
- Cooper, J. David and others. To What and How of Reading Instruction. Secon Edition, Ohio : Merill Publishing Company, 1988.
- Finochiar, Marry. "The Functional – Notional Syllabus," English Teaching Form. 17(2) : 41 – 46 ; April, 1974.
- Glloodman, Kenneth. "Psycholinguistic : Universals in the Reading Process," in The Psychology of Second Language Learning. P. 25 – 27. Edited by P. Pimslear and T. Quinn. Cambridge University Press, 1971.
- Goodman, Kenneth S. "Behind the Eye What Happens in," Reading : Process and Program. Illionis : National Council of Teaches of English, 1970.
- Hafner, Lawrence E. and Hayden B. Jally. Teaching Reading to Children. 2nd ed. New York L Macmillan, 1982.
- Harris, Larry A. and Carl B. Smith. Reading Instruction Through Diagnostic Teaching. New York. : Holt, Reinhart and Winston, Inc., n.d.
- Heaton, Heston Jo B. Writing English Language Test. London : Longman Ciroups Limited, 1975.
- _____. Classroom Testing. New York : Longman Inc., 1990.
- Hulett, Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Their Relationship with Reading," Dissertation Abstracts International. 47(03) : 847 – A ; September, 1986.
- Jonson, D. and T.C. Barrett. "Prose Comprehension : A Descriptive Analysis of Instructional Practice," Children's Prose Comprehension : Research and Practice. Neward : International Reading Association, Inc., 1981.
- Johnson, D.W. and R.T. Johnson. Cooperation and Competition : Theory and Research. Edina, Minn : Interaction Book Company, 1989.
- Johnson, Patricia. "Acquisition of Schema for comprehension and Communication : Study the Reading – Writing Realtionships in ESL," REIC Journal. July, 1986.

- Krashen, Stephen D. and Traoy D. Terrell. the Natura Approach : Language Acquisition in The Classroom. Oxford, New York : Toronto, Pergamon Press, 1983.
- Kyser, Ramey Emily, "The Effect of Shared Jurnal Writing on the Development of Reading Comperhension of first – grade students," Dissertation Abstracts International. 51(11) : 3688 – A ; May, 1991.
- Lado, Robert. Language Testing. 9th ed. Longman, 1977.
- McGuird, Steven – Paul. An Application of Cooperative learning to teaching English As a Foreign Language in Japan. Master's University of Minnesota, 1992.
- Nelson, Gayle L. "Reading : A Student Centered Approach," English Teaching Forum. 22(4) : 2 – 5 , 8 ; October, 1984.
- Oller, John W. Language Tests of School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Orland, Joseph Edward. "Cooperative Learning, Student Achievement, and Attitude In Community college Freshman English Classes," DAI – A 52/17. p.2382. Jan, 1992.
- Patty, Wallter T., Dorothy C. Petty and Majorie F. Beching. Experience in Language : Tools and Techniques for Language and Methods. 4th ed. New York : Allyn and Bacon Inc., 1985.
- Paulston, Christina Bratt and Mary Newman Bruder. Teaching English as a Second Language : Techniques and Procedures. Cambrige : Mass., Winthrop, 1976.
- Piaget, Jean. Science of Education and the Psychology of the Child. New York : Orion Press.
- Rattanvich, Saowalak. The Effects of Using Top – Level Structure Instructional Modules and Traditional Teaching Method in Teaching English to Thai Students. Project Report SEAMEO RELC Fellowship Gnant, November, 1987.
- Rivers, Wilga M. Teaching Foreigner Language Skills. Chicago : The University of Chicago Press, 1971.

- Slavin, Rober E. "Cooperative Learning and Cooperative School," Educational Leadership. November, 1987.
- _____. Cooperative Learning Theory Research and Practice. New Jersey : Prentice – Hall, Inc., 1990.
- Steals, Melvin Howard. "Development to an Adapted Cooperative Learning Strategy in a Secondary Chapter I Option 4 Reading English/Language Arts Pairing Program (English, Language Arts," DAT – A 51/05. p.1564. November, 1990.
- Stotsky, Sandra. "The Role of Writing in Developmental Reading," Journal of Reading. 25(4) : 330 – 340 ; January, 1982.
- Taylor, Barbara M. "Children's Memory for Expository Text after Reading," Reading Research Quarterly. 15 : 399 – 411 ; 1984.
- Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistic. London : Oxford University Press, 1979.
- _____. Explorations in Applied Linguistics. London : Oxford University Press, 1987.
- William, Edie. Reading in the Language Classroom. London : Macmillan Publisher Ltd., 1986.
- Young, Carolyn. "Team Learning," The Arithmetics Teacher. 19(8) : 630 – 634 ; December, 1972.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- ตารางแสดงความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
- ตารางแสดงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกัน
- ตารางแสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง
- ตารางแสดงความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ตาราง 12 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความเข้าใจ
ในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	0.56	0.22	16	0.79	0.40
2	0.72	0.25	17	0.40	0.40
3	0.51	0.29	18	0.29	0.38
4	0.42	0.41	19	0.60	0.37
5	0.43	0.28	20	0.34	0.50
6	0.47	0.28	21	0.16	0.30
7	0.31	0.40	22	0.39	0.34
8	0.56	0.23	23	0.65	0.37
9	0.71	0.22	24	0.26	0.34
10	0.58	0.28	25	0.57	0.45
11	0.75	0.22	26	0.62	0.32
12	0.62	0.22	27	0.39	0.41
13	0.59	0.25	28	0.70	0.28
14	0.24	0.36	29	0.76	0.30
15	0.59	0.23	30	0.26	0.28

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งฉบับมีค่า
เท่ากับ 0.76

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงาน
ร่วมกันจำนวน 15 ข้อ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		t
	X	S_H^2	X	S_L^2	
1	1.38	.24	2.00	.65	4.64
2	1.48	.26	0.60	.50	5.05
3	1.96	.04	1.28	.29	5.89
4	2.90	.38	2.26	.65	4.04
5	1.88	.11	0.52	.51	8.64
6	2.00	.00	1.36	.32	5.62
7	1.92	.08	1.44	.26	4.16
8	2.00	.00	0.72	.63	8.08
9	1.80	.17	1.08	.74	3.77
10	2.00	.00	1.28	.46	5.31
11	2.56	.84	1.20	.25	6.51
12	2.00	.00	1.24	.36	6.36
13	1.00	.00	0.88	.44	8.41
14	2.00	.00	1.12	.28	8.37
15	3.32	.64	1.92	.49	6.65

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกัน
ทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.84

ตาราง 14 แสดงคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง (E)				ลำดับ ที่	กลุ่มควบคุม (C)			
	Pretest	Posttest	Diff	D ²		Pretest	Posttest	Diff	D ²
1	17	23	6	36	1	13	15	2	4
2	22	25	3	9	2	19	21	2	4
3	12	21	9	81	3	14	15	1	1
4	17	21	4	16	4	15	14	1	1
5	10	17	7	49	5	9	12	3	9
6	9	14	5	25	6	10	12	2	4
7	8	16	8	64	7	12	14	2	4
8	7	12	5	25	8	10	12	2	4
9	17	21	4	16	9	14	16	2	4
10	9	16	7	49	10	10	14	4	16
11	16	21	5	25	11	14	16	2	4
12	7	19	12	144	12	10	12	2	4
13	12	22	10	100	13	14	17	3	9
14	17	21	4	16	14	18	20	2	4
15	14	25	11	121	15	12	15	3	9
16	9	16	7	49	16	11	15	4	16
17	8	15	7	49	17	13	17	4	16
18	16	18	2	4	18	17	15	2	4
19	10	16	6	36	19	13	16	3	9
20	15	21	6	36	20	16	19	3	9
21	15	20	5	25	21	9	12	3	9
22	9	17	8	64	22	8	12	4	16
23	18	27	9	81	23	15	18	3	9
24	15	19	4	16	24	17	19	2	4

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง (E)				ลำดับ ที่	กลุ่มควบคุม (C)			
	Pretest	Posttest	Diff	D ²		Pretest	Posttest	Diff	D ²
25	15	22	7	49	25	13	15	2	4
26	10	19	9	81	26	8	12	4	16
27	17	21	4	16	27	13	16	3	9
28	17	22	5	25	28	16	18	2	4
29	16	23	7	49	29	16	19	3	9
30	11	19	8	64	30	13	15	2	4
31	17	21	4	16	31	15	17	2	4
32	8	17	9	81	32	12	15	3	9
33	14	20	6	36	33	16	17	1	1
34	18	21	3	9	34	17	19	2	4
35	9	15	6	36	35	10	13	3	9
36	17	21	4	16	36	15	18	3	9
37	15	23	6	64	37	8	11	3	9
38	12	15	3	9	38	14	16	2	4
39	14	12	2	4	39	7	10	3	9
40	7	11	4	16	40	13	15	2	4

ตาราง 15 แสดงคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง (E)				ลำดับ ที่	กลุ่มควบคุม (C)			
	Pretest	Posttest	Diff	D ²		Pretest	Posttest	Diff	D ²
1	14	18	4	16	1	14	17	3	9
2	12	17	5	25	2	12	15	3	9
3	10	15	5	25	3	8	15	7	49
4	11	14	3	9	4	12	13	1	1
5	9	13	4	16	5	10	12	2	4
6	8	11	3	9	6	12	14	2	4
7	9	13	4	16	7	8	12	4	16
8	9	15	6	36	8	10	15	5	25
9	10	13	3	9	9	12	14	2	4
10	10	14	4	16	10	8	12	4	16
11	12	17	5	25	11	11	14	3	9
12	10	13	3	9	12	9	13	4	16
13	11	14	3	9	13	9	12	3	9
14	10	12	2	4	14	11	12	1	1
15	12	15	3	9	15	9	12	3	9
16	9	12	3	9	16	10	12	2	4
17	11	14	3	9	17	8	11	3	9
18	11	13	2	4	18	11	12	1	1
19	10	13	3	9	19	10	12	2	4
20	9	12	3	9	20	12	14	2	4
21	6	9	3	9	21	8	10	2	4
22	12	15	3	9	22	10	12	2	4
23	9	12	3	9	23	11	14	3	9
24	12	16	4	16	24	9	11	2	4

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มทดลอง (E)				ลำดับ ที่	กลุ่มควบคุม (C)			
	Pretest	Posttest	Diff	D ²		Pretest	Posttest	Diff	D ²
25	12	17	5	5	25	11	14	3	9
26	11	15	4	4	26	9	12	3	9
27	10	13	3	3	27	12	15	3	9
28	11	14	3	3	28	8	10	2	4
29	8	11	3	3	29	9	10	1	1
30	11	15	4	4	30	9	11	2	4
31	12	15	3	3	31	10	13	3	9
32	9	13	4	4	32	9	12	3	9
33	11	15	4	4	33	9	13	4	16
34	9	13	4	4	34	8	12	4	16
35	8	13	5	25	35	11	13	2	4
36	12	14	2	4	36	9	11	2	4
37	11	14	3	9	37	9	10	1	1
38	10	13	3	9	38	8	9	1	1
39	12	16	4	16	39	11	12	1	1
40	12	14	2	4	40	9	11	2	4

ตาราง 16 แสดงคะแนนความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

ลำดับ ที่ (กลุ่ม)*	กลุ่มทดลอง (E)				ลำดับ ที่ (กลุ่ม)*	กลุ่มควบคุม (C)			
	Pretest	Posttest	Diff	D ²		Pretest	Posttest	Diff	D ²
1	26	28	2	4	1	20	22	2	4
2	25	27	2	4	2	21	23	2	4
3	22	26	4	16	3	20	22	2	4
4	24	28	4	16	4	22	23	1	1
5	22	25	3	9	5	22	24	2	4
6	19	25	6	36	6	23	25	2	4
7	24	27	3	9	7	21	23	2	4
8	20	26	6	36	8	19	24	5	25
9	22	27	5	25	9	21	23	2	4
10	22	28	6	36	10	22	24	2	4

* กลุ่มละ 4 คน

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านวิชาภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกัน
4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง
6. ตัวอย่างแผนการสอน

โรงเรียนเทพศิรินทร์

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

วิชาทักษะการอ่าน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คะแนน 60 คะแนน

เวลา 1.30 ชั่วโมง

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

จุดประสงค์ เมื่อกำหนดข้อความหรือบทความให้ นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องตีความ ขยายความ หรือสรุปความได้

Direction : Read each passage carefully and choose the best answer by marking (X) on the letter a, b, c or d on your answersheet

Guarantee of Satisfaction

If you are not entirely delighted with your Reader's Digest Subscription, you may cancel it at any time, and money you may have paid for undelivered copies will be refunded.

1. What is the real purpose of this announcement?
 - a. the encouragement readers to return their copies.
 - b. To advertise the quality of the magazine.
 - c. To advice how subscribers should pay for their magazines.
 - d. To make sure that all readers receive copies.

Those **tiny** batteries used in hearing aids, calculators, cameras and watches can pose a danger to delicate ear and **nasal** tissues and should be kept out of reach of children., according to Drs. Joseph M. Capo and Frank E. Lucente of the New York Eye and Ear Infirmary

The mini – batteries are considerably more dangerous than most objects young children put into their noses or ears, such as small plastic toys or rubber erasers. Batteries rapidly destroy the tissues because moisture in the nose or ear canal may erode the metal casing. This allows caustic materials to leak or generates an electrical current through body tissues.

2. What is the appropriate title for this passage?
 - a. Batteries for children
 - b. Electrical Current and batteries.
 - c. How to care of children.
 - d. Battery Hazard.
3. Why are these batteries more dangerous than other things?
 - a. Children will eat them.
 - d. Small batteries will stick inside and children cannot breathe.
 - c. Small batteries will leak and destroy body tissue.
 - d. Children will think these are plastic toys or rubber erasers.

Before using Oil of Ulay Beauty Fluid, you should make sure that your skin is really clean. Now there is Ulay Beauty Cleanser that gently deep cleanses away dirt, make – up and impurities to leave your skin feeling cleaner, fresher and non – greasy. As it cleanses, it actually refines your skin by gently smoothing away the dull dry surface to reveal a more radiant complexion. After cleansing is the perfect time to apply Oil of Ulay Beauty Fluid.

If you feel that your skin needs some extra care at night time, then treat your skin to Night of Ulay Beauty Cream, a special cream, rich enough to nourish all night, yet so light and non-greasy ; and wake up to softer, younger looking skin.

4. The perfect time to use Oil Of Ulay Beauty Fluid is
 - a. at night time
 - b. before making – up
 - c. after using Ulay Beauty Cleanser
 - d. a, b and c
5. What does “refines” mean?
 - a. reveales
 - b. non – greasy
 - c. makes impure
 - d. makes pure

Let's Test now offers an opportunity to sharpen your English and win a prize at the same time. All you have to do is complete the test and send the answers to us, together with your name, address, school's name and your educational level. The three highest scorers will receive prizes worth 100 bath each from RAINFLOWER. Entries must be in no later than NOV.29,1991. Winners' names will be announced in three weeks. Try your best and Good Luck.

6. What is the main purpose of this extract?
 - a. To inform the reader about the Good luck.
 - b. To request the reader to join with the Quiz.
 - c. To advertise the products of Rainflower.
 - d. To announce the good news for all readers
7. The only criteria for screening the winner is.....
 - a. the best entries
 - b. the correct answer
 - c. the highest scores
 - d. the valid date

NO MORE BABY MILK SALES TO THAI HOSPITALS

All major baby milk companies have agreed to stop selling their products through Thai hospitals. The agreement comes into effect this month, according to Dr. Prasong Tuchinda, chairman of the subcommittee on Breast Milk Promotion. Dr. Prasong said 90 per cent of mothers can breastfeed their infants without having to use supplementary food for three months. He added : "Infant formula is necessary for the 10 per cent of mothers who are sick and cannot breastfeed. It is also helpful for working mothers, and it can be used as supplementary food for babies after three months ; but for the new – born, infant formula is totally unnecessary." Thailand spends about 1 billion baht a year on infant formula.

8. What is the main idea of this passage?
- a. Infant formula is not useful for babies.
 - b. There are many advantages of breastfeeding.
 - c. Infant formula can be used as supplementary food.
 - d. New – born babies can do without infant formula
9. What is the according to the passage?
- a. Thai hospital are not allowed to use infant formula.
 - b. Thai women always feed their babies with infant. formula.
 - c. A lot of money is spent unnecessarily on baby milk.
 - d. Not many Thai women go to work.
10. For whom is infant formula necessary?
- a. Babies whose mothers have pneumonia
 - b. Babies whose mothers are diligent.
 - c. Babies Whose are one – month old.
 - d. Babies whose are catching old.

“LIFE in a slum is miserable. Having no identification papers, slum dwellers are deprived of citizenship and public education. This is the biggest and most persistent problem for them. It causes them trouble in getting permanent jobs or getting public utilities provided by the government.

“The children have no home registration, so no birth certificate and they cannot enrol in schools. This will lead to other never – ending problems in the long run. The agencies concerned can penetrate to the source of the problem. However, no one pursues the solution seriously.

“There is hope, since Prime Minister Anand Panyarachun has showed a strong determination to tackle slum problems. It is hoped that his excellency's intentions will be followed through the end.”

11. What causes the dwellers to be deprived of citizenship and public education.?
 - a. They are poor
 - b. They have no identification.
 - c. They are imigrants
 - d. They are neglected by the government.
12. If children have no home registration, they cannot.....Particulary.
 - a. work in any kind of job
 - b. be Thai citizenship
 - c. have their permanent home
 - d. enrol in school
13. Which of the following is considered to be identification papers?
 - a. a birth certification
 - b. a transcript
 - c. an application
 - d. a form

The eyes of human beings are not sensitive to all light, but only to that between wave – lengths of 380 and 760 millimicrons. The fact prevents us from being aware that our bodies emit electromagnetic waves. These waves are mostly longer than we are sensitive to, but thermographic techniques can translate them into extraordinary color pictures.

Because they are constantly in motion, atoms generate infrared rays and the warmer the atoms are the more active they become. This results in thermographic pictures revealing different parts of the bdy in different colors : black and blue for the cold parts green and yellow for the cool or slightly warm ones and orange and red for those which are hot.

All this has a health application, for such problems as tumors, arthritis, and cancer are shown up as isolated red areas on the thermographic pictures.

14. According to the article.....
- a. the eyes of human being are no sensitive to light.
 - b. light wavelenghts vary between 380 and 760 millimicrons.
 - c. some light cannot be seen by the human eyes.
 - d. human eyes emit electromagnetic waves.
15. Atoms generate rays of light.....
- a. because they are infrared
 - b. if they are active
 - c. due to their constant motion
 - d. when they become warm
16. Thermographic picture show the body in different colors.....
- a. only if the patient is suffering from tumors of cancer.
 - b. according to the activity of atoms in different parts
 - c. because some parts are black and blue and others are orange and red
 - d. when the atoms are active.
17. If can be the inferred from the passage that thermographic techniques are.....
- a. used in medical diagnosis
 - d. dangerous to human health
 - c. not suitable to human health
 - d. not applicable when the body is col

Read advertisement and the questions.

Dip is a ready – to use Waterproofing

Emulsion - Provides an absolute seal

- Allows the support to breathe
- Resists cracking and peeling
- Has an excellent resistance to aging

For detailed information, call

TEO HONG SILOM CO., LTD. Tel : 233-1721-9,Fax : 263-7501

18. What kind of production is advertised?

- a. An application
- d. Furniture cleaner
- c. Paint
- d. Polish

19. According to the advertisement, which is true?

- a. The emulsion let some water go through the coating material.
- b. The coating can be easily peel.
- c. The coating lasts long.
- d. No air can go through the coating.

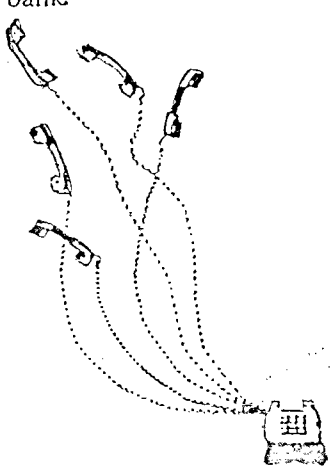
These lines take you to the bank.

273-3456 and 271-0200, new numbers for the Thai Farmers Bank telephone banking service. With the new computer system, which gives you a wider variety of services, one phone call now enables you to complete up to five transactions. We make banking easier and more convenient for you.

THAI FARMERS BANK

Dedicated to banking excellence.

20. This advertisement claims that.....

- a. the bank offers the convenient and fast service.
- b. how the bank well treat clients.
- c. new technological advances are found only in this bank.
- d. the bank serve clients from all over country.

21. The phrase "These lines take you to the bank" apparently refers to.....

- a. the different kinds of services.
- b. the usual banking service that most clients prefer.
- c. the easier and more convenient banking service.
- d. the most popular banking service.

Russell Starke welcomes you to

Historic
Lipson House
Restaurant

- * Superb French/International Cuisine A la Carte
- * Luncheon Mon – Fri
- * Dinner Tues – Sat
- * Sunday Family Luncheon \$ 16 include. Res, (08) 47 1977
ticket to Maritime Museum 114 Lipson St., Port Adelaide

22. What is the benefit of having a Sunday family luncheon at Lipson House?
- a. You will be given a ticket to Maritime Museum free of charge.
 - b. Ticket to Maritime Museum are not available elsewhere.
 - c. You can't have such a cheap lunch elsewhere.
 - d. No other restaurants will be open on Sunday.
23. For what purpose is the number (08) 471911? For us to call when we want.....
- a. to be reseated
 - b. to reserve ticket to Maritime Museum
 - c. to be a reservation
 - d. to reserve a taxi to pick us up

EVEN YOU COULD GET AIDS

STOP AIDS

- Use condoms
- Don't share needles

24. According to the label, it is implied that AIDS can be transmitted by.....

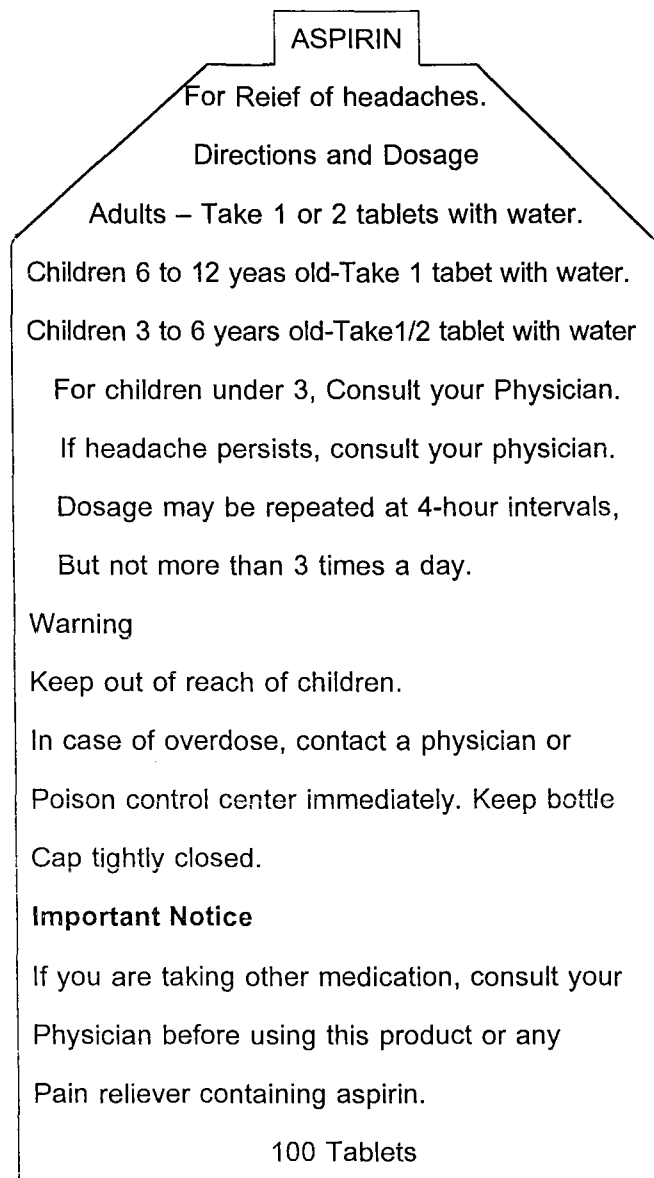
- a. sharing needles and syringes
- b. sexual intercourse with condoms.
- c. individual use of needles and syringes.
- d. staying with people who get AIDS

Read this poem and choose the answer

The wood was gone What stayed there still was a yellow, shaved – off.
Bald – headed hill.
The sun came out like fiery flames that burned up Gramps' ; little dried –
out fields.
The rain fell slick – slack – slick, it flowed over furrows and rows and
dikes.
The fields are ruined, the land cracks and creaks. The water flows
down granny's cheeks.

25. The poet's main purpose is to.....

- a. share his experience about flooding
- b. tell the public to beware of soil erosion
- c. persuade people to take better care of their fields.
- d. inform the reader of the result of forest destruction

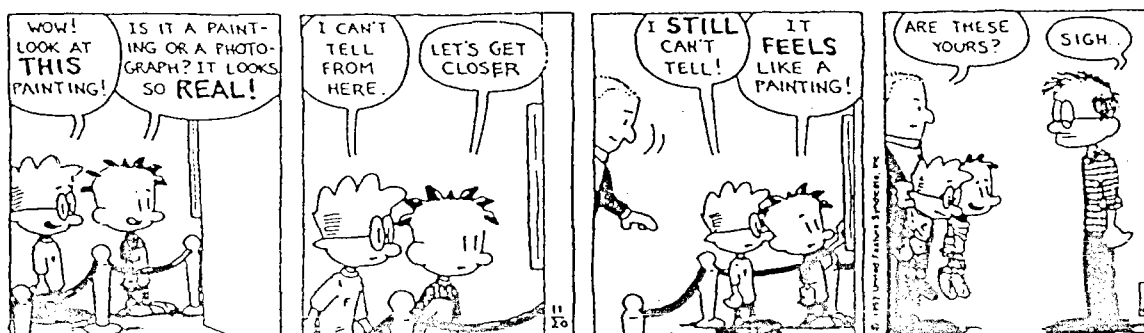
26. Evidently the aspirin may be
- a. dangerous for small children
 - d. taken by children of all ages
 - c. taken more than 10 tablets
 - d. taken every 4 hours a day
27. If one infer take the aspirin overdose. It is suggested that he should.....
- a. contact a doctor
 - d. stop taking the medicine
 - c. keep bottle cap tightly closed
 - d. take fewer than usual

28. We can infer from the label that.....

- a. taking other medication with aspirin may cause dangerous
- d. you can take any kind of drugs with aspirin without consultation with your doctor.
- c. your physician will allow you to use any pain reliever containing aspirin.
- d. we should keep bottle cap tightly closed to prevent children from taking drugs.

Direction : Read this cartoon and choose the best answer

Big Nate BY LINCOLN PERCE

29. What does the word "sign" in the last frame mean?

- a. He felt that his children were naughty.
- b. He was tries of what his children behaved
- c. He felt that the man was very impolite
- d. He was sorry the man did too violently

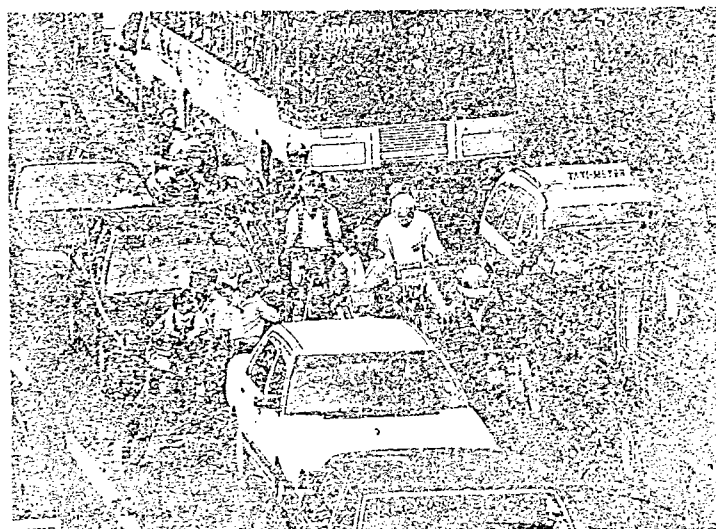
30. According to this cartoon we can infer that they were in.....

- a. Departmen Store
- d. Art gallery
- c. Amusement park
- d. Library

แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการเขียนภาษาอังกฤษ 20 คะแนน

กำหนดสถานการณ์โดยใช้รูปภาพประกอบในการเขียนเรียงความ มีลำดับความแสดงความ
คิดเห็น มีความชัดเจนมีสื่อความหมายที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และความสมบูรณ์ใน
การเขียนที่สื่อความหมายได้

DIRECTION : WRITE 10 SENTENCES ABOUT THE PICTURE BELOW.

**แบบสังเกตพฤติกรรมความสามารถในการทำงานร่วมกัน
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

คำอธิบาย โปรดระบุว่า พฤติกรรมใดของนักเรียนที่ท่านพบในห้องเรียน (ขีดเครื่องหมาย / ลงในช่อง)

ขณะที่เรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน	บ่อย	บางครั้ง	ไม่ทำ	ลักษณะพฤติกรรม
1. นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับการแบ่งงานร่วมกัน				บวก
2. นักเรียนปรึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น				บวก
3. นักเรียนตั้งใจฟังเพื่อนในกลุ่มพูดโดยไม่แสดงอาการเบื่อหน่าย				บวก
4. นักเรียนคุยกันขณะทำงานกลุ่ม				ลบ
5. นักเรียนหยอกล้อกันขณะทำงานกลุ่ม				ลบ
6. นักเรียนยกมือยอมรับการตัดสินใจของสมาชิกส่วนใหญ่ภายในกลุ่ม				บวก
7. นักเรียนทำงานร่วมกันอย่างตรงต่อเวลา				บวก
8. นักเรียนนั่งดูเพื่อนทำงานโดยไม่ให้ความร่วมมือ				ลบ
9. นักเรียนส่วนใหญ่ช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายภายในกลุ่ม				บวก
10. นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม				บวก
11. นักเรียนลุกจากที่นั่งในขณะที่ทำงานกลุ่ม				ลบ
12. นักเรียนส่งเสียงดังในขณะที่ทำงานกลุ่ม				ลบ
13. เมื่อมีเพื่อนในกลุ่มไม่เข้าใจนักเรียนจะช่วยกันอธิบายให้ฟังอย่างเต็มที่				บวก

ขณะที่เรียนและทำกิจกรรมร่วมกัน	บ่อย	บางครั้ง	ไม่ทำ	ลักษณะ พฤติกรรม
14. นักเรียนช่วยกันทำสื่อและอุปกรณ์ใน การนำเสนอผลงานของกลุ่ม				บวก
15. นักเรียนปรบมือเพื่อเป็นการชมชยและ แสดงความมีน้ำใจต่อกลุ่มของตน				บวก

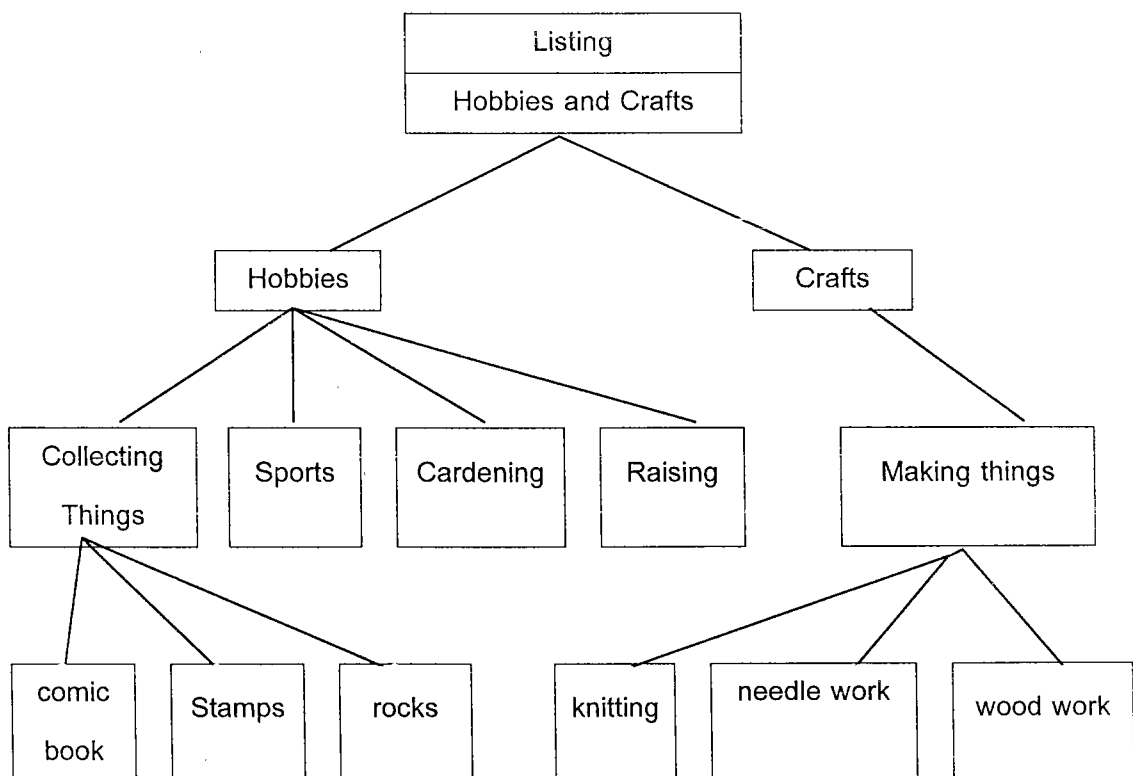
Work sheet A

Hobbies and Crafts

Hobbies are spare time activities. One popular hobby is collecting things, such as comic books, stamps, or rocks. Another is making things. To do this, a person learns a craft, such as knitting, needlework or wood work. Sports, gardening and raising animals are also popular hobbies. A person takes up a hobby because it is fun. Hobbyists often join clubs and meet other people who share their interest.

Diagram

Main Idea

Answer Keys

1. The Top – Level organization is Listing of Hobbies and Crafts
2. The main idea : Hobbies and Crafts
3. The details :
 - 3.1 Hobbies : Collecting things, Sports, Gardening, Raising animals.
 - Collecting things : comic book, stamps, rocks.
 - 3.2 Crafts : Making things
 - Making things : knitting, needle work, wood work
4. The key words : one, such as, another, and.

Work sheet A**Hobbies and Crafts**

Hobbies are spare time activities. One popular hobby is collecting things, such as comic books, stamps, or rocks. Another is making things. To do this, a person learn a craft, such as knitting, needlework or woodwork. Sports, gardening and raising animals are also popular hobbies. A person takes up a hobby because it is fun. Hobbyists often join clubs and meet other people who share their interest.

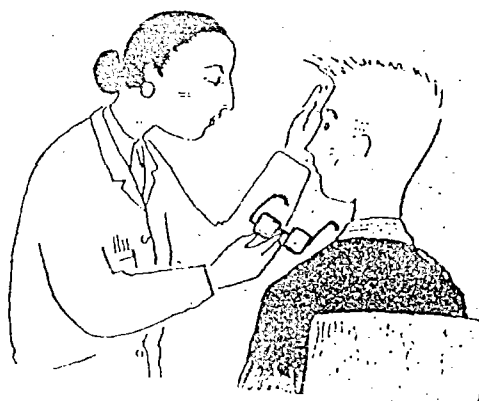
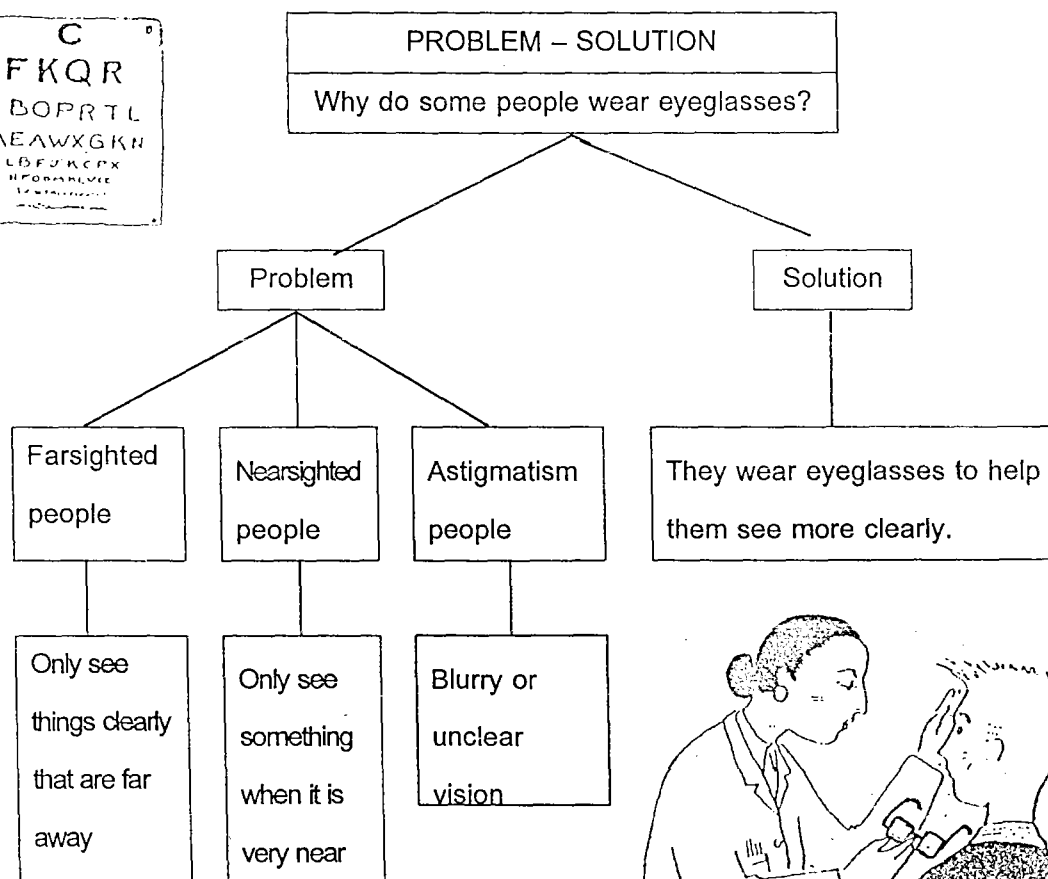
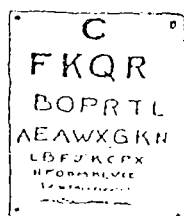
Read the passage and answer these questions.

1. What does "hobbies" mean?
 - It means spare – time activities.
2. A hobby is something you do for.....
 - Fun
3. What do we call "Something is made by hands"?
 - A craft.
4. Are football and planting also popular hobbies?
 - Yes, they are.
5. One advantage of joining a collector's club is that you can.....
 - Meet other people who collect the same thing.
6. What is the main idea of this passage?
 - Hobbies and Crafts.

WORK SHEET A

Why do some people wear eyeglasses?

Some people wear eyeglasses to help them see more clearly. The most common eye problems people may have are being farsighted, nearsighted, it means he or she can only see things clearly that are far away. If a person is nearsighted, he or she can only see something clearly when it is very near. People who have an astigmatism have blurry or unclear vision all the time, no matter if things are near or far away.

Answer keys

1. The top – level organization is Problem – Solution.
2. The main idea : Problem – Solution of people who can't see clearly.
3. The details of Problem – Solution
 - 3.1 - Farsighted people : Only see things clearly that are far away.
 - Nearsighted people : Only see something when it is very near.
 - Astigmatism people : Blurry or unclear vision.
 - 3.2 - They wear eyeglasses to help them see more clearly.
4. The key words : problem

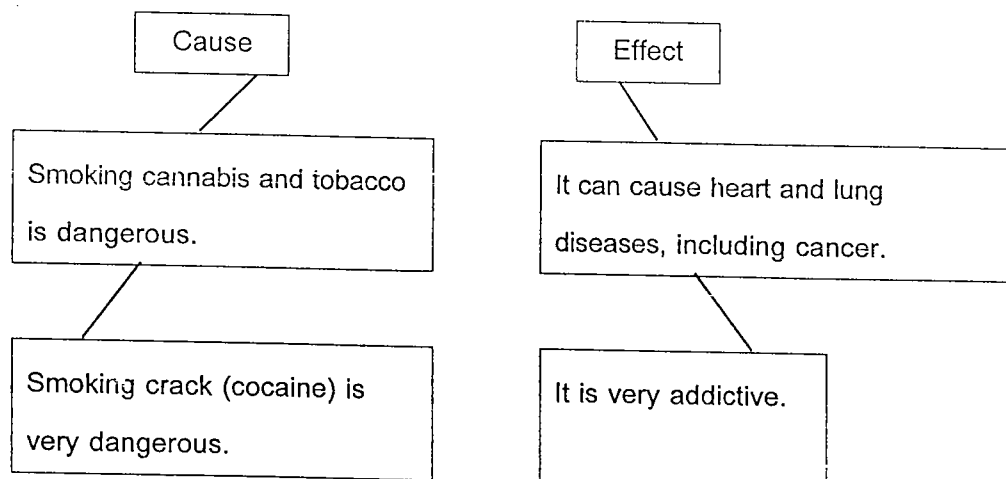
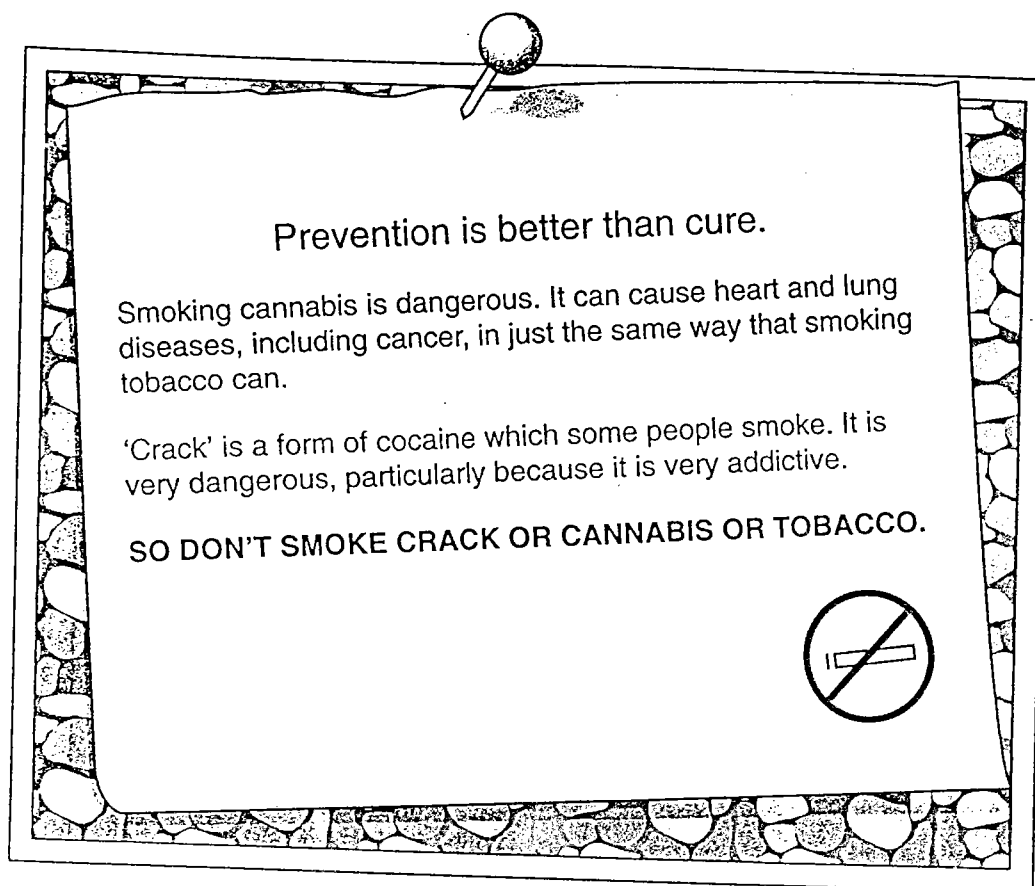
Work sheet A

Content : Why do some people wear eyeglasses?

Some people wear eyeglasses to help them see more clearly. The most common eye problems people may have are being farsighted, nearsighted or having an astigmatism. If a person is farsighted, it means he or she can only see things clearly that are far away. If a person is nearsighted, he or she can only see something clearly when it is very near. People who have an astigmatism have blurry or unclear vision all the time, no matter if things are near or far away.

Read the passage and answer these questions.

1. What should you do if you have unclear vision?
 - We should see an oculist or an optician.
2. What are the most common eye problems?
 - Farsighted, nearsighted and an astigmatism.
3. If you can't see anything clearly when it is very far. This statement means you are being shortsighted.
4. Jane's vision's quite bad all the time. The oculist told her that she's got an astigmatism.
5. Why do some people wear eyeglasses?
 - To help them see more clearly.

Answer keys

1. The top – level organization is Cause – Effect
2. The main idea : Danger of smoking cannabis, tobacco and crack.
3. The details :
 - Cause : Smoking cannabis and tobacco is dangerous.
 - Effect : It can cause heart and lung diseases including cancer.
 - Cause : Smoking crack (cocaine) is very dangerous.
 - Effect : It is very addictive.
 - The key words : cause, because

Work sheet A

Prevention is better than cure.

Smoking cannabis is dangerous. It can cause heart and lung diseases, including cancer, in just the same way that smoking tobacco can.

"Crack" is a form of cocaine which some people smoke. It is very dangerous, particularly because it is very addictive.

SO DON'T SMOKE CRACK OR CANNABIS OR TOBACCO.

TRUE OR FALSE

- _____ 1. Smoking cannabis can prevent diseases.
- _____ 2. Smoking tobacco can cause less cancer than cannabis.
- _____ 3. Heart and lung diseases can be caused by smoking only.
- _____ 4. Smoking cannabis is much more dangerous than smoking tobacco.
- _____ 5. Lung cancer will spread quickly if you smoke cannabis or tobacco.
- _____ 6. The doctor found that heart disease can be cured by using crack.
- _____ 7. Cocaine is addictive substance.
- _____ 8. Don't smoke tobacco because it's dangerous for your health.
- _____ 9. Crack is the most dangerous of all three.
- _____ 10. "Prevention is better than cure." This statement is warning.

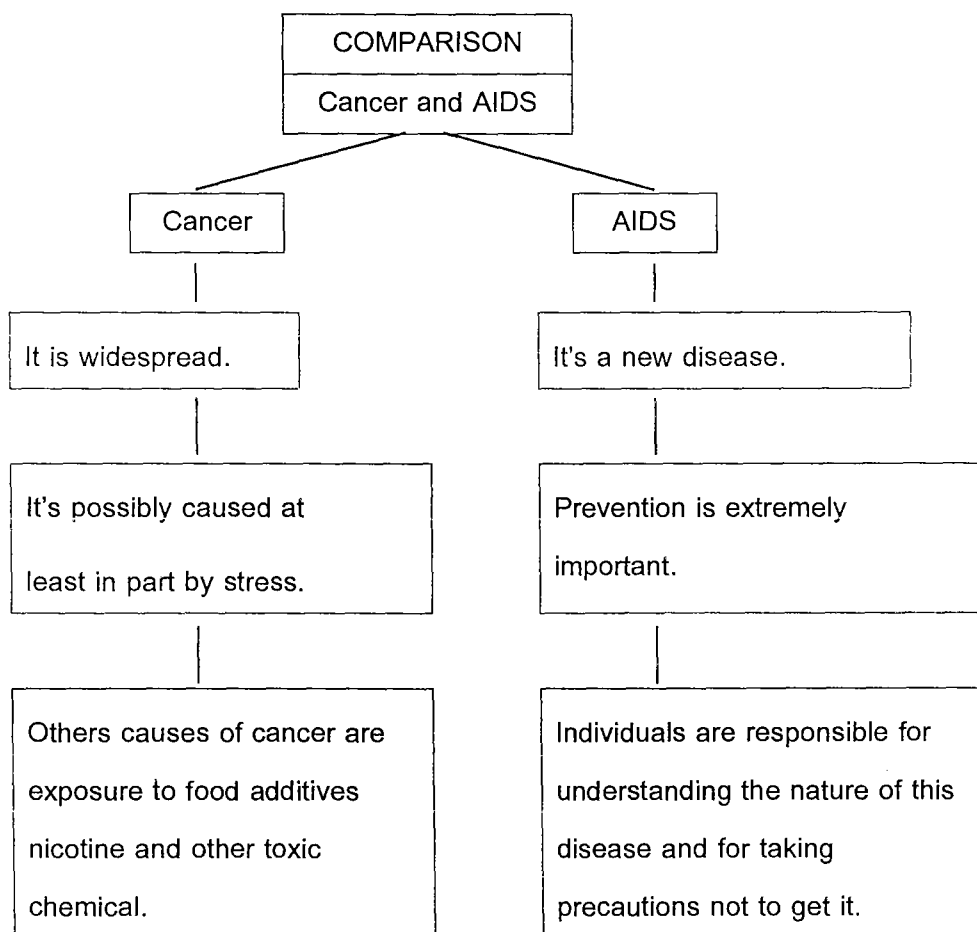
Work sheet A

Prevention is better than cure.

Smoking cannabis is dangerous. It can cause heart and lung diseases, including cancer, in just the same way that smoking tobacco can.

"Crack" is a form of cocaine which some people smoke. It is very dangerous, particularly because it is very addictive.

SO DON'T SMOKE CRACK OR CANNABIS OR TOBACCO.

Work sheet A

Cancer and AIDS are both in the news lately, but neither has a known cure. AIDS is a new disease and prevention is extremely important. Individuals are responsible for making sure they understand the nature of this disease and for taking precautions not to get it. Cancer which is widespread, is possibly caused at least in part by stress. Other likely causes of cancer are exposure to food additives, nicotine, and other toxic chemical.

Read this passage and answer the questions.

1. Are both cancer and AIDS new diseases?
No, they aren't. Only AIDS is a new disease.
2. Can the doctors cure neither AIDS nor cancer?
Yes.
3. How do you prevent AIDS?
By understanding the nature of this disease and taking precautions not to get it.
4. The word "stress" in lines 6 means
Force or pressure caused by difficulties in life.
5. Which one is the widespread disease, cancer or AIDS?
Both of them.
6. Is cancer caused by toxic chemicals only?
No, it isn't.

Lesson Plan for Experimental Group**Subject : English (E 025)****Period : 1 – 2****Time : 100 minutes****Level : M. 5**

General Objectives :

1. Students are able to comprehend what they have read and are able to write the main idea and details correctly.
2. Students are able to identify the types of Top Level Structure and key words.

Terminal Objectives : Students should be able to

1. Recognize each type of TLS when they read the text.
2. Describe the main idea and details of the text they have read correctly.
3. Sequence the story in a diagram and write Listing TLS to help them to organize their writing.

Content : Hobbies and Crafts

Hobbies are spare – time activities. One popular hobby is collecting things, such as comic books, stamps, or rocks. Another is making things. To do this, a person learns a craft, such as knitting, needlework or woodwork. Sports, gardening and raising animals are also popular hobbies. A person takes up a hobby because it is fun. Hobbyists often join clubs and meet other people who share their interest.

LEARNING ACTIVITIES		TEACHING AIDS	EVALUATION	NOTE
TEACHER	STUDENTS			
FIRST STEP				
1. The teacher explains the definition of TLS (4types) to students	- Listen to the teacher - Discuss with the Teacher	- Overhead transparencies and a projector	- Observe the students' performance.	
2. The teacher explains the signal words of each type for example the key words of listing (TLS) the following. Then, another, several, in addition etc.	- Listen to the Teacher - Discuss with the Teacher	- Overhead transparencies and a projector	- Observe the students' performance.	
SECOND STEP				
1. The teacher divides the students into groups of four (two students from high level and the others from low level) and read the story (about listing)	- Divide into Groups - Read the story and discuss. - The students help each other	- A text about "Hobbise and Crafts" - Worksheet A	- Observe the students' discussion while reading The text	- the teacher circulates around the room to listen to and watch students help each other or

LEARNING ACTIVITIES		TEACHING AIDS	EVALUATION	NOTE
TEACHER	STUDENTS			
2. The teacher lets the students read the passage and work in group to comprehend the story and tell the main idea and details correctly	- Read the story "Hobbies and Crafts"	- Worksheet A	while reading the text	offers help if necessary
3. The teacher lets the students in each group help each other to write and explain the main idea, the details of the story and the key words of listing TLS type in the text and summarize the story in their own words or sentences.	- Listen to the teacher	- A text - Worksheet A - Diagram	- Observe the students' answering and writing diagram in group - Observe the students' performance while summarizing the story - Check the students' writing	- The teacher circulates around the room to listen to and watch students each other or offers any assistance if necessary and encourages the students
THIRD STEP				
1. The teacher lets each team select an interesting passage (listing TLS write down the main idea and details	- Select the interesting passage - Draw a diagram and summarize the story by writing a short story.	- The passages - Diagram	- Observe the students' performance while selecting the passage, writing diagram	

LEARNING ACTIVITIES		TEACHING AIDS	EVALUATION	NOTE
TEACHER	STUDENTS			
into the diagram and summarize the story in their own words or sentences. 2. The teacher lets a member in their group to be representative to present the diagram and the story	- Present the diagram and the story	- Overhead Tranparencies and a projector (diagram)	and summarizing the story - Check the students' writing	
FOURTH STEP 1. The teacher lets the students analyze listing TLS type and summarize among themselves in their group 2. The teacher lets the students sit separately from their teams to take individual test. (about ten minutes) 3. The teacher checks all of testing in each group in the "Assignment Record Form" to see the students' improvement in each team.	- Analyze and summarize about listing TLS type - Take the test individually	- Test sheet - Assignment record form	- Observe the students' participation while analyzing and summarizing - Check the students' testing	

Lesson Plan for Control Group**Subject : English (E 025)****Period : 1 – 2****Time : 100 minutes****Level : M. 5**

General Objectives :

1. Students are able to comprehend what they have read about the main idea and details correctly.
2. Students are able to answer questions.

Terminal Objectives :

1. Students should be able to pronounce, spell and tell the meaning of the new words correctly.
2. Students should be able to tell and identify the main idea and supporting details correctly.
3. Students are able to use the grammatical structure.
4. Students are able to answer the questions.

Content : Hobbies and Crafts

Hobbies are spare – time activities. One popular hobby is collecting things, such as comic books, stamps, or rocks. Another is making things. To do this, a person learns a craft, such as knitting, needlework or woodwork. Sports, gardening and raising animals are also popular hobbies. A person takes up a hobby because it is fun. Hobbyists often join clubs and meet other people who share their interest.

LEARNING ACTIVITIES		TEACHING AIDS	EVALUATION	NOTE
TEACHER	STUDENTS			
1. The teacher begins the class by greeting the students, then discuss about hobbies and crafts in order to build up the students' attention and lead into the lesson.	- Listen to the teacher		- Observe the students' discussion.	
2. The teacher states the objectives of the lesson.	- Listen to the teacher		- Observe the students' attention.	
3. The teacher explains new vocabulary items, grammatical structures, various idioms that students have studied.	- Listen to the teacher - Repeat after the teacher	- Word cards - Chart	- Observe the students' attention	
4. The teacher gives the text to the students, and the teacher reads it aloud and lets the students repeat.	- Listen to the teacher - Read the passage	- A text about "Hobbies and Crafts"	- Observe the students' reading	

LEARNING ACTIVITIES		TEACHING AIDS	EVALUATION	NOTE
TEACHER	STUDENTS			
5. The teacher lets the students read aloud and silently by themselves. The teacher corrects their mistakes, then asks them Yes/No questions about the passage they have read orally.	- Read the passage - Answer the questions	- Text - Chart - Word cards	- Observe the students' reading and answering the questions	
6. The teacher divides the students into a group of four and lets the students read the passage themselves, then answer the question by writing	- Divide into groups - Read the passage by themselves - Write the answers	- Text	- Observe the students' reading and writing	
7. The teacher checks the students' exercises and corrects their mistakes.	- Listen to the teacher	- Text	- Observe the students' doing the exercise	

LEARNING ACTIVITIES		TEACHING AIDS	EVALUATION	NOTE
TEACHER	STUDENTS			
the teacher explains clearly one more time to help them understand the passage better				
8. The students do the exercise and the teacher corrects their writing	- Do the exercise	- Worksheet	- Correct the students' exercises	
9. The teacher lets the students take note of new vocabulary item in the notebooks and write their own points of view about grammatical structure in their notebooks	- Take notes	- Notebooks	- Observe the students' taking notes.	
and summarize the story orally	- Summarize the story		- Observe the students' summarizing the story.	

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางปิยวรรณ ศิริรัตน์
วันเดือนปีเกิด	1 สิงหาคม พุทธศักราช 2506
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 49/1 ตำบลท่าพระ ถนนจรัญสนิทวงศ์ อำเภอบางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ 10600
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเทพศิรินทร์ เขตป้อมปราบ กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนประดิษฐ์ในทรงธรรม
พ.ศ. 2528	ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทบรรณารักษ์) จากวิทยาลัยครูธนบุรี
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา สาขาการสอน ภาษาอังกฤษ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
ปิยวรรณ ศิริรัตน์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
เมษายน 2543

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพศิรินทร์ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนอ่าน โดยใช้โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครูใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกันในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีภาพประกอบ 1 ฉบับ แบบสังเกตพฤติกรรมวัดความสามารถในการทำงาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test for Independent Samples และ t-test for Dependent Samples

ผลการทดลองพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการทำงานร่วมกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกัน ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความสามารถในการทำงานร่วมกัน ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA V STUDENTS' ENGLISH READING
COMPREHENSION, WRITING ABILITY, COOPERATIVE LEARNING
ABILITY THROUGH INSTRUCTION USING TOP – LEVEL
STRUCTURE WITH CIRC AND THE
TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT
BY
PIYAWAN SIRIRATANA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University
April 2000

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa V Students' English reading comprehension, writing ability, cooperative learning activities through instruction using Top – Level Structure (TLS) with CIRC and the Teacher's Manual.

The subjects for this study consisted of 80 Mathayom Suksa V students in the first semester of the 1999 academic year of Debsirin School, Bangkok. They were selected by using simple random sampling and divided into the experimental and control groups, with 40 students in each. The randomized control group pretest - posttest design was used in the experiments. The experimental group was taught through the method based on the Top - Level Structure (TLS) with CIRC ; whereas the control group was taught through the method in the Teacher's Manual Each group was taught with lesson of the same content for twenty 50 minute periods.

The instruments used in this study were English reading comprehension test, writing ability test and cooperative test. The data were statistically analyzed by t-test for Independent Samples and t-test for Dependent Samples.

The results of this study revealed that:

1. The English reading comprehension, between the experimental and control groups, was significantly different at the .01 level.
2. The English writing ability, between the experimental and control groups, was significantly different at the .01 level.
3. The cooperative learning ability, between the experimental and control groups, was significantly different at the .01 level.
4. The English reading comprehension, the English writing ability and the cooperative learning ability of the experimental group, between the pretest and posttest, was significantly different at the .01 level.
5. The English reading comprehension, the English writing ability and the cooperative learning ability of the control group, between the pretest and posttest, was significantly different at the .01 level.